

உ-

கணபதி துணை.

திருவாவடுறையாதீனத்துத்

தொட்டிக்கலைச்

சு ப் பி ர ம ணி ய மு னி வ ர்

இயற்றிய

திருவாவடுதுறைக்கோவை.

இது,

சுை ஆ தீ ன த் து

ஸ்ரீமத்

அம் பல வா ண தே சி க ர வ ர் க ள்

விருப்பத்தின்படி,

தும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுபகிருதுஸ்ரீ தைமீ

1903.

விலை அறு - அ.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

க. முகவுரை, க - ௨.

உ. நூலாசிரியர் வரலாறு, ஈ - ௧௦.

ஈ. நூலாராய்ச்சி, கக - ௨௧.

தலவிசேடங்கள், கக - ௧௨.

இந்நூலில் தலவிசேடங்களமைந்திருத்தல், க௨ - ௧௫.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரதேசிகர் பெருமை முதலியன, க௧.

பழைய தமிழ் நூல்களின் கருத்துக்கள் இந்நூலுள் அமைந்திருத்
தல், க௭ - ௨௦.

இந்நூலிலுள்ள பிரயோகவகைகள், ௨௦ - ௨௧.

ச. கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளின் விவரம், ௨௨.

ரு. பிழையும் திருத்தமும், ௨௨.

௧. திருவாவடுதுறைக்கோவை, க - ௭௧.

௭. ஷ அரும்பதவுரை, ௭௨ - ௭௩.

௩. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி, ௭௧ - ௩௨.

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

கோவையென்பது, தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; காட்சிமுதலியதுறைகள் முறையே கோக்கப்பட்டநூலென்பது இம்மொழியின்பொருள்; இஃது ஐந் திலக்கணங்களுட் பொருளின்பகுதியாகிய அகப்பொருளிலக்கணத் திற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது; குறிஞ்சித்திணைமுதலிய ஐந் திற்கும் உரியனவாக முன்னோர்கள்விதித்த முதற்பொருள் கருப் பொருள் உரிப்பொருள்கள்முகமாகத் தலைவன்தலைவிகளுடைய ஒழுக் கங்களை, உகவழக்கம் செய்யுள்வழக்கமென்னுமிரண்டிற்கும் ஒப்ப நன்குதெரிவிப்பது; இதனால் இந்நூல் ஐந்திணைக்கோவையென்றும் பெயர்பெறும். பன்னிருபாட்டியல்முதலிய பாட்டியல்களில் இப் பிரபந்த இலக்கணமும், தொல்காப்பியம், இறையனாகப்பொருள் முதலிய நூல்களில் இதிலுள்ள அகப்பொருளமைதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. கட்டளைக்கலித்துறைச்செய்யுளாற் செய்யப்படவேண்டு மென்பதும், அச்செய்யுள் நானூற்றிற்குக் குறையாமலிருக்கவேண்டு மென்பதும் இன்னுஞ்சிலவும் இந்நூலுக்குரியவிதிகள். தாம் வழிபடுதற்குரிய தேவர்கள்மீதும் தம்மை ஆதரிக்கும் பிரபுக்கள்மீதும் பண்டைக்காலந்தொடங்கிப் பலபெரியோர்களாற் செய்யப்பட்டுப் பற்பலநூல்கள் இப் பிரபந்தவகையில் வழங்கிவருகின்றன. திருச் சிற்றம்பலக்கோவையார், தஞ்சைவாணன்கோவை முதலிய கோவைகளில் இவ்விருபகுதிகளும் மற்றை அமைதிகளும் அறியற்பாலன. அவற்றுள்,—

திருவாவதுறைக்கோவையென்பது, திருவாவதுறையிற் கோயில்சொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசர்மீது திருவாவதுறையாதீனத்துச் சுப்பிரமணியமுனிவரியற்றியது; இது

துறைசைக்கோவையெனவும் வழங்கும். [துறைசையென்பது, திருவாவடுதறையென்னும் பெயரின் மருஉ.] இதில் சரூக செய்யுட்களுள்ளன; இன்றியமையாத ஓசையினிமை, எதுகைநயம், மோனைநயம், வழியெதுகை, வழியோனை, முரண், மடக்கு, யமகர், திரிபு, சிலேடைமுதலியனவும், உள்ளுறையுமமுதலியனவும், தொனியும், இந்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்.

அன்றியும் இத்தலத்தின் விசேடமுதலியவற்றையும் இத்தலத்தில் வழிபட்டோர்கள் அடைந்த பெரும்பேறுகளையும் சைவசாஸ்திரக்கருத்துக்கள்முதலியவற்றையும் இந்நூலில் ஆங்காங்கு நூலாசிரியர் விளக்கிக்காட்டியிருத்தல் மிக வியக்கற்பாலது. இதுநிற்க.

இப்பொழுது திருவாவடுதறையாதினத்தில் தலைமைவாய்ந்து வீற்றிருக்கின்றவர்களும், வேண்டிய புஸ்தகங்களைத் தந்தும் பிற இடங்களிலிருந்து வருவித்துக்கொடுத்தும் எனக்குப் பேருதவிபுரிந்துவருபவர்களுமாகிய ஸ்ரீமத் அம்பலவாணதேசிகரவர்கள் தமது ஆதினமெய்யன்பர்கள் பலருடைய விருப்பத்தையறிந்து இக்கோவையைப் பதிப்பித்துவெளிப்படுத்த அனுமதிசெய்ததன்றி, பதிப்பித்தபின்பு, சிலபிரதிகள் எடுத்துக்கொள்வதாகவும் வாக்களித்தார்கள். அவர்களுடைய பெருந்தகைமை மிகப் பாராட்டத்தக்கது.

இந்நூலிலுள்ள செய்யுட்களுள் ஒவ்வொன்றன்சுவையையும் புலப்படுத்தி உரையெழுதுதல் இயலாதென்பதையறிந்தேனாதலின், சில அரும்பதங்களுக்குமட்டும் உரையெழுதியிருக்கிறேன்.

சிலநண்பர்களுடையவிருப்பத்தின்படி, நூலாசிரியர்வரலாறும்; இந்நூலுளமைந்த தலவிசேடப்பகுதிகள் முதலியனவும் தொகுத்தெழுதி இப்புத்தகத்திற் பதிப்பிக்கலாயின.

இந்தக்கோவையை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் சலிப்பின்றி உடனிருந்து உபகரித்த பழைய மெய்யன்பர்களுடைய பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்த ஆதினசம்பந்தமான நூலைப் பதிப்பிக்கும்படிசெய்த நல் வினையின்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய சுப்பிரமணியமுனிவர் சிதம்பரத்தைச்சார்ந்த காட்டு மன்னார்கோயிலில், ஸ்ரீ வீரநாராயணப்பெருமாள்கோயில் மேலைத்தியின் கீழ் சிறகிலுள்ளதோர்வீட்டிற் காங்காத்தவேளாளவருணத்திற் பூனோடையார் கோத்திரத்தில் ஜனித்தவர்; துவறம் பூண்டொழுகியவர்; சித்தாந்தசைவர்; முருகக்கடவுளை உபாஸித்து மந்திரஸித்தி பெற்றவர். இவர் பிறந்தவருடமும், இவருடைய இல்லறவரலாறுகளும் இப்பொழுது தெரியவில்லை. ஆனாலும், [சாலிவாகனசகாப்தம் க ௭ ௦ அ; கொல்லமாண்டு ௧௬ ௦-௧௬௧; கி. பி. ௧௭௮௫ - ௧௭௮௬=] விசுவாவஸுஹு சித்தினாமீ பரிபூரணமான ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவருடைய பிரிவையாற்றுகது, “நினைத்தாற் சகிக்கப்போமோ” என்னும் கீர்த்தனையை இயற்றியிருப்பதோடு, ஆவினன்குடிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதியை, அவ்வுருத்திற்குப்பின்னதாகிய [சாலி. ௧௭௧௧; கொல்லம். ௧௬௧ - ௧௬௨; கி. பி. ௧௭௮௮ - ௧௭௮௯=] கீலகஹு தைமீத்தில் *அரங்கேற்றியதாகத் தெரிகின்றமையாலும் இவர் இற்றைக்கு ௧௧௩-வருடங்களுக்குமுன்வரையில் இருந்தாரென்பதும்பட்டிம் ஒருவாறு தெரிகின்றது.

[வித்தியாகரு.]

இவர், சிவஞானபோதத்தின் திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்தராகிய ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவரிடம் தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள இலக்கண இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் உரைநடைகளையும் சைவசாஸ்திரங்களையும் முறையே கற்றுப்பயின்று அவருடையமாணாக்கர்கள் பன்னிருவர்களுள் ஒருவராய்ச் செய்யுள்செய்தலிலும் மிக்க வன்மையுடையவராயினார். அம்மகான வித்தியாகருவாகப்பெற்ற இவர் கற்றமுறையைச் சொல்லவும்வேண்டுமோ. இவர் கல்விபயின்றது அப்பெரியோருடைய வாழ்நாட்களுட் பிற்காலம் [அஃது அவர் தொட்டிக்கீலையில் இருந்தகாலம்] என்றுதெரிகிறது. [தொட்டிக்கீலையென்பது தொண்டைநாட்டிலுள்ளதோரூர்.] அவரிடம் இவருக்கிருந்த மெய்யன்பிற்கு எல்லையின்றி; அவர்மீது இவரியற்றிய† “கருணைபொழிதிருமுகத்தில்”, “திண்ணவின்பச்சேவடியும்”, “ஓதரிய வாய்மை” என்னுஞ்செய்யுட்களும், அவர் பரிபூரணமானதுதெரிந்து ஒருவாற்றானும் பிரிவாற்றுவருந்தி இவரியற்றிய, “நினைத்தாற் சகிக்கப்போமோ வென்சுவாமியை” என்னுங்கீர்த்தனையும் இதனை நன்குபுலப்படுத்தும்; பின்னும், அவருடைய பிரிவாற்றுகது இவர் தொட்

* அரங்கேற்றிய காலவிவரத்தை ௧௦-ம் பக்கத்திற்காண்க.

† இச்செய்யுட்கள் சிவஞானமுனிவர் பிரபந்தத்திரட்டிலுள்ளன.

டிக்கலைச்சிதம்பரேசர் திருக்கோயிற் சந்நிதிமண்டபத்தில் அவருடைய திரு வருவமமைப்பித்து அதனை நாள்தோறும் போற்றி வழிபட்டுவந்தனரென்றஞ் சொல்லுவர்; இது, மேற்கூறிய செய்யுட்களுள், “ஓதரியவாய்மை” என்பதிலுள்ள,

“அழகுபொலி கலைசைச் சிதம்பரே சுரரடிச்
கதிமதுர கவிதைமாரி
மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்
மன்னிவளர் சந்நிதியிலோர்
மணிவிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்
மலர்ப்பதம் வணங்குவாமே.”

என்பதனால் தெரிகின்றது.

[ஞானகுரு.]

திருவாவடுதுறையாசீனத்தில் சுரு - ம் பட்டத்திருந்த அம்பலவாண தேசிகரிடத்துச் சைவசந்நியாசமும் சிவசீக்ஷையும் ஞானோபதேசமும் பெற்றவர். இவர் இவைகள் பெற்றது, திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் பெரியபட்டத்திலும் அம்பலவாணதேசிகர் சின்னப்பட்டத்திலுமுள்ள காலமென்று தெரிகிறது. [திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் எப்பொழுதும் சிவாகம ஆராய்ச்சியையே செய்துவந்தாரென்றும், அதனால், அவர்செய்தற்குரிய காரியங்களிற் பெரும் பாலனவற்றை அவர்கட்டளையால் அம்பலவாணதேசிகர் செய்துவந்தாரென்றும் கேள்வியுண்டு.] இவர் திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மீது சிந்தாமுதலியனசெய்திருத்தலும் இவரியற்றியநூல்கள்வரைத் துள்ள எட்டுப்புஸ்தகங்கள் சிவவற்றில், ‘திருக்கையாபரம்பளாத் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாயகுருமரபில் அம்பலவாணதேசிகருடைய ஞானபுத்திரஞான சுப்பிரமணியதம்பிரான்செய்தது இந்நூல்.’ என்று வரையப்பட்டிருத்தலும் இதற்குத் தக்கசான்றாகும். [ஞானசிரியரை ஞானபிதாவென்றலும் ஞானோபதேசம்பெற்றுக்கொண்ட சிஷ்யரை ஞானபுத்திரரென்றலும் மரபு.]

[கல்விவளர்ச்சி.]

ஆசீனத்தில் தம்மைப்போன்றவர்களும் தமக்கு மேலானவர்களுமாக இருந்த பல கல்விமான்களோடு இடைவிடாது பழகுதலும் மாணக்கர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லுதலும் அவைக்களத்திற் பிரஸங்கித்தலும் ஆகிய இவைகள் புண்ணிய மிகுதிபற்றி இவர்க்கு வாய்த்திருந்தனவாதலால், இவருடைய புலமை மேன்மேலும் மாட்சிமையுற்றுவிளங்கிற்று; “அவ்வினை யாளரொடு பயிவகை யொருகாற், செவ்விதி னுணாப் பவ்விரு காறு, மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்” என்றாரன்றோ.

[விசேடகுணங்கள்.]

வித்தியாகுருவினிடத்தும் ஞானசிரியரிடத்தும் இடைவிடாத மெய்யன் புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, கல்விமான்களை ஆதரித்தல், நன்றிமற

வாமை, மேன்மேலும் தூல்களை ஆராய்தல், அழுக்காறின்மை, பிற்பாலுள்ள குணங்களைப் பாராட்டல், ஸ்தலயாத்திரைசெய்தலில் விருப்பம், யாவர்க்கும் பொருள்விளக்க எளியநடையாக விரைவில் எவ்வகையானசெய்யுட்களையும் செய்யும்சின்மை, ஸங்கீதப்பயிற்சி ஆகிய இவைகள் இவர்பால் அமைந்திருந்த விசேடகுணங்கள். இவர் இவற்றையுடையராயிருந்தமை இவருடைய சரித்திரத்தையும் இவரியற்றிய செய்யுட்களையும் உற்றுநோக்குவோர்க்கு நன்கு விளங்கும்.

[சிறப்புப்பெயர்.]

கேட்டவர்கள் வியக்கும்படி மிகவும் இனிமையான செய்யுள்செய்தலில் வல்லுராயிருந்ததுபற்றி, இவர் மதுரகவியென்று ஆதினத்திற் சிறப்புப் பெயர்பெற்று விளங்கினார். தொட்டிக்கலையிற் பெரும்பாலும் இருந்தமையின், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவரெனவும் தொட்டிக்கலைச்சுப்பிரமணிப தம்பிரானெனவும் இவர்பெயர்வழங்கும்.

[இவர்காலத்திருந்த தமிழ்வித்துவான்கள்.]

சிவஞானமுனிவருடைய மாணக்கர் பன்னிருவருள் இவர் ஒருவரென்று தெரிதலால், அம்முனிவரும் அவருடைய மற்றமாணக்கர்களாகிய இலக்கணம் சீதம்பரநாதமுனிவர், கஞ்சியப்பமுனிவர், இராமநாதபுரம் கோமகந்தரம் பிள்ளை, காஞ்சீபுரம் சரவணபத்தர் (எனை எழுவர்பெயரும் தெரியவில்லை) முதலியவர்களும், சென்னையில் ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவர் விநாயகபுராணமியற்றும் போது இருந்தவரென்று சொல்லப்படும் சீகாழி வடுகநாததேசிகரும் இவர் காலத்திலிருந்த தமிழ்வித்துவான்களென்று தெரிகிறது.

[ஆதரித்த பிரபுக்கள்.]

தொட்டிக்கலைக் கேசவமுதலியார், *வேதாசலமுதலியாரென்னு மிருவரும் இவரை மிகப் பாராட்டிவந்ததன்றி ஷை ஊரிற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சிதம்பரேசர் சந்தித்தியினருகே மடமொன்று கட்டுவித்து அதில் வலிக்கும்படிசெய்து ஆசிரியராகக்கொண்டு குறிப்பறிந்தொழுகி மிக்க பணிவுடன் ஆதரித்துவந்தார்கள்; “தொட்டிக், கலைக்கேச வன்மெய்ப்புகழ்போல் விளங்குங் கதிரப்பிறையை” என்றும், “வேதா சலத்தின் புகழ்போல் விளங்குக வெண்சங்கமே” என்றும் தாம்பாடிய கலைசைக்கோவைச்செய்யுட்களில் இவர் அவர்களைப் பாராட்டியிருத்தல் இதனை வலியுறுத்தும். அவ்வுரில் இவரிருந்தமடம் இப்பொழுதும் சாமியார்மடமென்று வழங்கப்படுகின்றது.

* இந்த வேதாசல முதலியாருடைய படத்தை, சிலவருடங்களுக்குமுன்பு பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரவர்கள் [எம்-ஏ] வீட்டிற் கண்டதுண்டு.

[ஸஞ்சரித்த இடங்கள்.]

இவர் இடையிடையேசென்று சிற்சிலவருடங்கள் தொட்டிக்கலையில் இருந்துவந்ததன்றித் திருச்செந்தூர், திருக்குற்றாலம், பழநி, திருத்தணிகை, வடதிருமுல்லைவாயில், திருவொற்றியூர், ஆயலூர், ஆவின்னக்குடி, திருவல்லிக் கேணி முதலியஸ்தலங்களுக்கும் யாத்திரையாகச் சென்றுசென்று அவ்வவ் விடத்தே சிலசிலநாள் தங்கிவந்தனர். இதனை இவரியற்றிய பிரபந்தங்களும் தனிச்செய்யுட்களும் தெரிவிக்கின்றன.

[சிலபாடல்கள்.]

இவர் அவ்வச்சமயங்களிற்செய்த அழகிய தனிப்பாடல்கள் பல. அவற்றுட் சில வருமாறு:—

இவர் வினாவிற்பாடுதலைக்கேட்ட அம்பலவாணதேசிகர், ஒருசமயத்தில், ‘நம்முடைய ஆசிரியராகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மேல், “குருதிருச்சிற் றம்பலவெங்கோ” என்பதை ஈற்றடியாகவைத்து நேரிசைவெண்பா ஒன்றியற்றுக’ என்று கட்டளையிட, உடனே இவர்பாடியது:—

முனிக்குமுனி யானே முனிந்தே பொதியின்
முனிக்குமுனி யாதளித்த மூர்த்தி - முனிக்குப்
பொருகளிறு நீரூட்டும் பொன்னித் துறைசைக்
குருதிருச்சிற் றம்பலவெங்கோ.

[முன் இக்கு முனியானே முனிந்து - முன்பு கரும்புவில்லையுடைய மனம்தனைக் கோபித்து; முனி - வில். பொதியின்முனி - அகத்தியர். முனியானேக்கன்று. பொன்னி - காவிரி.]

ஆதினத்தில் தேவாரப்பணிவிடைசெய்யும் ஒதுவார்களுட் திருசாயி யோதுவாரென்று ஒருவருண்டு; அவர் ஸங்கீதத்தில் நல்லபயிற்சியுடையவர்; இனியசாரீரமுடையவர்; இவர்பால் மிக்க அன்பினர்; இவரியற்றிய பழநிக் குழந்தைவேலர்பஞ்சரத்தினமலை முதலிய பிரபந்தங்களை இசைவரம்புடன் பாடி உவப்பித்து வருபவர், அவர் வழக்கப்படி ஒருநாள் அம்பலவாணதேசிகருடைய பூஜாகாலத்தில் மற்றவர்களோடுசேர்ந்து தேவாரங்களைப் பண்ணுடன் ஒதுவாராயினர். அப்பொழுது தரிசனத்திற்குச்சென்ற இவர், அவருடைய இனியசாரீரம் மற்றையோர்சாரீரங்களிலும் மிகச்சிறந்து விளங்குதலை அறிந்து,

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒருசாயி வாழ்திருக் கோமுத்தி யூர்தனி லுற்பவித்து
வருசாயி யெங்கள் வயித்திய லிங்கம் வலம்புரிந்து
தருசாயி முத்தமிழ்ச் சங்கீத சாமிநற் சாந்தகுணக்
குருசாயி தீங்குர லெந்நாளுந் கோகிலங் கோகிலமே.

என்னும் செய்யுளையிற்றி, பூசைமடத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட ஆசிரியர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்து உவப்பித்தனர். [வைத்தியலிங்கமென்பது குருசாயி யோதுவாருடைய தந்தையார்பெயர்.]

தொட்டிக்கலைமுதலிய இடங்களிற் சிலவருடந்தங்கிவிட்டு வந்தபொழுது மடத்திலிருந்த அன்பர்கள் இவனைநோக்கி, 'தேவர் இந்த இடத்தை மறந்திப்போலும்' என்றுசொல்ல, அப்பொழுது இவரியற்றிய பாடல்கள்:—

வ்ருந்தம்.

க. தெய்வப் பொன்னித் திருநதிகுழ் சிறப்பு மிருநான் கொருகோடி
சித்தர் வாழுந் திருவரசு மதன்கீ ழொருமா ஸிலாமணியு
மைவைத் தனைய விருட்டறையிற் குருட்டா மாணு மான்மாக்கண்
மலநோ யகற்றிக் கதியளிப்பான் வந்தங் கவர்புன் றலேமீது
கைவைத் தருளி முறையேபொற் கழலுஞ் சூட்டுக் கோழுத்திக்
கருணைக் கடல்பஞ் சாக்கரதே சிகன்கீ ரடியார் கலந்திருக்குஞ்
சைவத் திருவோ லக்கமுமங் குண்டேற் கைலை தனையொருகாற்
சார்த்து மீள்வேன் மற்றங்குத் தரியே னங்குத் தரியேனே.

வேறு.

உ. எத்தலமு மெந்தியு மெத்தளியுந் திருமூர்த்த மெனைத்தும் போதி
மெய்த்தருவோந் கியதுறைசைத் திருநகருங் காவிரியும் விடையு ருச்சோ
வத்திருக்கோ யிலுமாசி லாமணியு மதனருகா னந்த வைப்பி
லுத்தம்பஞ் சாக்கரசற் குருமணியு மாகியெனை யுருக்கு மன்றே.

[விடையுருச்சோ - நந்திகளில்லாத திருமதில், நாரசிங்கனென்னும் கொடிய அரசனொருவனை வெல்லும்படி, ஸ்ரீ கோமுத்தீசர்திருக்கோயின் மதிலின்மேலிருந்த இடபங்களைத் திருமாளிகைத்தேவர் ஒருருவாக்கி அனுப் பினரென்பர்; இதனை, "மதினந்திகளைவரவழைத்தும்" என்னும் திருமாளி ளுக்கத்தேவர் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க.]

இக்கோவையை இவர் அரங்கேற்றிக்கொண்டு வருகையில், நாள்தோறும் வந்து கேட்டுக்கொண்டு இன்புற்றிருக்கும் அன்பர்களுள் ஒருவர், 'பிறர்க்கு எளிதிற் பொருள்புலப்படாதபடி அகப்பொருட்டுறையை அமைத்து, அம்பல வாணதேசிகரமீது செய்யுள் செய்துதருக' என்று வேண்ட, இவரியற்றிய வெண்பாக்கள்:

வெறிவிலக்கல்.

• க. இத்தை யனையவரு வில்லான் விடுமலரே
வைத்தகரை யோதடுக்க மாட்டாதே - நித்தநித்த
மங்கமுசங் காத்துறைசை யம்பலவா ணன்புயத்திற்
செங்கழுநீர்த் தாரனையே தேடு.

[இத் தையல் நைய - இப்பெண் மெலியும்படி. மலரேவை - மலர்ப்பா ணத்தை. தகர் - ஆடு. அனையே செங்கழுநீர்த்தாரைத் தேடு.]

உ. இந்தவச மந்தவசந் தன்மலைதற் கேதுசெயு
ரொந்தவச முற்றட்கே நோக்குங்காற் - பைந்தொடியா
யாண்டகுருத் தென்றுறைசை யம்பலவா ணன்புயத்திற்
... ..

[இந்த அசம் - இந்த ஆடு. வசந்தன் - மன்மதன். பைந்தொடி - விளி. செங்கழுநீர்ப்பூவை ஆய்வாயாக; ஆய்தல் - ஈண்டுத் தேடிக்கொணர்தல்.]

திருவொற்றியூர்ச் சிவபெருமான்மீது இயற்றிய வேண்பா.

வல்லவகு ளத்திருக்கு மன்னவா வாசமலி
நல்லவகு ளத்திருக்கு நாதனே - டெல்ல
வடிவானைக் கொண்டமண வாளா கணிச்சி
வடிவானைக் கொண்டெனிடர் மாற்று.

[குளத் திருக்கு - நெற்றிக்கண். வகுளம் - மகிழ்மரம்; இது திருவொற்றியூர்த் தலவிருகும். கணிச்சி - மழு. வடிவானை - வடிவாளென்னுந் திருநாமமுடைய உமாதேவியானா, கூரிய ஆயுதத்தை.]

சென்னையிலிருக்குநாட்களுள் ஒருநாள், இவர், தம்மையழைத்த சில பிரபுக்களுடன் சென்று திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிப்பெருமானைத் தரிசித்து, அவர்கள் விரும்பியவண்ணம் அப்பெருமான்மீது பாடிய கட்டளைக் கவித்துறை.

பாங்குகூற்று.

திருவல்லிக் கேணி வடிவந் தனஞ்சொற்கட் சீர்ச்சிலம்ப
திருவல்லிக் கேணி யலருமுன் னேயருள் செய்யவெழுந்
திருவல்லிக் கேணிபஞ் சொல்லற்கண் முத்தங்கள் சிந்துங்கண்டாய்
திருவல்லிக் கேணி மருவிய சங்கத் திருக்கரனே.

[திருவல்லிக்கேணி மருவியசங்கத் திருக்கரனே—, திரு வல் இக்கு எணி-முறையே திருமகளையும் சூதாகிருவியையும் கரும்பையும் மாணையும்போன்ற, வடிவம் தனம் சொல் கண் - வடிவத்தையும் தனத்தையும் சொல்லையும் கண் ணையுமுடைய, சீர் சிலம்பு அதிர் உ வல்லிக்கு - சிறப்புப்பொருந்திய சிலம்பு கள்முடிங்கப்பெற்ற இந்தக் கொடிபோல்வாளாகிய தலைவிக்கு, எணி அலரும் முன்னே - சூரியன் உதிக்குமுன்னே, அருள்செய்ய எழுந்திரு—; வல்லிக் கேள் - விலங்கைப்போலச் சூழ்ந்துவருத்தும் உறவினர், நிபம் சொல்லின் - பழிமொழிகளைக் கூறுவாராயின், கண் முத்தங்கள் சிந்தம்—, எணியென்பது எல்லையையுணர்த்த, எல்லையென்பது சூரியனையுணர்த்திற்று. நிபம் - திசைச்சொல். 'வல்லிக்கேள்' என்பதை வலிய இந்தக்கேளென்றும், உயிர் முதலாக்கி அல் இக்கேளென்றும் பிரித்துப் பொருள் கூறுதலுமுண்டு.]

பின்பு இவர் அவர்களுடன் தம்மிடஞ்சென்றபொழுது, ஆங்குள்ளோர் களிற் சிவர், 'விஷ்ணுவைத் தேவர் பாடலாமோ' என்றுவினவ, இவர், 'நான் சிவவிஷயமாகவேதான் பாடினேன்' என்று சொல்லி, உடனே அச்செய்யுளின் முன்புள்ள எல்லாப்பாகத்திற்கும் முன்பு குறித்தவாறே பொருள் கூறி, 'சங்கத் திருக்கரனே' என்பதை மட்டும் சங்கம் திருக்கு அரனே என்றுபகுத்து, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானே யென்று வேறு பொருள் கூறித் தமது ஆற்றலை விளக்கி அவர்களுக்குப் பெருவியப்பை விளைவித்தனர். [சங்கம் - நெற்றி.]

இங்ஙனம் சமயோசிதமாக இவரீயற்றிய தனிச்செய்யுட்களும் கீர்த்தனைகளும் பற்பலவுண்டென்பர்.

[இவர் நூல்களுக்குள்ள மதிப்பு.]

இவரீயற்றிய நூல்களுட் கலைசைச்சிலேடைவெண்பா ஷே ஆதீனத்தும் அதிற்கல்விபயின்ற தமிழ்வித்துவான்களிடத்தும் கற்கும் மாணாக்கர்களுக்கு முதன்முறை கற்பிக்கப்பட்டுவருகின்றது. திருவாவடுதறைக்கோவைச் செய்யுட்கள் அத்தலத்து ஸ்ரீ தியாகேசப்பெருமான்சநிதியில் ஒவ்வொரு தினத்திலும், திருக்குறலச்சிந்திரசபைத்திருவிருந்தழும் திருத்தணிகைத்திருவிருந்தழும் ஆதீனத்தலைவர்கள் வருடந்தோறும் ஐப்பசிமாதத்திற் காலையிற் காவேரிஸ்தானஞ்செய்து மீண்வெருங்காலத்திலும், அம்பலவாணதேசிகர் ஆனந்தக்களிப்பு அவர்கள் சிவதரிசனமும் குருதரிசனமுஞ்செய்து மீண்டு வந்து ஒடுக்கத்திற் பீடத்திருந்து அடியார்களுக்கு விபூதியளிக்குங்காலத்திலும், மற்றவைகள் உரிய ஒவ்வொருகாலத்திலும் ஒதுவார்களால் ஒதப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வழக்கம், இவ்வாதினத்தலைவர்கள் முதலியோர்கள் இவருடைய நூல்களிடத்துவைத்திருந்த நன்மதிப்பைச் செவ்விதாக விளக்குகின்றது.

[இன்றிரின்னா ஒப்பர்.]

முதன்முறை ஒருவகையாகப் பொருள்கொள்ளும்படி இயற்றிய செய்யுளுக்குப் பின்பு சமயோசிதமாக வேறுபொருள்கூறிப் பிறரை மகிழ்விக்கும் ஆற்றலால் காளமேகப்புவலவர் முதலியோர்களையும், இயற்றமிழிசைத்தமிழ்க் குரிய பலவகையானசெய்யுட்களையும் நூல்களையும் எளியநடையினவாகச்செய்யும் வன்மையால் மேலகரம் திரிகூடராசப்பிக்கவிராயர், சீகாழி அநுசல கவிராயர் முதலியோர்களையும் இவர் ஒப்பர்.

இவரீயற்றியநூல்கள் பல; அவற்றுள் இப்பொழுது தெரிந்தவை.

௧. திருவாவடுதறைக்கோவை.

௨. திருக்கலைசைக்கோவை.

௩. திருக்கலைசைச்சிலேடைவெண்பா.

௪. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்சந்திமுறை.

(இதிற்பத்தொன்பது பிரபந்தங்கள் அடங்கியுள்ளன.)

௫. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்வண்ணம்.

௬. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்பஞ்சரத்தினம்.

௭. திருக்கலைசைச்சிவகாமியம்மைபஞ்சரத்தினம்.

௮. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்பரணி.

௯. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்கட்டியம்.

௧௦. திருக்குற்றூலச்சித்திரசபைத்திருவிருத்தம்.

௧௧. பழங்குழந்தைவேலர்பஞ்சரத்தினமாலே.

- க உ. ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர்திருவிருத்தம்.
- க கூ. திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.
- க ச. வடதிருமுல்லைவாயிற் கொடியிடைமம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
- க டு. ஆயலூர் முருகர்பிள்ளைத்தமிழ்.
- க சு. திருச்செந்திற்சந்தவிருத்தம்.
- க ஏ. ஆவினன்குடிக்கையாநாதர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
- க அ. திருமாளிகைத்தேவர்விருத்தங்கள்.
- க கூ. திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்சிந்து.
- உ 0. திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சந்தவிருத்தம்.
- உ க. அம்பலவாணதேசிகர் பஞ்சரத்தினமாலே.
- உ உ. அம்பலவாணதேசிகர்வண்ணம்.
- உ கூ. அம்பலவாணதேசிகராந்தக்களிப்பு.
- உ ச. சிவஞானமுனிவர்துதிவிருத்தங்கள்.
- உ டு. சிவஞானமுனிவர்கீர்த்தனை.

மேற்கூறியவற்றுள் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தமும், திருத்தணிகைத் திருவிருத்தமும் தம்பாலன்புடைய இருவர்களுக்கு முறையே நேர்ந்திருந்த குட்டரோகத்தையும் அந்தகத்தன்மையையும் நீக்கியருளும்படி முருகக்கடவுளைப்பிரார்த்தித்து முறையே இவ்வாற பாடப்பட்டனவென்பர்.

[திருக்கலைசை - தொட்டிக்கலை; ஆயலூர் - தொண்டைநாட்டிலுள்ள தோளூர்; ஆவினன்குடி - இங்கே பழநியன்று; இவ்வூர் தொண்டைநாட்டிற் பாலாற்றின் வடகரைக்கண்ணதென்று ஷே நூலின் காப்புச்செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது; இவ்வூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதிக் கையெழுத்துப் பிரதியில், 'கிலகளு டைம்' உகவு சுக்கிரவாரம், உத்தராக்ஷத்திரத்தில் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது' என்ற வாக்கியம் எழுதப்பட்டுள்ளது.]

[இவர் வரலாறு தெரிந்துகொண்டதற்கு ஆதாரங்கள்.]

திருவாவடுதறையாதீனத்தில் க சு - ம் பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களாலும், ஷே ஆதினவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாலும், பின்னும் பலர்கூறிய கண்ணபரம்பரைச் செய்தியாலும், இவரியற்றிய நூல்கள் வரைந்துள்ள கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த குறிப்புக்களாலும், ஷே நூல்களாலும் இவர்வரலாறு ஒருவாறு தெரிந்தது.

[இவருடைய நூல்கள்கிடைக்கும்மிடம்.]

இவரியற்றிய நூல்களையாவும் ஒருங்கே எங்கும் கிடைக்கவில்லை; அவற்றுள் சிற்சிலநூல்கள் திருவாவடுதறைப் புஸ்தகசாலையிலும், ஷே ஊரிலுள்ள சில ஒதுவார்களவீடுகளிலும், சென்னை இராஜாங்கத்துப் பழைய கையெழுத்துப்புஸ்தகசாலையிலும் (Madras, Government Oriental Manuscripts Library.), மதுரைப் பாண்டியன் புஸ்தகசாலையிலும், வேறுசிலவிடங்களிலும் இப்பொழுதுகிடைக்கும்.

நூ ல ர ர ய் ச் சி.

இக்கோவையில் நூலாசிரியர் பலவண்ணமாக எடுத்தாண்டு பாராட்டியிருக்கிற இத்தலவிசேடங்களை முதலில் அறிந்துகொள்ளுதல் இந்நூலைப் படிப்போர்க்கு இன்றியமையாததாதலின், அவை, இத்தலபுராணமுதலியவற்றிலிருந்தெடுத்து இங்கே எழுதப்படுகின்றன.

தலவிநாயகிகள் இருவர். (க) துணைவந்தவிநாயகர்; இவர் அம்பிகை பசுவடிவங்கொண்டு வந்தபொழுது துணையாகவந்தவர். (உ) அழகியவிநாயகர்; இவர் அகத்தியமுனிவர்க்குப் பஞ்சாக்ஷரோபதேசம் செய்தவர்.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்:—ஸ்ரீ ஸ்வயம்பவியக்தேசுவரர், பிரகாசமணிநாதர், மாசிலாமணியீசர், கோமுத்தீசர், கோகழிநாதர், அணைத்தெழுந்தநாயகர், பூகைலாஸேசுவரர், புத்திரத்தியாகர், போதிவனநாதர், போதியம்பலவாணர், மஹாதாண்டவேசுவரர், அர்த்தத்தியாகர், முத்தித்தியாகர், சிவலோகநாயகர் என்பனவும், இவற்றின் வேறு பரியாய நாமங்களுமாம்.

தேவியார் திருநாமங்கள்:—அதுலகுசநாயகி, ஒப்பிலாமுலையம்மை, ஒப்பிலாள் என்பன.

தலத்தின் திருநாமங்கள்:—கோமுத்தி, கோகழி, திருவாவடுதறை, பூகைலாஸம், நந்திநகர், தியாகபுரம், போதிவனம், அரசவனம், மஹாதாண்டவபுரம், வேதபுரம், லித்தபுரம், நவகோடிவித்தபுரம், முக்திக்ஷேத்திரம், சிவபுரம் என்பனவும், இவற்றின் வேறுபரியாய நாமங்களுமாம்.

தீர்த்தங்கள்முன்று:—(க) முத்திதீர்த்தம் அல்லது கோமுத்திதீர்த்தம், (உ) கைவல்யதீர்த்தம், (ங) பத்மதீர்த்தம் என்பன. இவை முறையே திருக்கோயிலின் எதிரிலும், திருக்காவிரியிலும், ஸ்ரீ கொங்கணேசுவரர் கோயிலின் பக்கத்திலுமுள்ளன.

விருகடம்:—திருவரசுகள். படர்ந்துவிளங்குதலால் இவை படர்ந்த அரசுகளென்றும், நிலவரசுகளென்றும் வழங்கப்படும்.

ஸபை:—போதியம்பலம் அல்லது அரசம்பலம்.

நந்தி:—தருமநந்திதேவர்.

இத்தலத்தில் சிவபெருமான் நிகழ்த்தியருளிய விசேடங்கள்:—

க. லீலார்த்தமாகநேர்ந்த பசுவடிவத்தை உமாதேவியார்க்குநீக்கி அணைத்தெழுந்துநின்று இத்தலத்தைக் கையெயங்கிரியாகக் காட்டினர்.

உ. தமதுகட்டளைப்படி தேவர்கள் படர்ந்த அரசவிருகடங்களாகத் தோன்றிவிளங்க அவற்றின் சிழுவில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

௧. மகப்பேறுகருதிவந்த முசுருந்தசக்கரவர்த்திக்கு இந்தத் தலத்தைத் திருவாரூராகவும் தம்மைத் தியாகேசராகவுங் காட்டிப் புத்திரப்பேறும் அளித்தனர்.

௨. தம்மைப்போற்றிய தருமதேவதையை இடபவாகனமாகக்கொண்ட தன்றிச் சந்தியில் அரசவிருக்கத்தின் நிழலில் கோயில்கொண்டிருக்கும்படிக்கும் வரமளித்தனர்.

௩. தேவர்களும் முனிவர்களும் செய்த பிரார்த்தனைக்கு இரங்கி அரசு விருக்கத்தினிழலில் அமைந்த அம்பலத்தில் மஹாதாண்டவம் புரிந்தனர்.

௪. திருமூலநாயனாரைத் தடுத்தாட்கொண்டு ஆசமஸூரமாகிய திருமற் திரத்தை வெளிப்படுத்தத் திருவருள்புரிந்தனர்.

௫. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்குப் பொற்கிழியளித்தனர்.

௬. சில முனிவர்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்தருளினர்.

௭. சில அந்தணர்களுக்கு வேதத்தை ஓதியருளினர்.

௮. போகர் முதலிய ஷித்தர்களுக்கும் நவகோடி ஷித்தர்களுக்கும் அவர்கள் விரும்பியவண்ணம் அட்டமாவித்திகளையும் பிறவற்றையும் அருளினர்.

[இந்த விசேடங்களால், மேற்காட்டிய ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள் முதலியவற்றுட்பெரும்பாலான காரணப்பெயர்களாதலே அறிந்துகொள்க.]

அன்றியும் இத்தலத்தில் கோச்செங்கட்சோழநாயனார் திருப்பணிசெய்து பேறுபெற்றனரென்றும், ஷித்தர்கள் பலர் எப்பொழுதும் தங்கியிருக்கின்றார்கள் என்றும் புராணம் கூறும்.

ஸ்ரீ அணைத்தெழுந்தநாயகர்:—இவர் உமாதேவியாரை அணைத்தெழுந்த கோலமாக எழுந்தருளியிருப்பவர். உதஸவார்த்தத்தில் கோமுத்திரீர்த்தத்தில் தீர்த்தங்கொடுத்தருள்பவர் இவரே.

ஸ்ரீ தியாகராஜர்:—முசுருந்தருக்குச் சிவபெருமான் திருவாரூர்த்தியாக ராஜராகக் காட்சிகொடுத்ததுதொடங்கி இவர்கந்தி இங்கே உளதாயிற்று; இவர் வீரசிங்காதனமுடையார். இவருடையநடனம் ஸூந்தரநடனம். உதஸவத்தில் திருத்தேவார்த்தருள்பவர் இவரே. இவரதுபர்த்தர்காட்சியிக அற்புதமானது. திருவாரூரில் ஸ்ரீ தியாகராஜர்க்குள்ள சிறப்புக்கள் இங்கும் உள்ளன.

இதுகாறுங்கூறிய விசேடங்கள் இக்கோவையில் பலவண்ணமாக அங்கங்கே அமைந்திருப்பவற்றுள், ஒவ்வொருபகுதி இனி எடுத்துக்காட்டப்படும்:—

(ஸ்ரீ மாசிலாமணிய்சர் உமாதேவியாருடைய பகவடிவைநீக்கி அணைத்தெழுந்தது.)

(௧௪) “கோவைக் கரந்தொப்பி லாமுலையைக், காட்டி நின்றீர்”

(௧௫) “அரகூரணத்த, நாயக னார்திருக் கோலமுமாய்”

(௧௬) “ஆனார் துவச னனைத்தெழு நாயகன்.”

(முகுந்தருக்குப் புத்திரப் பேறளித்தது:)

- (௨௭) “மின்னுக் கதிர்வடி வேன்முசு குந்தன்முன் வேண்டவருள்”
(௨௪௧) “அளியா வதொறைப் புத்ரத் தியாகர்.”

(மகாதாண்டவம்புரிந்தது:)

- (௧௪) “துறைசை, யாட்டினர்”
(௨௦௫) “ஆட்டுகெந் தாடுந் துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்”
(௧௮௧) “கோழுத்திக் கூத்தர்”
(௪௪௧) “குனித்தருள் கோழுத்தி நாதன்.”

(ஆகமஸாரமாகிய திருமந்திரம் வெளிப்பட்டது:)

- (௧௧௫) “ஆகமநற், சரக்கார் துறைசை”
(௨௧௬) “மூலாக மங்கண் முழங்குந் துறைசை.”

(திருநாரசம்பந்தழிந்தநாயனுக்குப் பொற்கிழியளித்தது:)

- (௧௧௪) “காழிமண் னர்க்கருள் செம்பொற் றியாகர்”
(௧௫௧) “தோணிபுரத், திறையவ னர்சொன்ன செந்தமிழ்க் காக வினி
தளித்த, சிறையல வாக்கிழிச் செம்பொற் றனமது நேரிழையாய், குறையினு
முன்பொற் றனமொரு நாளந் குறைவிலதே”
(௨௫௧) “சொர்ணத் தியாகரிற் காணநல்க, வயலார் கருதுகின்றார்”
(௨௮௫) “வண்டார் செருந்தி தியாகேசர் நல்குல வாக்கிழிபோற், தண்
டா தவிழ்பொன் றருமா ரூர்”
(௧௨௪) “சண்பை யாண்டகைக்கோ, ராயிரம் பொன்னருள் சொர்
ணத் தியாகர்”
(௪௫௧) “ஒப்பி லாமுலை நாயசரும், பொன்னுலன் றோபுகழ்ப் பேர்
படைத் தாண்டனர் பொற்ப்சே.”

(முனிவரர் வழிப்பட்டது:)

- (௨௪௪) “உயருந் தவத்தினர் சொர்ணத் தியாகரோ ராயிரநற், பெய
ரும் பரகந் துறைசை.”

(அவர்களுக்கி ஞானோபதேசம்புரிந்தது:)

- (௪௧) “பண்பினர்க்கு, ஞானத் திரளருள் செம்பொற் றியாகர்.”
(வேதம் ஓதியருளியது:)

- (௭௨) “இருக்காலங் கோழுத்தி.”

(கோச்செங்கடசோழநாயனுக்கு அருள்செய்தது:)

- (௨௦௧) “கதிர்மகுட, முடிவன வன்றொழுந் செம்பொற் றியாகர்”
(௨௧௫) “சென்னிக் கருள்செய்த சொன்னத் தியாகர்”
(௪௨௧) “ஆரண யாதருள் கோழுத்தி யீசர்.”

(இங்கே ஸித்திகளீ வாஸஞ்செய்தல்:)

(கஉ) “எத்திறச் சித்தரும் வந்தறியாச், சித்திரக் காவமுண்டு”

(எஎ) “நவகோடிசித்த, ரிருக்குந் துறைசைப் பதிமாசி லாமணி யீசர்வெற்பி, லுருக்குமச் சித்துச் சுணைநானு மாவென்”

(உகக) “துறைசையில்வாழ், சித்தர்தம் விஞ்சையின்.”

(தீர்த்திவிசே. ங்கள்:)

(சஎ) “திருத்தத் துறைசை”

(எஉ) “திருக்கா விரித்திருத் தம்படிந்தோ.”

(திருக்காவிரியினியல்புகள்:)

(சஎ) “இருகோ டிவர்புனற் காவிரி”

(கக௦) “திருத்துறைசைக், காவேரி யங்கயற் கண்ணன்”

(உகசு) “உன் பதிவினவி, யங்கே வாவெண்ணி னேம்பொன்னி யாற்றினுக் கஞ்சினமே”

(உசஎ) “காவிரி யாடி யிவ்வுதங்கி”

(கசசு) “காண்சென்ற வெப்பாற்ச் சீதனக் காவிரி தோய்ந்து”

(ச௦எ) “பொன்னி, தூயா மெனும்வென் னுடுக்கையுடஇ”

(சஉ௦) “துறைசை, மங்கைய ராடமணங்கூர்பொன் னித்துறைவா”

(சஉக) “காவிரி தோய்த்துவப் பார்தோய்வ ரோசிறு காற்புனலே.”

(திருவரசுகளின் இயற்பெயர்:)

(௧௦) “நிலவரசார், தலக்கோயில்.”

(அவற்றின் நிழலில் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருத்தல்:)

(உஅக) “அரசிடத்தி, னீடுமென் செம்பொற் றியாகேசர்”

(கஎ௦) “அரசர், தருவது சேர்திருக் கோழுத்தியீசர்”

(ச௧க) “ஆண்டனர் பொற்பரசே.” (சிலேடை)

(அவை சுந்நிதியிற்றல்:)

(ககஉ) “கோழுத்தி நாதன்முன் போதி யருள்பெறுவா, னெடியவ னின்றென நிற்குந்துறைசை.”

(மகப்பேறுகருதினோர் அவற்றை வலம்வந்தலும், அவற்றினடியில் வரங்கிடத்தலும், துளுவோர் அவற்றை நோக்கிக்கூறுதலும்:)

(கஉஅ) “இணையிலெம் மூர்நல் லரசினைச் சூழுங்கொ லென்றனர்”

(க௧க) “புதரத் தியாக ரரசுடிக்கீழ், வரங்கிடந் தேழை யுயிர்த்தே னெருமகள்”

(௩௧௧) “செம்பொற் றியாகர்” திருத்துறைசை, வாயழ காரு மரசினே
நோக்கி மறைமொழிபோற், காயழல் வேலன்பர் யானக லேனென்று கட்டு
ரைத்து, நீயழச் சென்றனரே.”

(ஸதை:)

(௧௧௧) “துறைசைமன்றிற், நீட்டிய பாவையன்னீர்”

(௧௧௨) “மன்றேறி யாடிய செம்பொற் றியாகர்”

(௧௧௩) “செம்பொற் றியாகரைத் தண்வரைக்கோ, தண்டாமன்
றுவேனப் போற்றன்பர் வாழ்துறைசை”

(௧௧௪) “துறைசைமன்று, ண்டக மாடிய செம்பொற் றியாகர்.”

(ஸ்ரீ தியாகராசருடைய திருநடனம்:)

(௪௧௫) “தொம்மென வாட்டயர் சொர்ணத் தியாகர்.”

(அவருடைய வீரசிங்காதனம்:)

(௧௧௬) “கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்வைகு, மம்மணி யாசனங்
கண்ட ரவங்க ளடைவுறவே, தம்முது காற்பிற பல்லா யிரமுகந் தாங்கிநிற்கு,
மிம்மட வார்த மிடைக்கிடை யாவள மெய்துதற்கே.”

(அவருடைய சிலம்போல்:)

(௧௧௭) “செம்பொற் றியாகேசர் பாதச் சிலம்பொலிபோ, லேர்தங்கு
தூர்மன்னர் தேர்மணி யோசை யிருசெவியும், வேர்தங்குமாறென வீழ்குந்”

(௨௧௪) “சிலம்புஞ் சிலம்படிச் செம்பொற் றியாகர்.”

(அவருடைய பந்தங்காட்சி:)

(௧௧௮) “சிற்பரர் செம்பொற் றியாகேசர் காட்சியிற் செல்வமின்னர்,
பீற்பலர் போற்றிடுந் சுற்பகக் கொம்பின் பரிசு.”

(திருவிளக்குச்சிறப்பு:)

(௧௧௯) “துறைசைப், பதிவைத்த சீபமன்னான்”

(௧௨௦) “கோழுத்தி யீசன் றுறைசை விளக்கணையான்.”

(அண்பர்கள் தோடுகட்டிக்கூத்தும் பணிச்சிறப்பு:)

(௨௧) “பறவாக் குளவியை வண்டோடு கட்டிப் பணித்திடவே.”

இப்படியே மற்றவிசேடங்களும் இந்நூலுட் பலஇடங்களிற் பாராட்டப்
பட்டிருத்தலைக் கண்டுகொள்க.

மேலும், இந்நூலாசிரியர் இக்கோவையில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர தேசிக நுடைய பெருமையையும், அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் மடத்தின் சிறப்பையும், அதிலுள்ள திருக்கூட்டத்தாரின் இயல்பையும், புலவர்களின் விசேடத்தையும், தமிழின் வளர்ச்சியையும், தமிழ்வேதம் ஒதப்படுதலையும், ஓதுவார்களிருத்தலையும் கூறியிருக்கும் அருமை மிகப் பாராட்டற்பாலது. அவை வருமாறு:—

(ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரதேசிகர்பேருமை:)

(க எ க) “நறுத்துறைசை, யஞ்செழுத் தென்துரு நாதன் தனதடியார்க்கொழித்த, சஞ்சிதம் போலத் தினைமுற்று மாள்”

(ச டி எ) “எங்கள்பஞ் சாக்கர தேசிகன் மாமரபு வாழி.”

(மடம்:)

(க ச க) “மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர் திருமடமும்.”

(திருக்கூட்டத்தாரினியல்பு:)

(க உ ச) “அவநெறியிற், செல்லார்கள் வாழுந்துறைசை”

(உ சு சு) “தவமேரு வாந்தொண்டர் வாழ்திரு வாவடுதண்டிறை”

(க க சு) “தியாக ஈடிவணங்கித், தொக்கு வோர்மன்றுறைசை”

(க டி 0) “திருத்துறைசை, யுற்றிடு மாதவர் போலத் தவஞ்செய்து.”

(புலவர்களின்விசேடம்:)

(க ச 0) “ஆவடுதுறை யொண்புலவோர், படிக்கத் தகுங்குள கக்கலி போலவிப் பைந்தழைந், முடிக்கத் தகும்”

(ச க உ) “செந்நாப் புலவர் துதிக்குந் திரவியத் தியாகர்.”

(தமிழின்வளர்ச்சி:)

(ச ச) “முத்தமிழ் தெள்ளுந் திருவா வடுதுறை”

(க எ 0) “தமிழ்த் துறைசை”

(ச டி க) “தமிழரார்.”

(தமிழ்வேதம் ஒதப்படுதல்:)

(க க 0) “சுகந்தா விலாத்தமிழ் வேதங்க ளோதந் துறைசை.”

(ஓதுவார்களிருத்தல்:)

(க சு 0) “துறைசை, யூரோது வார்வினை வீழ்ந்தென.” (சிலேடை)

பழையநூல்களின் கருத்துக்கள்பல இந்நூலுள்

அங்கங்கேவந்துள்ளன;

அவற்றுட்கில வருமாறு:—

பழையநூல்கள்.

திருவாவடுதுறைக்கோவை.

தொல். பொருளதிகாரம்.

க க ந. “உயிரினுஞ் சிறத்தன்று நா
ணை நாணினுஞ், செயிர்கீர் காட்சிக் கற்
புச் சிறத்தன்று”

க க ௦.—‘உயிரிற் சிறத்
தன்று நாண்மட வர்களுக்
கோத்தனிற், செயிரற்ற கற்புச்
சிறத்தன்று’

திருவாசகம், திருவெம்பாவை,

க க. “எங்கெழிலென் ஞாயி மெம
க்கேலோ மெம்பாவாய்”

க அ எ.—‘இந்நாட் கதிரவ
னெங்கெழி லென்னெனு
மின்புத்தாய்’

திருக்கோவையார்,

க ௫ க. “எனற் பசுந்தினை யென்
றாழ்க் கழிய வெழிலி யுன்னிக், கானக்
குறவர்கள் கம்பலை செய்யும்வம் பார்சிலம்
பா”

உ அ அ.—‘ஐவனம் வித்திய
செவ்வேட் பராய்நம ரார்த்திட
நீ, லாவன மேகஞ் சொரிந்தது’

ஐங்குறுநாறு,

உ ௫ க. “குன்றக் குறவ ஞர்ப்பி னெ
ழிலி, துண்ப லழி துளி பொழியு நாட”

திருக்கோவையார்,

“ க அ எ. “வல்லாண் டிலக்கு புருவ
நெரியச்செவ் வாய்துடிப்பக், கல்லாண்
டெடேல்கருங் கண்ணிவப் பாற்று கறுப்ப
தன்று, பல்லாண் டடியே னடிவலந் கொ
ள்வன் பணிமொழியே”

ச க ச.—‘துறிந்தில மென்
னக் கொதித்துப் புகையுயிர்த்
தம்ம வென்மே, லெறிந்தகற்
போதுமினிக்கல் லெடேலெம்
பிராட்டி.....உன் தான் பணி
வேன்’

நற்றிணை,

க ச க. “ஓனா யாயமு சொச்சியும்”

க அ ச. “மணியேர் நொச்சியுந் தெற்
றியும்”

க ௦ ௫. “மயிலடி யிலைய மாக்குர
னொச்சியும்”

க ௫ உ.—‘சிற்றில்ல மேநொ
ச்சிப் பந்தர்களே’

தஞ்சைவாணன்கோவை,

க க ந. “பெருஞ் சிற்றில்லமே, வய
லைக் கொடிநொச்சி மண்டபமே”

நற்றிணை,

க ச க. “சிலரும் பலருங் கடைக்க
ணைக்கி, மூர்கி னுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்
த்தி, மறுகிற் பெண்டி ரம்ப றுற்றச், சிறு
கோல் வலந்தன ளன்னை யிலைப்ப, வலந்த

க க க.—‘வன்புடன் சுட்டு
விரன்மூக்கி னுச்சியில் வைத்
துப்பெண்டிர், கொண்பழி
துற்றப் பயந்தார் சினத்திக்

பழையநூல்கள்.

னென்.....கொண்கனெடு, செலவயர்ந்
திசினால் யானே, யலர்சுமந் தொழிகவிவ்
வழுக்க லூரே”

தறுந்தோகை,

கஅ. “இன்ன ளாயின ணன்னுத
லென்றவர்த், துன்னச் சென்று செப்புநர்ப்
பெற்றினே, நன்றுமன் வாழி தோழிநம் பட
ப்பை, நீர்வார் பைம்புதற் கலித்த, மாரிப்
பீரத் தலர்சில கொண்டே”

ஐங்குறுநூறு,

கருக - கசு ௦. வெள்ளாங்குருகு-டுய்த
னிலத்திற்குரியதோர்பறவை (நற். எ ௦.)

ஐங்குறுநூறு,

உகச. “நாட, வினிதுசெய் தனையா
னுந்தை வாழியர், நன்மனை வதுவை யயர
விவன், பின்னிருங் கூட்தன் மலரணிந்
தோயே”

ஐங்குறுநூறு,

கசச. “குரவம் பயந்த, செய்யாப்
பாவை”

கலித்தோகை,

அக. “ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை
யுள் ளொன்று, போரெதிர்த் தற்றால்”

திருக்கோவையார்,

கஉ-ம் பாட்டின் விசேட
வுரை. ‘யாமென்புழி இருதலைப்புள்ளின்
ஒருயிரேனுகியான்’

கலித்தோகை, க. தாழிசைகள்:

பலவுறு நறுஞ்சார்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை [யு
மலையுளே பிறப்பினுமலைக்கவைதாமென்செய்
நினையுங்கா னும்மக ணுமக்குமாங் கனையளே.

சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதாமென்செய்யுந்
தேருங்கா னும்மக ணுமக்குமாங் கனையளே.

ஏழ்புண ரின்னரிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாமுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதாமென்செ

[ய்யுஞ்
சூழங்கா னும்மக ணுமக்குமாங் கனையளே.

(திருக்கோவையார், உசஅ)

திருவாவடுதுறைக்கோவை.

குளித் துநின்றேன்,அன்
பரொ டியான்செல்வ னிவ்வு
ரொழிக வலர்சுமந்தே’

உகச. — ‘ஊரற்கு....பீரத்
தலர்சில கொண்டுன்ன ளாயி
னள் பெண்கொடியென், நீரத்
தறைகுநர் தாமுள ரேலுய்யு
மென்னுயிரே’

கஉக. — ‘வெள்ளாங்
குருகு’

க௦ச. — ‘தையலுக் கப்
போ தலர்புனை யுன்கைநலந்,
கைப்போதில் வேலனும் வன்
ளியும் போலுற்ற காட்சியினு,
லிப்போ தறிந்தன மாலென்
றும் வாழி யிறையவனே’

கருக. — ‘ஆடவரீர்குரவம்
பாவைகள்’

உகக. — ‘ஒன்றுமிருதலைப்
புள்ளி னிருவர்க்கு மோருயி
ரே, யென்றுசொன் னாரும்
வியையத் பிரிந்தனர்’

கசக. — ‘வருணத்திற்
போதுந் தருத்தரும் போது
மலர்ந்தவந்தத், தருணத்திற்
குநொர்க் கல்லா தவைக்கவை
தாமென்செயுந், கருணைத் திர
வியத் தியாகேசர் கோகழிக்
காரிகையா, யருணத் திலவித
மூருமந் நீர்மைய ரன்பினர்க்
கே’

பழையநூல்கள்.

திருவாவதுறைக்கோவை.

அகநானூறு,

௧௬. “பொலந்தொடிப் புதல்வனைத், தேர்வழங்கு தெருவீர் றமியோற்கண்ட, கூடெயிற் றரிவை குறுகி யாவருங், காணுந் தின்மையிற் சேர்த்தனன் பேணிப், பொலங்கலஞ் சுமந்த பூண்டாங் கிளமுலை, வருக மாவென் னுயிரெனப் பெரிதுவந்து, கொண்டன ணின்றோட் கண்டு..... நீயுந் தாயை யிவற்கென யான்மற், களையவந்து வினாவனன் கவைஇக், களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்துநிலங் கினையா, நாணி நின்றோ ணிலைகண் டியானும், பேணினே னல்லோ”

அகநானூறு,

௨௪. “மங்குன் மாமழை தென்புலம்படரும், பனியிருங் கங்குல்”

பட்டினப்பாலை,

௧ - ௬. “வசையின்புகழ் வயங்குவெண்மீன், றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந், தற்பாடிய தளியுணவீர், புட்டேம்பப் புயன்மாறி, வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய சுடற்காவிரி”

திருக்குறள்,

௧௧௦௧. “கண்டுகேட் டெண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு. மொண்டொடி கண்ணே யுள்”

திணைமலை நூற்றையும்பது,

௬௫. “தான்றாயாக் கோங்கந் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப, வீன்றாய்நீ பாவையிருங்குரவே - வீன்றான், மொழிகாட்டாயினு முள்ளெயிற்றான் சென்றவழிகாட்டாய்தென்று வந்து”

சிந்தாமணி, காந்த.

௧௮. “பாடகம் போலச் சூழ்ந்த பழவினைப் பயத்தின்”

கல்லாடம்,

௧௧. “உயிர்புகுஞ் சட்டக வழிதொறு முழிதொறும், பழவினை புகுந்த பாடகம் போல”

௪௨௨.—‘பொன்மறு கோடித்தனிவிளை யாடும் புதல்வற்புல்ல, வன்மகனேயிவ னையுறனீயு முவனன்னையே, நின்மனை யேயிது வாவென நாணி கிலங்கினையாச், சொன்மறந்தேகினன்’

௪௪௪.—‘தென் றிக்கோடமேக முருக்கமலம், பங்காலமென்னக் கருகப் பெருகும் பனியினையே’

௧௭௩.—‘என்றும், பொய்யா தொழுகும் புனற்பொன்னி’

௨௧௫. ‘பொன்னித்தெண்ணீத்தழு நம்மன்பர் வாய்ச்சொல்லும் பொய்ப்பதின்ருல்’

௬௩.—‘ஐ, வாயிலுந் கொள்ளு மருந்தாக வாருமீம் மாணிக்கமே’

௬௬௩.—‘விழிகாட்டுநெற்றியர் கோழுத்தி யீசர் விளங்கு பொன்னிச், சுழிகாட்டு முந்தியெந் தோகையொர்தோன்றல் பின் றொல்குடிக்கோர், பழிகாட்டி யிந்தச் சுடுபாலை நீந்திப் படர்ந்தவந்த, வழிகாட்டி டாய்பல பாவைக னோடிங்கு வாழ்குரவே’

௬௫௬.—‘பாடக மானதொடர்புற வெங்ஙன் பழகினளே’

பழையநூல்கள்.

கல்லாடம்,

கரு. “அமுதமுந் திருவு முதவுத
லானும்,அளக்க ராகியும்,
.....புண்ணியக் கல்வி”

அம்பிகாபதி கோவை,

எசு. “பூங்கேச மன்றல் புனையா
ரெழில்வெண் புதுமதிசை, டாங்கே யிக
ழ்த லருகிய வுண்டி யருஞ்செலவு, தீக்கே
கரத்த லொருவயி னேசென்று சென்று
நிற்ற, ருங்கே வலமல்ல வந்ததென் றே
விந்தத் தையலுக்கே”

நளவேண்பா, சுயம்வரகாண்டம்,

க க க. “அள்ளிக் கொளலாய்.....
கூரிருள்வாய்”

நிருவாவடுதுறைக்கோவை.

ச க ச. — ‘பொருவொன்
றிலாதது புண்ணியக் கல்வி
புகன்றிடினேர், திருவு மமர்
துந் தருங்கடல் போலும்’

எ க. — ‘மழைதருங் கந்தம்
பெறுப்புத் தெழில்வனப் பா
ரொழுக்கந், கழிவுறு முண்டி
கரக்குந் தொழிலினங் கைய
கற லுழைநிற்ற லோடு தியாகே
சர் கோமுத்தி பூர்வணாமே, லெ
ழுவகைத் தன்மையு மெங்கு
ற்ற வாவெங்க னேந்திழைக்கே’

உ உ க. — ‘அள் ளிக் கொள்
வன்ன நிறையிருள் யாமத்து’

பழையநூல்களிலுள்ள செய்யுட்களின்கருத்தை முற்றுந்தழுவிடும் ஒரு
வாறுதழுவிடும் இங்ஙனம் இந்நூலாசிரியர் அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்திருக்
கும்பகுதிகள் மிகப் பாராட்டற்பாலனவாய் இவருடைய பயிற்சியின் மிகுதி
யைப் புலப்படுத்துகின்றன.

பலவகையான பிரயோகங்கள் இந்நூலில் வந்துள்ளன : அவற்றுள்,
செய்யுளின் எண். வெளிப்படையாற்பொருளுணர்த்துவன :

உ அ	பறவாக்குளவி — மலைமல்லிகை.
அ ரு	பாபாதவேங்கை — வேங்கைமரம்.
	பாயும்வேங்கை — புலி.
ச ரு உ	உரையாத்தனம் — சொங்கை.
	உரைக்குந்தனம் — பொன்.

குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துவன :

க க. ‘முல்லாய் நின்றேர்க்குணம்’ — பேர் - சுழ்பு.

அ அ. ஒற்றிடையாரும் அதி = அத்தி - யானை.

உ ர அ. ‘வண்டின்பெயர்பெற்றன வொன்றற வொன்றடினும்’ —
பெயர் = தம்பி, அரி என்பன ; பெற்றன முறையே யானையும் சிங்கமும்.

ச உ க. ‘கோமுத்தியீச ரவர்க்குரிய பேணையாய்’ — பேர் - மாசிலாமணி.

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்பல்.

க க க. ‘நீசின் கண்ணுக்கு நேரிது பாரென்று நின்மகட்டு
காடுமொ ராடவன் வந்திதில் காவிரி நல்கினனாற்
ரோடுநீ நீன்செவிச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசை யுள்ளா
ராமெவ் வாற்றின் றலையெழுத் துநெின் ருடிடத்தே.’

நூல்காவிரி = காவி - நீலோற்பலமலர் ; அவ்வாற்றின் தலையெழுத்து = கா -
சோலை.

மேலும் இந்நூலில் அங்கங்கே இவர் அமைத்திருக்கும் சைவநூற்கருத்
துக்கள் முதலியன நோக்கற்பாலன. அவற்றுள்,—

சைவநூற்கருத்துக்கள் :

- அ ௦. ‘முத்தியென் னப்படு மங்கையைச் சேர முயல்பவருஞ்
சத்தியென் னப்படு மீச னருளன்றிச் சார்தலுண்டோ’
- க க. ‘அருளா வடிதுறைச் செம்பொற் றியாக ரடியனாவிட்
டிருளா ணவங்கழிந் தோடுத லேய்ப்ப’
- க ளு ச. ‘சொர்ணத் தியாககா வாழ்த்தலர்நெஞ், சல்லா
யிருண்ட வணரார் குழலி’
- உ க க. ‘சட்டும் வினைதவிர்த் தன்பர்க் கருளெனு மின்னமிர்த
மூட்டிடுஞ் செம்பொற் றியாகேசர்’
- க க அ. ‘என்சென்னியிற் பங்கயப்பா, தஞ்சுட்டிங் கோகழிச் செம்
பொற் றியாகர்.’

இலக்கணக்கருத்து :

- உ ச. ‘அணியியன் முற்றும் படித்தலினால்’
- எ க. ‘எல்லா வெழுத்திற்கு நாயக மாமல் வெழுத்தினென்றி, னல்
லா லவைக்குச் சிறப்புளதோ’
- க ளு எ. ‘யுன் னருள்பெற்ற மின்னினையு, நேரிய லாக வருமொழி
யோடு நிலைமொழிக்கோர், சாரியை போனடு நின்றே
னையுமெண்ணித் தாங்குகவே.’

இசைநூற்கருத்து :

- ச க ளு. ‘உகந்தவர் பூற்பாடு பாடினி தோடியையே.’

மந்திரவாதம் :

- க க ௦. ‘ஐந்தலை நாக மகன்முழைச் சுண்டஞ்ச மன்றுதங்கை, தந்தலை
யேலென்றோர் மந்திரங்குறித் தடுத்தளித்த, வெந்தலைவர்’
- ந அ க. ‘அவர் சொன்னபதமனுவால்.’

இந்நூலில்வந்துள்ள சிலமொழிகள் :—

எத்து - உ ச க	சொர்ணம் - (மிகுதி)
ஒருக்கால் - எ உ	தயவு - உ ளு ளு
கோட்டி - க க க, க ளு எ.	தனகு - ச க க
சரி - க ௦ அ	பற்பம் - உ
சரிப்பட்டது - உ ச	பெற்று - க ச க
சொக்கு - எ ளு	

இந்நூலாராய்ச்சிசெய்யும்பொழுது கிடைத்த
கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருவாவடுதறை ஆதீனத்துப்	பிரதி.	க.
திருப்பனந்தாட் காசிமடத்துப்	„	க.
முன்பு கும்பகோணம் காலேஜில் தமிழ்ப்பண் * டிதராகவிருந்த திரிசிரபுரம் வித்துவான்				
ஸ்ரீ - தியாகராஜசெட்டியாரவர்கள்	„	உ.
திருமயிலை வித்துவான்				
ம-ந-ந-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்	„	க.
[ச டு சு - ம் பாடலின் பிற்பாதியும், ச டு ள - ம் பாடலும் இவர்கள் பிரதியில்மட்டும் இருந்தன.]				
திருவாவடுதறைமடத்துக் காரியதரிசிகளாகிய				
„ பொன்னுஸாமிபிள்ளை	„	க.
„ சண்முகம்பிள்ளை	„	க.
சீகாழிச் சபாநாயகமுதலியார்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய திருவாவடுதறை				
„ சு. பொன்னோதுவார்	„	க.
[இவர், சுப்பிரமணியமுனிவருடைய சரி தத்திற்குடற்ப்படும் குருசாமியோதாவா ருடைய பெளத்திரரின் புத்திரர்.]				

ஆகப்பிரதிகள். ௮

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	க ௦	க	குழம்	குழல்
௫	உ ௩	உ	தலையலங்	தலைக்கலங்
க ௦	௫ ௫	௩	கன்னிக்கு	கள்ளிக்கு
உ ௧	க ௮ உ	ச	உய்வியன்	உய்வியன்
௩ உ	உ ௦ ௫	க	வெற்பர்	வெற்பா
௩ ௫	உ ௧ ௧	க	சனா	சானா
ச ௦	உ ௫ உ	௩	தாமறை	தார்மறை
ச உ	உ ௧ ௧	உ	வினையேன்	வினையேன்
௫ உ	௩ ௩ ௧	௩	வெதும்பியதால்	வெதும்பியவால்
௧ ௩	ச ௦ ௫	க	பெருநலம்	பெறுநலம்

திருவாவடுதுறைக் கோவை.

விநாயக வணக்கம்.

நறைக்கோவை யன்னசெவ் வாயொப்பி லாமுலை நன்னுதலிற்
பிறைக்கோவை யக்கணி வான்றரு மைங்கர பேணுமன
வறைக்கோவை யாதரித் தன்போ டொக்குநல் லாவடுதண்
டுறைக்கோவை பாடத் துறைதோறு நின்னடி தோன்றிடுமே. (க)

நின்றுறைசைக் கோவைமுன்னே நிற்கவைத்த *பேர்நிரம்பத்
தென்றுறைசைக் கோவைதனைச் செப்பவே—நன்றுறைசை
யாதிபனே யெங்க ளழகியநற் குஞ்சரமே
கோதறவென் னெஞ்சிற் குடி. (உ)

(பிரதிபேதம்:) நன்றுறைசெய்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

நீர்கொண்ட செம்பொற் கமலமு நீலமு நீங்கரிய
வார்கொண்ட முல்லையுங் கோங்குமென் காந்தரு மல்கியொல்கிச்
சீர்கொண்ட வாவடு தண்டுறைச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பி
லேர்கொண்ட தெய்வ மலர்ப்பூங் கொடியொன் றெதிருற்றதே. (க)

ஐயம்.

பாதல மோதிருப் பாற்கட லோசங்க ட்பற்பநிதி
மீதல மோவிஞ்சை யோர்தல மோவிரி நீருடுத்த
பூதல மோதிருக் கோழுத்தி யீசர் பொருப்பின்மய
லாதல மோகத் தவரு முறுயிவ ளார்தலமே. (உ)

(பி - ம்:) அவர்க்குமுறம்.

* பேர், துணைவந்தவிநாயகரென்பது.

† பற்பம்=பத்மம் - தாமரை; 'சடகோபர், "பற்பநாப னுயர்வற வுய
ரும்பெருந்திறலோ - னெற்பரன்" என்றாதலின், பரஸ்மைபதம் ஆத்மநே
பதம் என்னுது மகரத்தைப் பகரமாக்கி, பரப்பைபதம் ஆற்பநேபதமென்றும்'
என்பது, பிரயோகவிவேகவுரை, திங்நுப்படலம், உ, உரை.

து ணீ ஷ.

வாடாத போதிமை யாடாத போதிந்த மாநிலத்திற்
 குடாத போதழ லோடாப்பொற் பூணுமில் சோருநெஞ்சே
 யீடார் துறைசைப் பதிமாசி லாமணி யீசர்வெற்பில்
 வீடா விளக்கனை யார்க்கிடம் வேறில்லை மேதினியே. (ங)

குறிப்பறிதல்.

தென்ன வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் செழுங்கிரிமே
 லந்நா ளமரர்க்குப் பொன்னாழி முன்ன ரடுத்ததொரு
 கொன்னர் விடந்தந்து பின்ன ரமுதங் கொடுத்ததந்த
 மின்னார் கடவு லிரண்டுமொர் காலே விளங்கியவே. (ச)

கைக்கிளை முற்றிற்று.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

இரந்து பின்னிற்றற்கேண்ணல்.

திருவா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் செழுஞ்சிலம்பி
 லொருவாமை வம்பிற் புதைக்குந் தனங்களு ழுற்றிருந்து
 வருவா யமிர்தமு மென்றுமுன் ளாருண் மகிழ்ந்துநெஞ்சே
 தருவார் களிப்புறச் சார்ந்திரந் தார்க்கிந்தத் தையலரே. (ரு)

இரந்து பின்னிலைநிறல்.

இருந்தா மரையனம் பானிறப் பேட்டுக் கிறவருத்திப்
 பொருந்தா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் பொருப்பிலரு
 மருந்தா யெனக்கின்று வாய்த்தவ ரேமன் மதன்கணைக்கு
 விருந்தாய் வருந்தி மெலிவேன் பிணியை விலக்கிடமே. (சு)

(பி - ம்:) விலக்குவரே.

முன்னிலையாக்கல்.

துண்டப் பிறைச்சடைச் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பிற்
 ரண்டைக் கிணங்கிய தாளுடை யீர்ச்சகி மாருடனே
 கெண்டைத் தடஞ்சனை நீர்குடைந் தாடு கிலாமலிங்கென்
 பண்டைத் தவப்பயன் போனிற்கு மாறு பகருமினே. (ஏ)

வண்டோச்சிமருங்கிணைதல்.

நாகத் திருவனாக் கோழுத்தி யீசர் நறுந்துறைசை
 மாகத்தண் சோலை மதுகரங் காளந்த வைப்பகன்று
 பாகொத் தமிழ்தொத்த சொல்லியற் கொல்லியம் பாவையன்னுண்
 மேகத்தைச் சூழ்ந்தென்கொன் மின்னுக் கிடுக்கண் விளைக்கின்றதே.

இதுவும்து.

வண்ணச் சடாமுடிச் செம்பொற் நியாகர் வளர்துறைசைப்
பெண்ணிற் சிறந்தவர் நூலுண ராமற் பெரிதுமந்தோ
பண்ணிற் பழகிய பாட்டளி காள்பைத்த பாயிருள்வாய்க்
கண்ணிக்குள் ளேயகப் பட்டரென் றும்மைக் கடத்துவனே. (௯)

மேய்தோட்டுப்பயிறல்.

கட்டா ரணிசூழற் கட்டா நிராவளே கைத்திருத்திப்
பட்டாடை யிற்பட்ட நுண்டு கணீசிப் பரமதத்தார்
சுட்டாப் பரம்பொருள் செம்பொற் நியாகர் துறைசையன்னார்
கிட்டாப் பதமுமென் கையால் வருடக் கிடைத்ததுவே. (௧௦)

பொய்பாராட்டல்.

செம்மலர் மாதுறை கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வைகு
மம்மணி யாசனங் கண்டிர வங்க ளடைவுறவே
தம்முது காற்பிற பல்லா யிரமுகந் தாங்கிரிற்ரு
மிம்மட வார்த மிடைக்கிடை யாவன மெய்துதற்கே. (௧௧)

இடம்பெற்றுத்தழால்.

துத்தி யராவணி செம்பொற் நியாகர் துறைசையன்னார்
வைத்தகண் ணோட்டமுண் டெத்திறச் சித்தரும் வந்தநியாச்
சித்திரக் காவுமுண் டென்றும் வேட்கைச் செழுங்கடலை
நீத்திலப் பூண்முலைப் பொற்குடங் கைக்கொண்டு நீர்துவமே. (௧௨)

வழிபாடுமறுத்தல்.

நல்லா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர்த நற்பொருணூல்
நல்லாதவிறிற் கவலாம லென்னுயிர் கால்விழுந்த
செல்லாராக் கண்டு செழித்தே யசோகத்தைச் சேர்ந்தகொடி
முல்லாய்நின் பேர்க்குணம் பெற்றேற் கிடந்தந்தென் முன்னிற்பையே.

இடையுறுகளத்தல்.

பாட்டரி யாலிக்கும் பங்கே ருகத்தைப் பழித்துவனத்
தோட்டிய வத்தத்திற் கோவைக் கரந்தொப்பி லாமுலையைக்
காட்டினின் றீர்மட வீரத னாற்கவி னார்துறைசை
யாட்டினர் செம்பொற் நியாகேச ரேயென்ன வாயினிரே. (௧௩)

இதுவும்து.

தொழுதவர்க் கின்பருள் செம்பொற் நியாகர் துறைசையங்கா
மழலைவண் டாடுங் குழன்மட வீர்கையில் வைத்திருக்கு
முழுவது நீர்மறைத் துக்கொண் டிரந்து மொழிந்திடுமிப்
பொழுதும தாகமுன் றந்தத்தைக் காட்டல் புகழல்லவே. (௧௪)

திருவாவடுதுறைக் கோவை.

சூட்டம் புயங்கத்தர் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பில்
வாட்டம் பெறப்புத்தி மான்றனைப் போர்க்கண் வலைபரப்பி
வேட்டஞ் செயத்தளர் தெய்த்தேனெப் போதென் விடாய்முழுது
மோட்டந் தரவுங்க ளோட்டந் தருமநீர் துண்பதுவே. (க௬)

மறுத்தேதீர்கோடல்.

வீணர்க் கருமையர் செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசை
யாணர்க் கெளியர் வரைமேன் முராரி யடன்மகனா
கோணைப் படைவந்து சூழ்ந்தகென் றன்பர் குதுகுதுத்தா
ணைற் கபாட மினிநிற்கு மோசொல்லு நன்னெஞ்சமே. (க௭)

வறிதுநகைதோற்றல்.

விண்ணாற் றறலை யாகிலை தோய்த்தள்ளி வீசுகின்ற
தண்ணை வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் தடஞ்சிலம்பி
லுண்ணண் முழுதும் வெளிதாய் வெளிப்புறத் துற்றதுபோற்
பெண்ணை ரமுதொண் முகத்திள மூரல் பிறந்ததுவே. (க௮)

முறுவந்தறிப்புணர்தல்.

அள்ளற் பழனத் துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்சென்னிப்
பிள்ளைப் பிறைதுத லாடிரு வாயிற் பிறந்தநிலா
வெள்ளத் தணையுமென் றாழ்க்கக லாவென் மனத்திருளை
விள்ளக் கடிந்தத ரோவென்சொல் வேனிந்த விம்மிதமே. (க௯)

முயங்குதலுறுத்தல்.

இருங்கண்ணி யிஞ்சித் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பின்
மருங்கண்ணி வென்மதன் மாட்டம ரேதினி மன்னுயிர்போ
லொருங்கிவர்க் காத்தநன் னுணெடுங் காவ லுடைப்புண்டகா
லருங்கொம்மைக் கோட்டைநங் கையாற் பிடித்தர சாளுவமே. (௨௦)

புணர்கீசியின்மகிழ்தல்.

சிட்டர்கொண் டாடுந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
சட்டக வெற்புத் துளைதொறுந் தித்திக்கத் தாமரைநீண்
மொட்டென்ற பூண்முலை யாளெனக் கீந்த முருக்கலர்வாய்
மட்டின் சுவைக்கின்ன மட்டென்று சொல்ல வரம்பில்லையே. (௨௧)

புகழ்தல்.

சோனாடர் போற்றிய செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பிற்
காணு மருங்குனின் பூணூக் கொங்கையைக் கண்டழிந்த
நாணற் புவியி லொருவர்தங் கண்ணுக்கு நண்ணரிதாய்ச்
சேணார் விசும்பிடைச் சக்கர வாகந் திரிகின்றதே. (௨௨)

வ ன் பு னை ற.

ஏற்புறவண்தல்.

பொற்றோர்க்குப் பட்டுநல் யானைக் கணிகளும் பூஞ்சிலம்பி
னற்றாட் குருளுந் தலைபுலங் காரமு நான்புனையக்
கற்றார் துறைசைக் கனகத் தியாகர் கருணையின்னீர்
வற்றாத முற்பலன் கைப்பல னுவின்று வாய்த்ததுவே.

(௨௩)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றிற்று.

வ ன் பு னை ற.

அணிந்துழி நாணியதுணர்ந்து தெளிவித்தல்.

ஒங்கிய செம்பொற் றியாகேசர் கோழுத்தி யூர்வரைமேல்
வாங்கிய சிற்றிடை நாணியஞ் சேன்முன்னம் வாய்த்துநின்
பாங்கியும் யானு மணியியன் முற்றும் படித்தலினை
ருங்கணி முன்னுக்குப் பின்னில் காது சரிப்பட்டதே.

(௨௪)

பெருநயப்புரைத்தல்.

தொடுக்குங் கடுக்கையர் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவண்டு
படுக்குங் குழலிதன் செவ்வாய்க் குழுதப் பனிமலர்போ
லடுக்குங் கலைத்திங்க ளன்றியெப் போது மருந்தருகக்
கொடுக்குங் குழுதமுண் டோவண்டு காணுங் குறுஞ்சுனைக்கே.

(௨௫)

தேய்வத்திறம்பேசல்.

துப்பார் திருவுருச் செம்பொற் றியாகர் துறைசை வெற்பிற்
செப்பார் முலைக்கொடி வாடுவ தென்றென் கடலுருளின்
மைப்பாய் வடகட லச்சியைந் தென்ன மணத்தல்செய்த
விப்பா லினைநமக் கப்பால் விலக்குவ ரேவர்களே.

(௨௬)

பிரியேனென்றல்.

மின்னுக் கதிர்வடி வேன்முசு குந்தன்முன் வேண்டவருள்
பொன்னித் துறைசைநஞ் செம்பொற் றியாகர் பொருப்பிடைநின்
றன்னைப் பிரிந்தக லேன்பிரிந் தாலுயிர் தாங்குவனே
வென்னுக் கிரங்கல் சுடர்நிற்கு மோதிரி யின்றிமின்னே.

(௨௭)

பிரிந்துவருகின்றல்.

பிறவா நெறியருள் செம்பொற் றியாகப் பிரான்றுறைசை
யுறவாரிற் போகி வருவலின் னேயென் னுயிர்க்குயிரே
நிறவாரி சத்துத் திருவனை யாயிங்கு நீபறிக்கும்
பறவாக் குளவியை வண்டோடு கட்டிப் பணித்திடவே.

(௨௮)

திருவாவடுதுறைக் கோவை.

இடமணித்தேனீறல்.

நஞ்சிக் கொடிக்குந் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லஞ்சிக் கொடியவர் போற்கவ லேலெனக் காரமுதாம்
வஞ்சிக் கொடியிடை வெய்யோன் விவக வளர்ந்தவெம்பு
ரிஞ்சிக் கொடிசெயு தும்மூர்க்கெப் போது மிளநிழலே. (௨௯)

இதுவுமது.

மூப்பா யினையரு மாகிய கோழுத்தி முத்தர்ப்பணிக்
காப்பார் துறைசையெம் மூர்ச்செந்நென் முத்துங் கருப்புமுத்துந்
தேப்பான லங்கண்ணி வந்தங்கு வாரித் தினங்கொடுபோய்க்
கோப்பார்தும் மூர்வரை நீத்திலத் தோடுங் கொடிச்சியரே. (௩௦)

வன்புறை முற்றிற்று.

தெளிவு.

நடத்திற் சிறந்தவர் செம்பொற் றியாகர் நறுந்துறைசை
யிடத்திற் சிறந்தவர் போய்வர வேண்டுமென் றெண்ணியந்தோ
திடத்தினிற் றேற்றுவித் திட்டிங் குரைக்கவென் சித்தமென்னுங்
குடத்திற் கலங்கிய நீர்தெளி வாம்வண்ணங் கூடியதே. (௩௧)

தேளிவு முற்றிற்று.

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

சேல்லுங்கிழத்தி சேலவுகண்டு உளத்தோடு சோல்லல்.

நன்னத்தின் முத்து வடமலை தாங்கி நடுநுடங்கப்
பின்னுற்ற பார்வையு முன்னுற்ற காலும் பெயரநெஞ்சே
யென்னத்தர் மின்னத்தர் சொன்னத்தி யாக ரெழிற்றுறைசை
யன்னத்தின் மென்மெலச் செல்கின்ற வாரும் தாருயிரே. (௩௨)

பாகனோடுசோல்லல்.

பல்லார வண்டலிற் சிற்றடி பேர்த்துப்பின் பார்த்துமுன்பார்த்
தெல்லார்க்கு நாணித் திருமுகங் கோட்டி யிளங்கொடிபோ
னல்லா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் நளிர்வரைமே
லுல்லாசத் தேகுதல் காண்வல வாவென் னுயிர்த்துணையே. (௩௩)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி முற்றிற்று.

பிரிவுழிக் கலங்கல்.

எ

பிரிவுழிக் கலங்கல்.

•ஆயவெள்ளம்வழிபடக்கண்டிது மாயமோவேன்றல்.

நற்பல தேவர் முடித்தலை தாழ்க்கநண் ணுந்துறைச்சைச்
சிற்பரர் செம்பொற் றியாகேசர் காட்சியிற் செல்வமின்னார்
பற்பலர் போற்றிடுங் கற்பகக் கொம்பின் பரிசிதென்றார்
சொற்பன மோவென்ன வற்புத மோவங்குத் தோன்றியதே. (௩௪)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

ஆவித் துணையெனக் கெப்போது மீங்கிவ ளாமெனவே
கூவித் துணைவிழி காட்டிப்பொற் றோட்டைக் கடந்துலவும்
வாவித் துறைச்சைச் சிவலோக நாயகர் மால்வரைமேற்
பாவித் துளையுநெஞ் சேயுய்ய லாமிவன் பாலடுத்தே. (௩௫)

இதுவுமது.

குயிற்குல நாணுஞ்செவ் வாய்மொழி யாளேநங் கோமளத்தி
னுயிர்க்குயி ராமென் றுணர்ந்துநெஞ் சேயிடை யூறுளதோ
செயிர்க்குல நீக்கித் துறைச்சையி லானந்தத் தேன்வழங்கு
மயிற்பெடை வாமத்தர் கோழுத்தி யீசர் வரையிடத்தே. (௩௬)

• பண்புபாராட்டல்.

சீரொப்பில் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் திருவரசு
மேரொப்பி லாளங்குல் போன்றிலை யினரி தின்சொலைப்போற்
பேரொப்பி லாமுலை யேந்துகைக் கிள்ளையும் பேசரிதாற்
பாரொப்பி லாளுறுப் புக்கவை யேயொப்புப் பார்த்திடிலே. (௩௭)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

தென்னு வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பிடத்தென்
மன்னாவி யைத்தந்த தக்கோ ரிருவரும் வாழியோ
பொன்னாட லோக்குறப் போதன் படைப்பறப் பூவைமல
ரன்னான் பழிச்சிடத் தந்நே ரிலாதிவ் வகலிடத்தே. (௩௮)

கண்படைபெறுது கங்குலேதல்.

நத்துறை யாவித் துறைச்சையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லுத்திய ராநிகம் பத்தாளென் னெஞ்சு முறக்கமுந்தான்
கைத்தலங் கொண்டுகைம் மாறுத்தன் குந்தளக் காரிருளை
வைத்தெங் ககன்றன ளோவற நீளுமீம் மைக்கங்குலே. (௩௯)

அ திருவாவடுதுறைக் கோவை.

இதுவுமது.

சேலாடு கண்ணியை நீங்கிக் கருங்கங்குல் சேரக்கண்டு
மாலாய்த் துயிலற் றிழையா தழுங்கலின் வான் றுறைசைச்
சூலா யுதக்கரர் செம்பொற் றியாகர் துணையிழந்தே
யாலாலங் கண்டச் சூழமிமை யோரையொப் பாயினனே. (ச௦)

பிரிவுழிக்கலங்கல் முற்றிற்று.

இடந்தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வந்தநமெனச்சேறல்.

நானேது மெண்ணி முயலா திருக்க நயந்துமுன்னர்
தானே தடுத்துத் தருந்தெய்வ மின் றுந் தருநெஞ்சமே
தேனேறு கொன்றையர் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
வானேறும் வாச மலர்க்காவற் றேறும் வருதியொத்தே. (ச௧)

முத்துமக்காண்டல்.

மாசிலைக் காமன் றொழுந்தெய்வ மோவவன் வாசமுறும்
பாசறைக் கேற்று மணியினக் கோவெனப் பல்பொறியார்
தேசர னோங்குந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பின்
மூசலர்க் காவிலவந் தென்பெரு வாழ்விங்கு முன்னின்றதே. (ச௨)

முயங்கல்.

கற்கண்டு வெற்பின் மதுக்கொண்டல் பெய்து கரைந்தொழுகி
நிற்கின்ற வாறொக்கு நீக்கற் றிரண்டற் றேசமொடு
மற்கண்டர் கோகழிச் செம்பொற் றியாக ரடுக்கலினன்
பொற்கென்ற பூண்முலை யானைக் கலந்து புணர்ந்ததுவே. (ச௩)

முத்தமிழ் தெள்ளந் திருவா வடுதுறை முக்கணக்க
ரத்தநஞ் செம்பொற் றியாகேசர் வெற்பி லணியிழைநின்
வித்தக வல்குற் றடந்தேரைக் கண்டுமுன் வென்கியன்றோ
சித்தசன் றேரின் னுங் காற்றாய் விசம்பிற் றிரிகின்றதே. (ச௪)

மன்னிரு வாணி துறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பிற்
பின்னிருங் கடந்தலுன் மென்சாய லின்வளம் பெற்றிடவே
முன்னிரு நான்குகண் ணனைச் சிறையிட்டு முற்றுங்கண்ட
பன்னிரு தோளனை யின்னமுந் தோகை பரிக்கின்றதே. (ச௫)

பாங்கற்கூட்டம்.

உடன்புணராயித்துய்த்தல்.

வண்டில தால்விசைச் செண்பகப் பூம்பொழில் வான்றருவாக்
கண்டிட நின்சகி மார்தெய்வ தப்பெண் களிர்களுலத்
தொண்டெனைக் கொண்டவர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
றெண்டுகைத் தெள்ளமு நேரீ சசியிற் சிவனுக்கவே. (சக)

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன்பாங்கனைச்சார்தல்.

திருத்தத் துறைசையிற் செம்பொற் நியாகரைச் சிந்தைசெய்யார்
கருத்திற் கவலையு நேனெஞ்ச மேகருங் கல்லிலுநா
ருரித்துத் தருநம் முயிர்ப்பாங்க னைக்கண்டிவ் வுண்மைசொன்னான்
மருத்துப் பயோதரத் தாலனங் காங்கியை மாற்றுவுனே. (சக)

பாங்கன் தலைவனை உற்றுதுவினாதல்.

பன்னுமத் தெய்வப் படைபயின் றோவெம் பகைதுமித்துத்
தன்னு ருயிரிற் றிசைபுரந் தோசெந் தமிழ்வடித்தோ
மின்னுர் துறைசையிற் செம்பொற் நியாகர்தம் வெற்பண்ணலே
பென்னு டகவரைத் தோளினை யாம லினைத்ததுவே. (சஅ)

தலைவன் உற்றுதுணாத்தல்.

பானத் துலாப்வயற் கோழுத்தி யூர்ண்ப பண்பினர்க்கு
ஞானத் திரளருள் செம்பொற் நியாகர் நளிர்வரைமேல்
வானத்திற் சஞ்சரி யாப்பே ரொழிலி வளர்குறிஞ்சிக்
கானத்தின் வந்துண்ண வற்றிய தாலென் கலைக்கடலே. (சக)

கற்றற்பாங்கன்கழறல்.

நிலக்கோர் பசும்பொட் டொளிர்குவ தென்ன நிலவரசார்
தலக்கோயின் மேவிய செம்பொற் நியாகர் சயிலத்தஞ்சை
வலக்கோதைப் பேதைக் கனலரக் காகி மறுகலென்னே
யிலக்கோ விதுபுவ னத்தொப் பிலாவெம் பிரான்றனக்கே. (ரு)

கழுவோன்கழற்றெதிரீமறுத்தல்.

தோணு லெண்ணு செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பிற்
கோணுர் பிறைநுதற் கோகன கைக்குங் குலதெய்வத்தைப்
பூணு ரிளமுலைக் கொம்பினை யான்செய்த புண்ணியத்தைக்
காணுய்கண் டாயெனில் வீணுவீவ் வீரந் கழறலையே. (ருக)

கீழுவோற்பழித்தல்.

ஆசிலக் கன்னிக்கு மீதுசென் றோங்கர சார்துறைசைத்
தேசிகப் பொற்சடைச் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பிலொரு
பாசிறைக் காநெஞ் சிளகிறென் றுயண்ணல் பண்ணிருப்பி
னுசுவைக் கோவயி ரப்பொருப் புத்துளை யுண்பதுவே. (௫௨)

கீழுவோன் வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்.

சுற்றுஞ் சடிலத்தர் கோழுத்தி யீசர் துறைசைவெற்பிற்
குற்றும் புதுமலர்க் காவுடு வந்தவள் கோக்கடல்வீழ்ந்
தெற்று மவாவலை பாற்சுழல் வேனுக் கினியவடன்
பற்றுந் தனக்கல னன்றிப்பின் வேறொரு பற்றில்லையே. (௫௩)

பாங்கன் தன்மனத்தழங்கல்.

சூலேந்து செம்பொற் றியாகேசர் கோகழித் தொல்லரசின்
மேலேயெக் காலுமின் மாலேறக் கண்டன மெய்ம்மையது
போலேநஞ் சீரர சின்றலை மீதும் புனத்தொருடின்
மாலே றிடினமட நெஞ்சே யிருந்தென்ன வாய்நமக்கே. (௫௪)

பாங்கன் தலைவனோடழங்கல்.

விளக்க மறாத துறைசையெங் கோழுத்தி மெய்யர்வெற்பி
லளக்கரி தாயரின் கல்லியுஞ் சீலமு மாண்மையுமோர்
குளக்கனி வாய்மொழிக் கன்னிக்குக் கொள்ளை கொடுத்துநெஞ்சந்
துளக்க முறூற்றி யேந்தால் தென்னுடைத் தொல்கினையே. (௫௫)

பாங்கன் எவ்விடத்து எவ்வியற்றென்றல்.

பைம்போதி மாநகர்ச் செம்பொற் றியாகர்பற் றுரையொறுக்
கும்போதி லேந்துங் கொடுமர போவவர் கோறுயிலு
மம்போதி யோவிடம் யாதுன்னை யிவ்வண்ண மாகக்கண்ட
வம்போதி மான்வண்ண மென்னிறை வாசொல் வகையெனக்கே. (௫௬)

தலைவன் அஃது இவ்விடத்து இவ்வியற்றென்றல்.

துளவே யணிவிடைச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
களவே பயில்கருங் கண்ணலென் னுள்ளங் கவர்த்தவட்குத்
தளவே நகைதந் தளவே யிடுகிடை தண்மதியின்
பிளவே நுதல்செண்ப காடவி யேயிடம் பெண்கொடிக்கே. (௫௭)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்.

தேன்வருங் காவிலை நின்னாவிக் காவியைச் சென்றுகண்டு
நான்வருங் காரும் பளிக்கறை மேனிற்றி நற்றவரவாழ்
வான்வருங் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் வரையிலன்னந்
தான்வருங் காறுந் தரித்துநிற் குந்ளன் றுனென்னவே. (௫௮)

(பி - ம்) நின்னுயர்காவியை.

பாங்கன்ருறிஸ்திச்சேறல்.

மயில்போ னடந்துபந் தாடுவ ரோபன் மலர்பறித்துக்
குயில்போன் மிழற்றிநிற் பாரோ வறிகிலன் கொள்ளாவண்டு
துயில்போங் கடுக்கையர் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையண்ண
லயில்போல் விழியு மலைபோன் முலையுமுண் டானுவரே. (௫௯)

பாங்கன் இறைவியைக்காண்டல்.

பனிச்சந் திரமுக மண்டல மீதரைப் பாம்பிதுசீ
ரனிச்சம் பொருத வடித்தா மரையிவை யாந்துறைசைத்
தனிச்சங் கரொங்கள் செம்பொற் றியாகர் தடங்கிரிமே
லினிச்சங்கை யில்லை யிவரே யிறைசொன்ன வேந்திழையே. (௬௦)

பாங்கன்இகழிந்ததந்திரங்கல்.

துதியைப் பெறுங்கழற் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையிலெம்
பதியைப் பகர்திகழ் வாருமுண் டோவெண்ணிப் பார்த்திலன்வே
னுதியைப் பொருங்கண்ணி வாழைக்குட் பாம்பிது நோக்கினவர்
மதியைக் கவர்ந்து விழுங்கா திராதெனில் வையகத்தே. (௬௧)

பாங்கன் தலைவனை வியத்தல்.

நடங்கொண்ட செம்பொற் றியாகேசர் காவிரி நாடனையா
ளிடங்கொண்ட வல்குற் படங்கொண் டவளிறு மாந்தகொங்கைத்
தடங்கண்ட கண்ணுந் தடங்கண்ட தோவென் றலைவனென்ன
தீடங்கொண்டு வந்தன னோவறி யேனென்னைத் தேடிக்கொண்டே. ()

பாங்கன் தலைவியைவியத்தல்.

தாயிலு மின்பருள் செம்பொற் றியாகர் தடந்துறைசைக்
கோயிலு மென்னெஞ்சங் கொண்டோர் வரையினங் கொற்றவற்கு
நோயிலு நோயனிப் பாருஞ்சற் றேதிரு நோக்கனித்தை
வாயிலுங் கொள்ளு மருந்தாகு வாருமீம் மாணிக்கமே. (௬௩)

பாங்கன் தலைவன்றனக்குத் தலைவநிலைகூறல்.

தேரணி வீதித் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
றூரகை முவொன் பதுமொப்பி டாவொரு தாரகைதான்
வாரணி பக்கங் குறையாத சோமன் வரவதுபார்த்
தேரணி காவிடை நிற்கக்கண் டேனென் னிறையவனே. (௬௪)

தலைவன்சேறல்.

தென்னவிர் கோகழிச் சொர்ணத் தியாகர் சிலம்பினிரு
பொன்னடி நோவத் தனிகின்னு காவிற் புனமயில்போன்
முன்னையின் மிக்க திருவினை யாடல்செய் மோகமொடு
மென்னையு நோக்குங்கொ லெங்குந்தித் திக்கு மிளங்கரும்பே. (௬௫)

தலைவன் தலைவியைக்காண்டல்.

உரக்கும்வண் போதி வனமாசி லாமணி யும்பர்வெற்பி
லரக்குங் கறுக்குந் செவ்வா யிதழி யமிழ்தவெள்ளஞ்
சுரக்குங் கடைக்கண் விழிசாரி போதவென் சோருமுயிர்
புரக்குஞ்சஞ் சீவினி போனின்ற வானிப் பொழிவிடத்தே. (௬௬)

இருகோ டிவர்புனற் காவிரிக் கோழுத்தி யீசர்வெற்பி
லொருகோடி மால்வண் டொருகோடி மேகத் துருவெடுத்தே
வருகோ டிவர்கின்ற தேன்வாரி வாரி மடுத்தலொக்கு
மருகோ டியகண்ணி னானைத் திளைத்துண்ட வானந்தமே. (௬௭)

புகழ்தல்.

விடையார் துறைசைக் கனகத் தியாகர்தம் வெற்பிலென்று
முடையாத நீர்நின்று நோற்பவர் போற்குழை யோடிகலும்
படையார் விழியுன் னிதழ்நலம் பார்த்துட் பசையறுசெங்
கிடையார் கிடைப்பதற் கேடுநடு நாளறற் சீழ்நிற்பதே. (௬௮)

இதுவுமது.

சொன்னேச ருக்கருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்ன
பொன்னேநின் னேருத ரத்துக்கொவ் வாத புரையறிந்தா
றன்னே ரிலையை மறைப்பது போலுஞ் சமர்கடந்த
கொன்னேமி யான்பள்ளி கொள்ளிட மாகக் கொடுத்ததுவே. (௬௯)

தலைவியைப் பாங்கியோடுவருகெனப்பகர்தல்.

அடையார் புரஞ்செற் றரசாளுங் கோழுத்தி யும்பர்வெற்பிற்
புடையா ரிளங்கொங்கை நல்லீ ரினிவரும் போதிரிய
மடையார் குவளை விழிப்பாங்கி யோடிங்கு வாரும்வந்தாற்
கடையா தமிழ்தம்வந் தாற்போ னிருக்குமென் காதலுக்கே. (௭௦)

தலைவியைப்பாங்கிற்கூட்டல்.

நல்லா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் நளிர்வரைமே
லெல்லா வெழுத்திற்கு நாயக மாமவ் வெழுத்தினென்றி
னல்லா லவைக்குச் சிறப்புள தோவது போலடுத்து
வல்லா ரிளமுலை மாதேநின் னுய மருவுகவே. (௭௧)

பாங்கற்கூட்டம் முற்றிற்று.

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

ஐயழற்றோர்தல்.

திருக்காவி ரித்திருத் தம்படிந் தோசெழுந் தேன்பிலிற்று
மருக்கா விரிமென் மலர்பறித் தோவண்ட லாட்டயர்ந்தோ
விருக்காலுங் கோழுத்தி யூர்மாசி லாமணி யீசர்வெற்பி
லொருக்காலு நானறி யாமெலி வான துவள்வடிவே. (௭௨)

இதுவுமது.

மழைதருங் கந்தம் பெறும்புத் தெழில்வனப் பாரொழுக்கங்
கழிவுறு முண்டி கரக்குந் தொழிலினங் கையகற
லுழைநிற்ற லோடு தியாகேசர் கோழுத்தி யூர்வரைமே
லெழுவகைத் தன்மையு மெங்குற்ற வாவெங்க னேந்திழைக்கே. (௭௩)

ஐயந்தீர்தல்.

பெண்ணுழை யாளர் துறைசையெங் கோழுத்திப் பிஞ்ஞகனார்
பண்ணுழை வேதனுங் காணு முடியிற் பரித்தலிணற்
கண்ணுத லாரவர் செம்மாப்பிற் கோடன்ன காட்சியிணற்
றண்ணிறை வெண்பிறைக் கேசெங்கை கூப்பத் தகுந்திருவே. (௭௪)

இதுவுமது.

தக்கோர் பணிகழற் செம்பொற் றியாகர் தடந்துறைசை
முக்கோ வுடையர் சடிவலட் டத்தின் முனைமதிபோற்
சொக்கோடு செக்கர்ச் சுடர்வானில் வெண்பிறைத் தோற்றங்கண்டார்
கைக்கோ கனக மலரே குவிபுகங் காரிகைக்கே. (௭௫)

கூணையப்புரைத்தல்.

எண்ணிய வெண்ணிய வெல்லார்தந் தொண்டர்க் கினிதளிக்கும்
• புண்ணியர் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் பொருப்பினில
வண்ணிய முத்தமுத் தாகவிக் கோவையக் கோவையதாப்
பண்ணிய தோகன்னி நீபடிந் தாடிய பைஞ்சுனையே. (௭௬)

கூணவியந்துரைத்தல்.

பருக்குந் தனச்சந் தனமுமைம் பாலிற் பரிமளமுங்
குருக்குமெய் வேர்வும் பெறலா மெனினவ கோடிசித்த
ரிருக்குந் துறைசைப் பதிமாசி லாமணி யீசர்வெற்பி
லுருக்குமச் சித்துச் சீனைநானு மாடுவ னெண்ணுதலே. (௭௭)

தகையணங்குறுத்தல்.

மாமேனிக் குள்ள குழைவுங்கட் சேப்பு மணிமுருக்கின்
பூமேல் வெளுப்பும் புறம்பணங் கேமற்றப் பொற்பனைத்துந்
தேமேவு பூமத்தர் கோழுத்தி யீசர் சிலம்பிலெங்கள்
பாமே கலையிள மான்வடி வாம்வரப் பார்த்தகலே. (௭௮)

நடுங்கநட்டம்.

தடக்கும்ப ராசி தொடுமர சூர்க்குத் தலைவர்விடந்
கிடக்குந் திருமிடந் றம்பொற் றியாகர் கிரியிற்கொம்பா
னடக்கு மொருவரை சூத்திற்றந் தோதுப்பி னன்றதன்வீ
றடக்கு மொருவரை வேலொடு கண்டன னுரணங்கே. (௭௯)

பெட்டவாயில்பெற்றுஇவ்வலியுறுத்தல்.

முத்தியென் னப்படு மங்கையைச் சேர முயல்பவருஞ்
சத்தியென் னப்படு மீச னருளன்றிச் சார்தலுண்டோ
சுத்திபெற் றுர்தொழுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
சித்திர தீபத் துயிர்ப்பாங்கி யாற்சகஞ் சேருதுமே. (௮௦)

இதுவுமது.

உம்பர்க் கரசென்றுள் ளோணையில் லோன்சென் றுரைப்பதுபோற்
கொம்பைப் பொருமிடைப் பாங்கிக் கிரியவை கூறியிரந்
திம்பர்க் கரிய வெழுதரும் பாவையை யெய்துவம்மாஞ்
செம்பொற் றியாக ருறையுந் துறைசைச் சிலம்பிடத்தே. (௮௧)

துதிப்பார்க் கருள்செயுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
சுதிர்ப்பா டிலாது நெறிதப்ப விப்புனஞ் சார்ந்தனன்யான்
கதிர்ப்புண் முலைமட வீர்களின் னேவழி காட்டியுங்கள்
பதிப்பே ருரையு முரைத்தா லுமக்கொர் பழியில்லையே. (௮௨)

பெயர்வினாதல்.

ஓராழி யங்கையன் பங்கயன் றேட வுமையுடனே
சீரா வடுதுறை மேனிய செம்பொற் றியாகர்வெற்பிற்
கூராரும் வேல்விழி யீருங்க னூர்குரு மந்திரமேன்
மாராய மாயுங்கள் பேராகி லுஞ்சொல்லும் வாய்திறந்தே. (௮௩)

வேழம்வினாதல்.

பதவா ரணத்தர சூரொப்பி லாமுலை பாகர்வெற்பி
விதவா ரணவு மிளமுலை யீர்தெவ்வர்க் கீடழிந்து
சிதவா ரணமொன்று கையான் புனத்திடைச் சேறலைப்போன்
மதவா ரணமொன்று வந்ததுண் டோவுங்கள் வான்புனத்தே. (௮௪)

வேங்கைவினாதல்.

சேயான மேறுந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
சாயா முலைக்கின மென்றுரை யாடிளிர் தந்திதனைக்
காயா மலர்க்குழ லீர்வந்த தோவிக் கடிப்புனத்தாற்
பாயாத வேங்கையுட் பாயுமொர் வேங்கை படருழந்தே. (௮௫)

கலைவினாதுல்.

தொத்திட்ட கொன்றையர் செம்பொற் றியாகர் துறைசையெண்ண
வெத்திட்ட நெஞ்சடைக் கள்வரைப் போற்பிழைத் திப்புனத்தே
முத்திட்ட வெண்ணைகை யீர்வீர பாண முனையமுந்தத்
தைத்திட்ட தோர்கலை கண்டதுண் டோவின்று தான்வரவே. (௮௬)

(பி - ம்:) துறைசையெண்ண.

வன்றிவினாதுல்.

பொன்னேதி வில்லத்தர் சொன்னத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
யின்னேதி மங்கற்கு நன்னடை யீர்சர மேற்றவன்றி
முன்னேடி வென்மனம் பின்னேடி வந்ததம் மொய்புனத்தே
யன்னே வைவகண்டி லேன்கண்டி ரோசொல்லு மாதரித்தே. (௮௭)

இடைவினாதுல்.

சுற்றிய வார்சடைச் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பி
லெற்றொடி யேந்துகை யீரின்று நான்வனத் தெய்தவெய்த
வொற்றிடை யாரு மதிகலை வேங்கை யொருவினபோற்
சிற்றிடைச் சிங்கமெங் கேதுங்கள் பால்விட்டுச் சென்றதுவே. (௮௮)

மொழியாமைவினாதுல்.

திரையார் புனற்சடைச் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
வரையா ரமுதனை யீர்வரை யாரங்கள் வட்குமென்றே
விரையாரும் வாய்முத்தங் காட்டிலிர் காட்டா விரதங்கொண்டா
லிரையார் கிளியின மெப்படி யோட்டுவ திப்புனத்தே. (௮௯)

யாரே யீவர்மனத் தேண்ணம்யாதெனத்தேரிதல்.

பதியாதென் பாருங்கள் பேரென்னென் பார்பின் படிப்படியா
முதியானே யோடு பிறவும் வினாய்நிற்பர் மூதறிவோர்
வதியா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் வரையிலிந்த
விதியாளர் யாரிவர் யாதோ விவரெண்ணம் விள்ளரிதே. (௯௦)

எண்ணத்தேளிதல்.

ஆறேந்து சென்னியர் செம்பொற் றியாகரோ ராயிழையைக்
கூறேந்து வாரர சூர்வரை மேன்முறி கொண்டுவந்து
மாறே யிவர்கொன்ன வார்த்தையெல் லாமறி வாய்நெஞ்சமே
வேறேது மில்லை யிவர்கொண்ட கோலமம் மின்பொருட்டே. (௯௧)

இருவருமுளவழிஒருமையிப்போதல்.

பிரியாது வள்ளிக் கொடியையுந் தெய்வப் பிடியையும்போ
லுரியா ரிருவரு மொத்திருந் தாரர சூருகந்த
வரியா ரதளுடைச் செம்பொற் றியாகர் வரைக்கணினித்
தரியா தியாஞ்சென்று கண்டுகொண் டாடுஞ் சமயமிதே. (௯௨)

கையுறையேந்தீநீன்று அவ்வகைவினாதல்.

அருளா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாக ரடியரைவிட்
டிருளா ணவங்கழிந் தோடுத லேய்ப்பவென் னேவுங்கொண்டு
மருளா வுதிர வருவியி னேர்கைம் மலைவந்ததோ
சுருளார் கருங்குழற் கட்டழ கீரிச் சனைப்புனத்தே. (கூ௩)

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

காயத் திருஞ்சிறை தீர்ப்போர் துறைசைக் கருத்தர்சிதா
காயத் திரவியத் தியாகர்பொன் னாகத்தெங் கார்ப்புனத்தே
காயத்தி கண்டதுண் டல்லா லொருவர்செங் கைக்கணைதான்
காயத்தி வந்திடக் கண்டோ மிலையொரு காலமுமே. (கூ௪)

இறைவனைநகுதல்.

அரந்தொட்ட வேற்கண்ணி யிவ்வீர ரின்றெய்த வாம்பனெடுங்
கரந்தொட்ட மாவிலை யம்பொடுஞ் சேட்செலக் கற்றதனால்
வரந்தொட்ட கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் மதுரைச்சிங்க
சுரந்தொட்டு முன்னெய்த மாயக் களிற்றினுந் தான்சுதிர்த்தே. (கூ௫)

மதியினின் அவரவ்மனக்கருத்துணர்தல்.

தினைக்காடு காக்குங் கருத்தே யிவட்கின்று தேரிலவர்
முனைக்கோட் டிரலையெய் வாருமன் றுலன்பர் மொய்யரகூர்ப்
புனற்கோட்ட மார்சடைப் புதரத் தியாகர் பொருப்பிருவர்
மனக்கூட் றெவினுக் கொற்றயொத் தாடு மலர்க்கண்களே. (கூ௬)

பாங்கிமதியுடன்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கியிற்கூட்டம்.

தலைவன்உட்கோள்சாற்றல்.

தொழும்புசெய் வார்க்கருள் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
செழுங்கொடி யீர்விண்ணிற் றுரா கணத்தையுந் திங்களையுந்
கழங்கென வாடவு மாடியு மாகக் கடைந்துமக்கு
வழங்கவும் யான்வல்ல னேவல்கொள் வீர்திரு வாய்மலர்ந்தே. (கூ௭)

பாங்கி துழைகளைத்தல்.

உள்ளாரை யோட்டி யுலகம் புரக்கு முயர்மன்னன்
புள்ளாய யோட்டிப் புணங்காக்கு மாதெங்கள் புன்குறமான்
முள்ளாடு மானத்தர் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பில்
முள்ளாலுன் கோதையெம் பேதைக்குச் சூட்டன் மரபல்லவே. (கூ௮)

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

தோட்டெருக் கந்தொடைச் செம்பொற் றியாகர் துறைசைமன்றிற்
 றீட்டிய பாவையன் னீர்தெய்வ ராசன் றிருமகளை
 வேட்டிருந் தும்முரு கோன்மீட் டொருகுற மின்னைமணர்
 தீட்டிய கீர்த்தியன் றேவெழு லோகமு மேறியதே. (௯௯)

பாங்கி அறியாள்போன்றுவினதல்.

தொல்லா வடுதுறைச் சொர்ணத் தியாகர் சுடர்க்கிரிநீர்க்
 கல்லாங் குற்று வெண் முத்தாச லாவெர் காவகத்திற்
 பல்லாயி ரந்தைய லார்யார்மண் காத்திடும் பார்த்திவநின்
 வல்லாண்மை யைக்கவார் திம்மால் கொடுத்த மடமங்கையே. (௧௦௦)

இறையோன் இறைவிதன்மை யியம்பல்.

பஞ்சடி தாமரை யல்குல்பொற் றேர்த்தட்டுப் பைங்கழைதோள்
 வஞ்சிமென் சிற்றிடை கொங்கைபொன் மேரு மதிவதனஞ்
 செஞ்சடைக் கோலத்தர் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்கண்டத்
 தஞ்சனக் கூர்விழி மாதே யெனக்கழு தானவட்கே. (௧௦௧)

பாங்கி தலைவியருமை காழல்.

சூடா மணியினை யாந்தொழப் பெற்ற சுடர்த்தொடியைக்
 கோடார் விலங்கலெங் கோமா னருமைக் குமாரியைநீர்
 நாடா தெளியளென் றெண்ணுதிர் கோமுத்தி நாதர்வையும்
 பீடார் துறைசைப் புரவல னோசில பேதம்வைத்தே. (௧௦௨)

தலைவன் இன்றியமையாமை இயம்பல்.

கோங்கே ளிளமுறை கும்பிடுங் கொங்கைக் கொடியினுக்கா
 வீங்கே யுனையொரு தஞ்சமென் றேற்கிரங் காதொழிந்தாற்
 றீங்கேத நீக்கு மரசூரர் செம்பொற் றியாகர்வெற்பிற்
 றாங்கே னுயிரிமைப் போதுஞ் சரதந் தளிரியலே. (௧௦௩)

பாங்கி நின்று நியேசென்றுளையென்றல்.

மறைசுட் கரிய பிரான்மாசி லாமணி வள்ளல்வையுந்
 துறைசைக் கதிபவுன் னுள்ளத்தி னின்று துளம்புகின்ற
 குறையெத் தனையத் தனையுமெம் பாவைக்குக் கூறுகநீ
 யறையக் கடவதன் றுலெம்ம னோர்க்கிங் கறிந்தருளே. (௧௦௪)

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

வடிக்கணல் லாடனக் கென்காத லோதி மனக்குறையை
 முடிக்கவல் லாயென் றுணையிரந் தேனின்று மூதரசூர்
 நடிக்வல் லாரொங்கள் செம்பொற் றியாகர் நறுப்பதத்தைப்
 பிடிக்கவல் லார்தமைப் போன்மொழிந் தாய்நன்று பெய்வனையே. (1)

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

காதும் பரசர் துறைசையெங் கோழுத்திக் கத்தர்வெற்பி
லோதுந் தினைத்தடஞ் சாரலி லூர்முகி லைக்கதையான்
மாதன் புறப்புடைக் குந்தன் றமையரின் மற்றிவரு
மேதும் பிறர்வருத் தம்மறி யாத வியல்பினோ, (௧0௬)

காதலன் தலைவி முதறிவுடைமை மோழ்தல்.

சீரோ றுயர்த்தவர் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்வெற்பி
னீரோது சொற்றனிர் நான்றஞ்ச மற்றங்கு நிற்குமப்போ
தேரோறு தாரிற்றன் பேரூ ருறத்தொடுத் தீந்தனளா
லாரோ யுலகி லவளுக்கொப் பான வறிவினரோ, (௧0௭)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக் கூறல்.

உமக்கேழுன் னட்பந்த வொண்டொடி யாளுள ளாயிருந்தா
லெமக்கேன் பிறருக்கெ னல்வார்த்தை சொல்வ தெழிற்றுறைசைத்
தமக்கேயொப் பானவர் செம்பொற் றியாகர் சயிலத்தினீர்
நமக்கே சரியில்லை யென்பவ ளோடின்ப நண்ணுகவே, (௧0௮)

தலைவன் தன்னிலைசாற்றல்.

கார்நாட்டு கூந்தன்மின் னாகந் தழாவிடிற் காதல்வெப்பஞ்
சீர்நாட்டு மாவடு தண்டுறைச் செம்பொற் றியாகர்பொன்னி
நீர்நாட்டி லுள்ளதண் ணெல்லாமெய் யேற்பினு நீங்கரிதால்
வார்நாட்டு கொங்கைநல் லாயுன்ன லாலினி வாய்ப்பதின்றே, (௧0௯)

பாங்கி உலகியலுணர்ந்தல்.

சேவேறு செம்பொற் றியாகேசர் செல்வத் திருத்துறைசைக்
காவேரி யங்கயற் கண்ண ளிளமுலை காமுறினீ
கோவே வரைந்தனை கொண்மோசெந் திவலங் கொள்ளன்முன்ன
மாவேத நீதி யொழுக்கல்பட் டாங்கிந்த வையகத்தே, (௧௧0)

தலைமகன்மறுத்தல்.

ஹிற்படும் வெப்பினின் றெய்த்திளைப் பார்க்கு விடாயறவின்
கற்பகக் காக்கொணர்ந் தின்னீழல் செய்யக் கருதலொப்பாம்
பொற்பமர் கோகழிப் புத்ரத் தியாகர் பொருப்பின்மின்னே
யற்புதக் கொம்பைமுன் வேட்டுப்பின் கூடென்ற வாதாவே, (௧௧௧)

பாங்கி அஞ்சி அச்சுறுத்தல்.

நம்மாசி லாமணி நாதன் றுறைசை நளிர்வரைமேல்
வெம்மாலை வந்ததி யாங்கன்செல் வேமெங்கள் வேடர்கண்டா
லம்மா பொறுரின்று சும்மா வருப்பழி யாதலினை
ழம்மா தனிப்புனம் விட்டைய நீயு மெழுந்தருளே, (௧௧௨)

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்.

தொனிகொண்ட வர்கழற் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையிற்செங்
கனிகொண்ட வாயன்ன மேதரிக் கத்தகுங் காணற்சஞ்சி
வனிகண்ட செம்பொ னிமயா சலத்தில் வளர்ந்ததனற்
பனிகண்ட தன்றி வெயில்கண்ட தின்றிப் பசுந்தழையே. (கக௩)

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்

நறையா ரிதழியர் செம்பொற் றியாகர்நல் லாவடுதண்
டுறையா திபகை யுறையாகத் தந்தவை தூமொழியாள்
குறையாத வல்குற் றடத்தெமர் காணிற் குறித்தயிர்ப்பார்
முறையாக யாங்கன்கைக் கொள்ளேநின் கையின் முழுத்தழையே. ()

ஆற்றநெஞ்சினோடு அவன்புலத்தல்.

மனையா வடுதுறை கொண்டாசி லாமணி யார்வரைமே
னனையார் மலர்க்குமுன் மானார் திருவுள்ள நம்மிடத்தி
லினையா திருந்தது நெஞ்சேயப் பூவை யிடங்கொளல்குற்
சுனையாட லின்றிநங் கைம்மாந் தழையுந் துவள்கின்றதே. (கக௫)

பாங்கி ஆற்றுவித்தகற்றல்.

துய்யவெண் ணீற்றினர் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பி
லைய விராவிலெந் தையலை வேண்டி யருள்பெறுவேன்
பொய்யல வைகறை போய்க்கதிர் தோன்றும் பொழுதிங்குவா
கையுறை யேற்கமுன் வந்துநிற் பேனிந்தக் காவகத்தே. (கக௬)

•இரந்துதுறைபெறுதுவநுந்தியகிழவோன் மடலேபோருளென மதித்தல்.

தோற்றமுங் கேடுமில் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
லாற்றருங் கேத முறுநெஞ்ச மேநடை யன்னமன்னார்
கூற்றெனுங் கண்ணினை தந்தவெங் காமக் கொடுப்பினியை
'மாற்றுதற் கேம மடலல்ல தில்லை வழிநமக்கே. (கக௭)

(பி - ம்:) வலிநமக்கே.

இதுவுமது.

இனையார் திருவடி யென்றலை மேல்வைத் திரவுபகற்
றுணையாகி நின்றருள் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையன்னார்
கணையார் விழித்தத் காமக் கடலைக் கடக்கநெஞ்சே
புணையாகக் கோடன் மடலன்றி னெறு பொருளில்லையே. (கக௮)

(பி - ம்:) செம்பொற்றியாகர்.

பாங்கிக் கு உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

சுழியொன்று நீர்ச்சடைச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையன்னாய்
மொழியொன்று கேண்மட வார்காம வெள்ளத்தின் மோதலுற்றார்
கிழியொன்று கைப்பிடித் தேமட லேறுவர் கேண்மையற்றார்
பழியொன்று மெண்ணில ராய்ப்பறம் பேறியும் பாய்வார்களே. (கக௯)

(பி - ம்:) கேண்மையற்றல்.

அநனைத் தன்மேல் வைத்துச் சாற்றல்.

தாவேத வாசியர் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையன்ன
வேவேய்கண் ணனைக் கிழியு டெழுதிக்கொண் டேயினிரான்
பூவே யெருக்கென்பு பூண்டுவெண் சார்தழும் பூசிமடன்
மாவேறி நானே வருவேனும் மூர்க்குண் மடமயிலே. (க௨௦)

(பி - ம்:) எருக்கெனப்பூண்டு.

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தநமை சாற்றல்.

துவ்வா விடமுண்ட செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பா
வவ்வாண்மை நன்று படமீ தெழுத வவண்மருங்கு
லிவ்வா றிருக்கு மெனவுண் ராயன்றி யீர்ம்பவளச்
செவ்வா யெழுதி னமிர்தமெங் கேயினித் தேடுவையே. (க௨௧)

தலைமகள் தன்னைத் தானே புகழ்தல்.

ஆராக வென்றனை நீர்நனைந் தீரென் னருமைசற்றும்
பாரா துறைத்தனிர் பாருமிப் போதுபொற் பார் துறைசை
பூராளுங் கோழுத்தி யீச ரருளா லுருவெழுதி
வாரார் முலைமட வீருயிர் கூட வருவிப்பனே. (க௨௨)

பாங்கி அநுளியல் கிளத்தல்.

வெள்ளாங் குருகிட்ட முட்டையுங் கோடி வியன்குடம்பை
யுள்ளா ரிறகன்றிற் பிள்ளையுந் தூக்கணத் தொண்கிளையுந்
தள்ளாநற் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைச் சயிலத்தோ
கொள்ளார் பனைமடன் மாரெஞ்சி லேயருள் கொண்டவனோ. (க௨௩)

இதுவுமது.

வில்லார வேழத்தன் காகள வீக்குச் செவிலியென்னு
மல்லார் கொடியின் கரும்பார்ப்பு வாட வவநெறியிற்
செல்லார்கள் வாழுந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பா
புல்லாரைக் கோற லருளுடை யார்க்குப் புகழல்லவே. (க௨௪)

பாங்கி கொண்டுநிலைநல்.

பிறைவார் துதன்முலைப்பெண்ணையிப் போது பெறுவிடிற்கண்
ணிறைவாங் குரும்பை முலைப்பெண்ணை நீகொண்டு நின்குறையை
யிறைவா முடிமதி செம்பொற் றியாகர்க் கினியபொன்னித்
துறைவாயமுத் தாருந் திருவா வடுதண் டுறைநகர்க்கே. (க௨௫)

(பி - ம்:) திருவாவடுதண்டறைக்கரசே.

தலைவியளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவந்தணர்த்தல்.

முடித்திட மென்குழல் பற்றாது சற்று முலைக்குறிகள்
பொடித்தில முத்தங் குமுதத் திலகண்கள் புனகளவு
படித்தில கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்வெற் பாவுடைகொய்
துடுத்திட வும்பறி யாட்கென்னை நீயிரந் தோதுவதே. (க௨௬)

தலைவன் தலைவருந்தியவண்ணமுரைத்தல்.

வெங்கட் கரிவந் தெதிர்ப்படி லீன்றவவ் வேளையிலே
சிங்கக் குழவி யமொறு கேட்டுந் தெரிந்திலையோ
துங்கப் பொருவிடைச் செம்பொற் றியாகர் துறைசையன்னாய்
மங்கைக் கரசியன் றேவென்னை வாட்டிய வாணுதலே. (௧௨௭)

பாங்கி தலைவ் செவ்வியருமை செப்பல்.

கொய்யான் குவையு முல்லையும் பூந்தொடை கூந்தலின்மேல்
வையா நிறைசைக் கனகத் தியாகர் வரையிலிடை
பொய்யா ணுந்நளிர் மெய்யான்பந் தாடப் புனத்தினடை
செய்யாள்செய் யாளனை யாட்கெந்த வாறு தெரிவிப்பதே. (௧௨௮)

தலைவன் செவ்வியேளிமை செப்பல்.

தென்னர சூர்வளர் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பின்மின்னே
பொன்னனை யானுக்கி யான்வந்த வாறு புகலுதிதேற்
சின்னடை யாளங்கள் கேளா னெழுந்து பிரியமுடன்
சொன்னநின் வாயிற் கனகமு முத்துஞ் சொரிந்திடுமே. (௧௨௯)

பாங்கி என்னைமறைப்பின்எளிதே நகுதல்.

தண்ணங் குமுதமு பால்வண்டு மொன்றினுந் தாதுறுந்தேன்
விண்ணம் பொலிநில வின்றியுண் ணுது வியன்றுறைசைப்
பண்ணஞ் சொலாலொப் பிலாமுலை பாகர்வெற் பாவுனதுள்
னெண்ணந் தனைமுடித் தற்கேலு மோவிங் கெனைமறைத்தே. (௧௩௦)

அந்நகை போறது அவன் புலம்பல்.

உள்ளீட்டி னுந்தொழுஞ் சொர்ணத் தியாக ருறைதுறைசை
நுள்ளீட்டியபொரு ளன்னாள் பொருட்டு நலிதல்கண்டும்
வள்ளீட்டி குத்திய புண்மேன் மறுவலும் வாளொரிதோய்
வெள்ளீட்டி யிட்டதொப் பாமங்கை நீசெய்த வெண்ணகையே. (௧௩௧)

பாங்கி தலைமகனைத் தேற்றல்.

மின்னேது மிட்டிடைப் பாங்கியர் பற்பலர் மேவினுந்தா
னென்னேக்க மெப்படி யப்படி யேவரு மெங்கள்செவ்வி
தொன்னே யொழித்தருள் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையுற்றார்
பின்னோர் குறையில் ராலினி யேங்கல் பெருந்தகையே. (௧௩௨)

(பி - ம்) இனியெங்கள்.

பாங்கி கையுறையேற்றல்.

ஒங்குமெங் குன்றத் திறையாஞ்செவ் வேளை யுயிர்த்தருளுந்
தேங்கும் புனல்வயற் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்பன்னி
யாங்குங் குமமுலை யானைத் தரும்வெற் படுத்தலினால்
வாங்குங் கடனுண் டரோவைய நீதரு மாந்தழையே. (௧௩௩)

கிழவோன் ஆற்றல்.

காழிமன் னர்க்கருள் செம்பொற் றியாகர் கவின்றுறைசை
வீழியஞ் செங்கனி வாயாளுக் கார்தழை வேண்டிக்கொண்ட
தோழிதன் வாண்முகச் செந்தா மனாகண்டு சோகமற்று ,
வாழியிப் போதென்ற னுள்ளச் சுருப்பு மகிழ்வுற்றதே. (க௩ச)

இறைவன் னகீதக்துறைநேர்பாங்கிஇறைவிக்குஅவன்துறையுணர்ந்தல்.

குழையேறு காதரெங் கோழுத்தி யீசர் குளிர் துறைசை
மழையேறு சாரலின் மாதே யொருவர் வருவர்வந்தென்
னுழையே யடுப்பர் முகம்பார்த்து நிற்ப்பின் னென்றுநாயார்
தழையே மிகத்தரு வாரென்னை யாஞ்செயத் தக்கதுவே. (க௩ரு)

இறைவி அறியான்போன்று தறியாந் கூறல்.

நலம்பாவு நம்பொருப் பெல்லாழுந் தூழி னடிக்குமந்திக்
குலம்பாய முத்தஞ் சொரிந்து நிலாக்கொப் புளித்திடலா
லலம்பாய் கழனி யரகூரர் கோழுத்தி யப்பர்வெள்ளிச்
சிலம்பா யிருக்கின்ற தாலேல வார்துழற் றேமொழியே. (க௩சு)

பாங்கி இறையோற்கண்டமை பகீதல்.

சுரும்பாடு தும்பையர் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பில்
விரும்பா தவரின் மறைப்பதென் னேபென் விளங்கிழையா
யிரும்பா சிலைபிடித் தன்றுவந் தார்தம்மை யின்றுகண்டே
னரும்பார் தருமுத்தி யானத்தி னும்பண்ணை யாடிடத்தே. (க௩௭)
(பி - ம்:) சுரும்பார்கொன்றைச்சடைச்சொர்ணத்தியாகர்.

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

மடங்காத பேரருட் கோழுத்தி யீசர் வளர்துறைசைத்
தடங்கா விரித்திரு நாட்டி லடாதசொற் றுன்குடங்கைக்
கடங்கா விழிவஞ்சி நீசொல் வதுநமக் காவதனறே
கடங்கால் கரிதிரி காவிற்கெல் வேர்களைக் கண்டுவந்தே. (க௩௮)

பாங்கி என்னைமறைப்பது என்னெனத்தழால்.

மைவண்ண வார்துழன் மாதே பரிவு வரவுரைத்து
மவ்வண்ண மேது மறிந்திலர் போலணி யார்துறைசைச்
செவ்வண்ண வாரசடைச் செம்பொற் றியாகர் செழுங்கிரிமே
லிவ்வண்ண நீமறைத் துண்மைசொல் லாததென் னென்னுடனே. ()
(பி - ம்:) தியாகர் கிரைவெற்பில்.

பாங்கி கையுறைபுகழ்தல்.

பிடிக்கத் தகும்பொருள் செம்பொற் றியாகர் பிறங்கலுள்ள
தொடிக்கத் தகுவதன் றுலா வடுதுறை யொண்புலவோர்
படிக்கத் தகுங்குள கக்கவி போலனிப் பைந்தழைநீ
முடிக்கத் தகுமுன் னரசிலை யோடு முகிழ்நகையே. (க௪0)
(பி - ம்:) அரசிலை யோடெங்கண் மொய்குழலே.

தோழி கீழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

ஆயினங் கோகழிச் செம்பொற் நியாக ரடுக்கலிறே
 னீயினம் வீசிக்கை யேற்றுக் களிஞ்ஞன் நிரும்பிடியின்
 வாயினங் கூட்டிடக் காணாஉ மயங்குபு மற்றெனையும்
 பாயின மேகலை பார்த்தயர் வாஞ்ஞு பார்த்திபனே. (கசக)
 (பி - ம்:) காண.

மறுத்தங்கருமை மாட்டல்.

அனமும் பிடியு மனநடை யாயடி பேணுடைய
 மனமுந் துறைசையும் வாழ்மாசி லாமணி வள்ளல்வெற்பர்
 தினமுந் தனிவந்து வாடுதல் காண்டலிற் சேர்ந்ததினைப்
 புனமும் பொறுதினி மேலினி நானென் புகல்வதுவே. (கசஉ)
 (பி - ம்:) தொழுநடை. செய்யதினை.

தலைவன் தறிப்புவேறுக நேறிப்படக்கூறல்.

ஆயவெண் னீறெருக் கங்கம் புனைந்தர சூரணைத்த
 நாயக னூர்திருக் கோலமு மாய்ப்பொன்னி நாட்டிறைவன்
 தூயவஞ் சிக்கர சாரம் பரிக்கத் துணியுங்கொலோ
 மாயம் பிறிதென்ன செய்யுங்கொ லோவினி வாணுதலே. (கசரு)
 (பி - ம்:) பறிக்க.

தலைவியை முனிதல்.

வடுப்பான்மை யாகிய வம்ப லுறாமல் வகையறிந்தே
 தடுப்பார்க் கருளுதி யெம்பெரு மாட்டிதர் தொண்டனாவந்
 தெடுப்பார் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசனா யேத்தலர்போல்
 விடுப்பா யினியென்னை யான்சொன்ன தீங்கொடு மெல்லியலே. (கசச)

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

வேய்வந்த தோண்மங்கை நீயேவல் செய்திட மேவியெங்கும்
 போய்வுந்திந் நாவ்வரை யொன்று யிருக்கவிப் போதொருதா
 யாய்வந் தருளர சூர்த்திருக் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பில்
 வாய்வந்த சொல்வதென் னோவென்றுன் வார்த்தை மறுத்ததுவே. ()

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

தழையெடுத் தாலலர் தாமெடுப் பார்தமர் தாங்கிலமேற்
 றழையெடுத் தார்பின் மடலெடுப் பார்தையல் சாற்றுவன்னித்
 தழையெடுக் குஞ்சடைச் செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசைத்
 தழையெடுப் பாமென்னு முன்னேகை யேற்றிடத் தாவினவே. (கசரு)
 (பி - ம்:) தாவியதே.

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி இறைவந்துணர்ந்தல்.

என்னு தியமெனுஞ் சொன்னத் திபாக ரெழிற்றுறைசை
யுன்னூர்த் தழைதர யான்போய்க் கொடுத்தன னெண்ணுதலாண்
மின்னூர் வடமணி யானையி லேற்றித்தன் மெய்ம்மறந்து
தன்னுரு முற்றும் வலம்வரச் செய்து தரித்தனளே. (கச௭)
(பி - ம:) ஊதியமென.

பாங்கி தலைமகத்துக் துறியிடங்கூறல்.

இலங்கிய வாவடு தண்டுறைக் கோழுத்தி யீசர்வெற்பா
வலங்கிய வாரத்தி னீனிறப் பெளவத் தவிர்மதிபோற்
றுலங்கிய பாசடை யூடேசெந் தேனடை தோன் றுங்கண்டாய்
பலங்கொளும் யாங்கள் பகல்விளை யாடும் பசம்பொழிற்கே. (கச௮)
(பி - ம:) பசம்பொழிலே.

பாங்கி துறியீடத்து இறைவியைக் கொண்டுசேறல்.

நந்தா வளத்தர சூர்பா சிலாமணி நாதர்வெற்பின்
முந்தாவி மூழ்கி மயிலாடல் பார்த்து முருகவிழ்ந்த
செந்தா தலர்குற்றுப் பொன்னாச லாடிச் சிலம்பெதிர்கூய்க்
கொந்தார் பொழில்விளை யாடுகம் வாவெங்கள் கோமளமே. (கச௯)

பாங்கி தலைவியைக் துறியீடத்துய்த்து நீங்கல்.

செழிக்குந் துறைசைக் கனகத் தியாகர் சிலம்பிலுன்னின்
மொழிக்குடைர் திட்ட விற்றற்றே னெழுதி முழுகியறை
வழுக்கிய தாற்றைய னீயிங்கு நற்க மலர்களுந்
விழிக்குடை காவியும் போய்க்கொய்து நானிங்கு மீன்குவனே. (க௫௦)

இறையோனிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

இன்பார் துறக்கமிப் பூதர மாக்கி யெனையுமொரு
நன்பாரி சாத மெனநீனைத் தோபொன்னி நாடர் தொழு
மன்பா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாக ரடுக்கலினென்
றன்பார்வை காண வொருகாம வல்லி தனிநின்றே. (க௫௧)

இயைதல்.

இருந்தா ரணிபுகழ் கோழுத்தி யூரில்வர் தேத்தினர்பின்
வருந்தா தருன்புரி செம்பொற் றியாகர் மணிவனாமேற்
றிருந்தா ரணங்கிவன் செவ்வாய்வற் றுநறுந் தேஞ்சுனையா
மருந்தாகந் தீர வருந்திடு நாவெ ரவாக்களிதே. (க௫௨)
(பி - ம:) தேன்சுனை.

புகழ்தல்.

துறைசையுண் மேவிய சொர்ணத் தியாகர்முன் றோணிபுரத்
திறையவ னார்சொன்ன செந்தமிழ்க் காக கினிதனித்த
நிறையுல வாக்கிழிச் செம்பொற் றனமது நேரிழையாய்
குறையினு முன்பொற் றனமொரு நாளுங் குறைவிலதே. (க௫௩)

ஆயத்துவிதேதல்.

மல்லார் மலைவில்லர் சொர்ணத் தியாகரை வாழ்த்தலர்நெஞ்
சல்லா யிருண்ட வணரார் குழலியுன் னாயந்தன்னை
வில்லாருஞ் சேர்கரைக் காவிரி நாட்டினின் மேதகுசீ
மல்லா நகர்க்குமிக் காமர குொன்ன வெய்துகவே. (கருச)

(பி - ம்:) இருண்டமலர்க்குழலாயுன து.

பாங்கி மெல்லியற்சாரீந்து கையுறையகாட்டல்.

வடியிட்ட தேன்மொழி யான்கொணர்ந் தேன்பிண்டி வண்டனிர்பார்
தொடியிட்ட நின்கைக் கிணைதோன்றிப் போதிவை சோதியுண்கண்
படியிட்ட வுற்பலப் போதிவை காண்டி படிவத்தில்வெண்
பொடியிட்ட கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் பொருப்பினின்றே. ()

(பி - ம்:) இணைகாந்தள்.

பாங்கி தலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டல்.

செம்பாத பத்ம ரரகுர்த் திரவியத் தியாகர்வெற்பில்
வம்பான் மறைத்த வனமுலை யாய்பன் மலர்களுமுன்
னைம்பா னிறைய வலங்கரித் தேனம தாயமின்னார்
தம்பால் விரைந்துசெல் வாமினி நாமிந்தத் தாவகன்றே. (கருசு)

பாங்கி தலைவியைநீங்கித் தலைவந்து ஓம்படைசாற்றல்.

சீரிய லாவடு தண்டுறைச் செம்பொற் றியாகர்வெற்பா
வீரிய மாயென்று நீயுன் னருள்பெற்ற மின்னினையு
நேரிய லாக வருமொழி யோடு நிலைமொழிக்கோர்
சாரியை போனடு நின்றே னையுமெண்ணித் தாங்குகவே. (கருள)

(பி - ம்:) ஆரியை பாகர் துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பா.

பாங்கி தலைமகனை உலகியன்மேம்பட விருந்துவிலக்கல்.

தேனுங் கிழங்குந் தினைப்போ னகமுஞ் செழித்தமறி
பூனு மருந்த விருந்திடு வேமவை புண்டளகை
மானுந் துறைசைக் கனகத் தியாகர் வரையிலெம்புழக்
கூனு மிலைப்பெய் குடிற்றங்கி யேகுவிர் கோககர்க்கே. (கருஅ)

விருந்திறை விரும்பல்.

திண்மூ தரணர சூர்த்திருக் கோழுத்திச் செல்வர்வெற்பிற்
கொண்மு வனைய குழன்மட வீருங்கள் கொவ்வைச்செவ்வாய்
வெண்மூரல் கண்டு விடாய்தணிந் தேனின்னு மென்றினைச்சூட்
டுண்மூ ரலுமற்று நீரளித் தாலும்ப ருணைனக்கே. (கருக)

பாங்கியிற்கூட்டம் முற்றிற்று.

ப க ர் கு றி.

கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்.

பாரோர்விண் ணோர்பணி கோழுத்தி நாதநம் பன்றுறைசை
யூரோது வார்வினை வீழ்ந்தென வாழியொன் றுள்ளதடந்
தேரோன் கருங்கடல் வீழ்ந்தொளித் தானன்பர் சேணகன்றார்
வாரோ டிசன்முலை யாய்ப்பையுண் மாலே வளோந்திட்டதே. (க௬௦)

(பி - ம்:) சேய்த்தகன்றார்.

பாங்கி புலம்பல்.

விடவாள் விழியன்பர் நீங்கவென் றின்றேர் விராந்திழுத்துக்
குடவால் வளையொலி கூர்மாலே நண்ணக் குடகடல்விண்
கடவாவுற் றீர்துறை சைக்கோ கழியரற் கண்ணலர்போல்
வடவா நலத்தின் வெதுப்புறு வீர்பச்சை மாவின்மே. (க௬௧)

தலைவனீடத் தலைவி வருந்தல்.

சொன்னலர் தாங்கிய சொர்ணத் தியாகர் துறைசையன்றார்
மன்னலங் கையுறை காணுமுன் காண வருகிலரா
லென்னலர் தாமைப் புன்களு மார லினிதருந்தி
நென்னலம் போதந்தி வெய்யோ னுடன்சென்ற நெஞ்சினரே. (க௬௨)

இதுவுமது.

சூளா மணியெங்கள் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையன்பர்
வாளார் மடற்கண்ட னீழல்வந் தென்னை மணந்தகன்றார்
மீளாரென் கண்ணுங் கடல்போ லுறங்கில மீன்படுக்குந்
தாளாண்மை யெம்மையர் திண்டிமின் மீளுமித் தண்ணிறைக்கே. (க௬௩)

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

கூத்தாட வல்லவர் செம்பொற் றியாகர் சூவட்டிறைவர்
நீத்தா ரெனையென்று நீனைவ தேனிறை நெஞ்சினிற்கக்
காத்தார் துறைசை யரசொன்றல் லாது கயல்கிழியாய்
பூத்தாங் கரசென்ப தெல்லாம் பிரிந்தெங்கும் போய்வருமே. (க௬௪)

தலைவி முன்னிலைப்புறமொழி மொழிதல்.

அப்பற்ற செய்யிற் பசங்கு மெனநெஞ் சயர்வதொன்றே
யொப்பற்ற பன்ன ரொருவிலென் னாமுயர் வான் றுறைசை
யெப்பற்று மற்றவர் காண்பாசி லாமணி யீசர்வெற்பிற்
செப்பற்ற முற்றவர் போலுணப் பாருள்ளர் தேர்கிலமே. (க௬௫)

தலைவியைப் பாங்கியோடு பகர்தல்.

தனத்தோ டணையினும் புல்லாப் பொழுதினுந் தம்மடியார்
மனத்தோ மகற்றி யருண்மாசி லாமணி வள்ளல்கதி
ரினத்தோங் கிருகட் சடர்தருந் தன்மையு மெய்துவிப்பார்
கனத்தோடொக் குங்குழ லாய்திருக் கோகழிக் காவலனோ. (௧௬௬)

தலைவியைப் பாங்கி அச்சுறுத்தல்.

மருவிய காதலர் பான்மனம் வைத்தென்னை மற்றிருவர்
துருவியுங் காணருஞ் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
லருவியஞ் சார லிருவியுந் தோற்றின வல்லுமெல்லுங்
கருவியங் கைநர்மர் வேட்டந் திரிவர் கனங் குழையே. (௧௬௭)
(பி - ம்:) மேன்மனம்வைத்துமென்.

நீங்குகருமை தலைவியை நீணந்திரங்கல்.

சிலைமேரு வாக்கொண்ட செம்பொற் றியாகர் செழுந்துறைசை
மலைமேற் கணவர்ப் பிரிந்தார் தனித்து வருந்தமின்னார்
தலைமேற் கொழுந் நெழுதுங் கரவினைத் தானறிந்தே
கலைமே யவளவன் வாய்த்தால் விடாளெந்தக் காலமுமே. (௧௬௮)
(பி - ம்:) வருந்துமின்னார்.

தலைவிக்கு அவள்வரல் பாங்கிசாற்றல்.

வார்தங்கு கொங்கைநின் கண்ணீர் துடைத்தருள் வான் றுறைசைச்
சீர்தங்கு செம்பொற் றியாகேசர் பாதச் சிலம்பொலிபோ
லேர்தங்கு தார்மன்னர் தேர்மணி யோசை யிருசெவியும்
வேர்தங்கு மாறென வீழ்குந் கேட்டருள் வெள்வனையே. (௧௬௯)

தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் செறிப்பறிவுறுத்தல்.

மாட்சியென் சொல்லுவல் சொர்ணத் தியாகர் வளர்துறைசைக்
காட்சியின் மிக்க மடமான் கிளிக்கதர் காட்டியப்பான்
மீட்சியில் லாம னமக்குந் தினைக்கும் விடைகொடுத்திங்
காட்சிகொள் வேங்கை விடைதரும் போலும்பின் னுண்டகைக்கே. (1)

தோழி முன்னிலைப்புறமோழிமோழித்து இச்செறிப்புணர்த்தல்.

நாவியும் பூங்குழ லெம்பெரு மாட்டியை நந்தமக்கோ
ராவியன் னாளென்று சொன்னார் மறக்கினு மஞ்சகங்கள்
வாவிய மானினங் காளெம்மை நீவிர் மறக்கப்பெறீர்
மேவிய பூந்துறை சைக்கோ கழியரன் வெற்பிடத்தே. (௧௭௦)
(பி - ம்:) மேவிய கோகழி முத்தித் தியாகர்தம்.

பாங்கி தலைமகன்முன்னின்று இச்செறிப்புணர்த்தல்.

மன்றேறி யாடிய செம்பொற் றியாகர் வளர்துறைசைக்
குன்றே றிருங்கணி யார்போது காட்டக் குறித்தெமர்க
ளொன்றேன லங்குர லொன்றேனு மின்றி யொருங்குகொய்தா
ரின்றே யொழிந்தனம் யாப்புணங் காவ லிறையவனே. (௧௭௧)

உ-அ . . திருவாவடுதிறைக் கோவை.

பாங்கி தலைமகள் முன்னின்று இம்சேறிப்புணர்த்தி ஒம்படைசாற்றல்.
மையார் கருங்கண்டர் செம்பொற் றியாகர் மகிழ்ந்தெனையு
மெய்யாமற் காத்தருட் கைதரு மீச ரொழிற்றுறைசை
யுய்யானஞ் சேர்தரு நாடிவன் யானொரு வேலிபெ ன்றும்
பொய்யா தொழுகும் புணற்பொன்னி நீமன்ன போற்றுக்கவே. (க௭௩)
(பி - ம்) சேர்திருநாடு.

தலைமகள் தஞ்சம்பெறது நெஞ்சோடுகி னத்தல்.
தண்டா தகிபுனை செம்பொற் றியாகரைத் தண்வரைக்கோ
தண்டாமன் ருவெனப் போற்றன்பர் வாழ்துறை சைப்பொருப்பிற்
றண்டாம லேனலைக் காத்தமின் னார்தணர் தாரகள்வல்லி
தண்டா னலாதிங் கினியாரைக் காண்பம்வந் தானெஞ்சமே. (க௭௪)

பகற்குறி முற்றிற்று

பகற்குறி இடையீடு.

இறைவனைப் பாங்கி துறிவரல்விலக்கல்.

மருதாளு மூரொங் கோழுத்தி யீசர் வளர்துறைசை
விருதாள வல்ல விறன்மன்ன ரோமென் றினைக்குரல்கொய்
தொருதாளு மின்றி யுடங்குழ வாரொம ருப்புணர்த்தி
விருதாளு நோவவந் தென்பல காலுமக் கென்சொல்வதே. (க௭௫)

இறைவியைப் பாங்கி துறிவரல்விலக்கல்.

அம்பலம் புஞ்சடைச் செம்பொற் றியாக ரணியரஞ்சுக்
கொம்பலங் காரக் கொடியிடை யாயுட் குறிப்பறியேன்
வெம்பலங் குற்றன்னை வெய்துயிர்த் தாளனை யாடமுன்போல்
வம்பலர் மாதவிப் பந்தரின் வாயினி வாரற்கவே. (க௭௬)

இறைமகள் ஆடிடநோக்கியழிதல்.

புள்ளிப் புலியதட் செம்பொற் றியாகர் புகழ்த்துறைசை
வெள்ளிப் பொருப்பு மருவிச் சீனையும் வினாப்புணமுந்
தெள்ளித் தரளத் திழைத்தவிச் சிற்றிலுஞ் சேர்ந்துபின்னர்த்
தள்ளிப் பிரிந்தவர் நெஞ்சிலுண் டோவொரு தண்ணளியே. (க௭௭)

பாங்கி ஆடிடம்வீட்டுக்கொண்டு அகறல்.

நம்மனை யாந்துறை சைத்திருக் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லம்மனை யானவ ளானையி னுலணி யார்மயில்கா
ளெம்மனைக் கேகுதும் யாமிப் பரணிடத் தெய்திவருஞ்
செம்மனை யாமலெஞ் சீதா ரிதுவென்று செப்புமினே, (க௭௮)

பின்னா நேடுத்தகை தறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

நஞ்சமு தாக்கொண்ட செம்பொற் றியாகர் நறுந்துறைசை
யஞ்செழுத் தெங்குரு நாதன் றனதடி யார்க்கொழித்த
சஞ்சிதம் போலத் தினைமுற்று மானத் தளர்வடைந்தீர்
மஞ்சிவர் பூம்புனங் காளென்கொ லோவந்த வாறுமக்கே. (க௭௯)

(பி - ம்.) என்குருநாதன்.

தலைமகள் வறுங்கள்ளாடி மறுகல்.

தினைபோகத் தள்ளைவத்துச் சென்றன ரோதென் றுறைசைவெற்பிற்
சுனைபோய் வரும்பம ரங்காண் மதனன் றுரகதங்கா
ளனைபோ லருள்புரி செம்பொற் றியாகருக் கன்புசெய்வார்
வினைபோல வெய்த்திட நானிங்கு வாழ்ந்த வினாக்கொம்போ. (க௮௦)

தலைமகள் தலைமகள் வாழம் ஊர்நோக்கி மதியங்கல்.

மதிவைத்த வார்சடைச் செம்பொற் றியாகர் வளர்துறைசைப்
பதிவைத்த தீபமன் னாளு ரிதுசெயற் பாலதின்று
னிதிவைத்த விஞ்சிப் புரத்தோர் வறியனின் நேங்கியென்ன
விதிவைத்த வாறறி யாதென்ற னாவி மெலிகின்றதே. (க௮௧)

பகற்குறிஇடையே முற்றிற்று.

இ ர வு க் கு றி.

இறையோன் இந்நுத்தறிவேண்டல்.

மாற்கர் தரணியிற் காணவொண் னாதிருண் மண்டிகங்குற்
குற்கர் தரம்பெயுஞ் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைச்சங்கம்
போற்கர் தரமுடை யீரத னாலும் பொருப்பினில்வாழ்
வேற்கர் தரன்பன் விருந்தாய்வந் தேனுங் வியன்பதிக்கே. (க௮௨)

(பி - ம்.) உங்கண்மென்பதிக்கே.

பாங்கி நெறியினதருமைகூறல்.

பருங்கங்கு லாவுகைச் செம்பொற் றியாகர் பதியரஞர்
வருங்கங்கு லாங்கறை வேலண்ண லேகரி வாய்க்கவரி
யொருங்கங்கு லாவுஞ் சிலைமால்வெந் தீயி னுருமுருக்குங்
கருங்கங்கு லானதில் யார்வரு வாரொங் கடிநகர்க்கே. (க௮௩)

தலைவன் நெறியினது எளிமைகூறல்.

சித்துக் கியான்மிக வல்லனங் காயுங்கள் செல்விந்தம்
பத்துக் கிடைக்குக்கொங் கைக்குக் குழற்குப் பணிந்தபுயங்
கத்துக் கரிக்குக் கரிக்கந்த காரத்துக் கஞ்சலன்கோ
முத்திப் பதிக்குட் கனகத் தியாகர் முதுகுன்றிலே. (க௮௪)

பாங்கி அவனுட்டணி இயல் வினாத்தல்.

பொன்னணி யாது புனையாடை யாது புதுமலரு
நன்னகிற் பூசங் களபமும் யாது நறும்பொழில்பா
தின்னமு தேயன்ன சொர்ணத் தியாக ரொழிற்றுறைசை
மன்னவ ரோயுங்கள் காவிரி நாட்டுறை மங்கையர்க்கே. (கஅரு)

தலைவன் அவனுட்டணி இயல் வினாத்தல்.

தொங்கலைப் பான்மங்கை சொர்ணத் தியாகர் துறைசையைச்சு
மெங்கள்பொன் னாட்டி னணியியல் கூறியின் நென்பயன்கா
ணுங்கண்மன் னாட்டின் மடவார்க ளாடிட மொண்கலன்பூ
மங்களப் பூந்தழை சாந்தொடெல் லாஞ்சொல்லு வாயெனக்கே. ()
(பி - ம்) உங்கண்மண்ணாட்டின்.

தலைமகர்துப் பாங்கி தன்னுட்டணி இயல் சாற்றல்.

சூட்டழற் கண்ணுதற் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பா
சேட்டிளங் கார்தளஞ் சந்தனப் பூச்சுஞ்செம் மாந்தழையுங்
கோட்டுமுத் தோடு குருவிந்த மாலையுங் கொண்டணிந்தென்
னாட்டுறை மாதர் வினையாடுஞ் சோலைநன் னாகங்களோ. (கஅஅ)

பாங்கிதலைமகர்துத் தலைமகன் துறையறிவுறுத்தல்.

இறைவனை யாய்தென் னுறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பி
னறையடைந் தேறி யதிர்கருங் கொண்டலை யாங்குலவுங்
கறையடி தாமென்று கண்டர வங்கன்கண் டீர்த்திரு
நிறையிருட் கங்குலின் வாய்வரு வான்பன்னு நின்னிடத்தே. (கஅஆ)

நேராதிறைவி நேஞ்சோடுகளத்தல்.

தலையவர் மாதரைப் பேதைய ரென்னுஞ்சொல் சூதநெஞ்சே
நிராசெறி வேங்கைகள் பாய்சிற் றதரி னெடுந்துறைசை
யரையத ளாடையர் செம்பொற் றியாகருக் கன்பிலர்போற்
புரையிருள் வாயன்பர் தாம்வர லொப்பினள் பூங்கொடியே. (கஅக)

(பி - ம்) வரவொப்பினள்.

தலைமகன் நேந்தி பாங்கியோனோத்தல்.

நந்தலை வாவித் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லைந்தலை நாக மகன்முழைக் கண்டஞ்ச மன்றுதங்கை
தந்தலை யேலென்றொர் மந்திரங் கூறித் தடுத்தளித்த
வெந்தலை வர்க்கினி நான்சொல்லு மாறென்கொ லேந்திழையே. ()

தலைமகனேந்தமை பாங்கி நேந்திகைக்குணந்தல்.

வாமத்தி லோர்பெண்ணர் கோழுத்தி யீசர் வளர்துறைசை
நாமத்தை வேலண்ண லுன்பொருட் பாக நயப்பினிற்றை
யாமத்தென் பாவைக்குக் கற்றவெல் லாஞ்சொல்லி யானிரந்தென்
நாமத்தைப் பாற்றலை சாய்க்கப்பெற் றேனற் றயாவினையே. (ககக)

பாங்கி தலைமகனைக் துறியிடத்துநிறுத்தீத் தாய்துயிலுநீதல்.

குயிலாய சொல்வல்லி செம்பொற் நியாகர்தங் கோழுத்தியூர்க்
கயிலாய வெற்பிற் பணிப்படங் கீண்டு கவண்களுக்கு
வெயிலார் மணிதந்த தோகைக டேக்கின் வியன்குடம்பைத்
துயிலாத வண்ணங் களிஞென் றுரிஞ்சிச் சலாய்வருமே. (௧௯௨)

பாங்கி தலைமகட்துத் தலைமகள் வரவறிவுறுத்தல்.

எண்கோட்டு சாரல்வர் தின்புற் றகன்றவ ரின் றுதந்தி
வெண்கோட்டு வேலி மனைக்கேவர் தாரென்றன் வெவ்வினைநோய்த்
திண்கோட்டி தீர்த்த துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
றண்கோட்டுச் சார்தந் தருந்தழை தந்தவர் தாழ்குமுலே. (௧௯௩)

(பி - ம்:) தழைத்தனன்.

பாங்கி தலைமகனைக் துறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்.

கையாழி நன்மணித் தீபத்தில் வந்தனர் காதலர்போர்
செய்யாழி மாற்குள் செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
யையாழி னின்மொழி வாவொல்லைப் போதுக மாதரவாய்
மையாழி நீருண்ட மஞ்சின் மயில்கள் வளர்பொழிற்கே. (௧௯௪)

(பி - ம்:) கண்வளர்.

பாங்கி தலைமகனைக் துறியிடத்து உய்த்துநீங்கல்.

உரற்காற் கரிமருப் பார்முலை யாயுன்செவ் வாய்க்குடைந்த
வரக்காம்ப லீங்கிவை காணினி நானரு ளாகமநற்
சூக்கார் துறைசைக் கனகத் தியாகர் சயிலத்துன்றுள்
பொரக்காட்டு மாம்பல் லவங்கொய்து வந்து புண்குவனே. (௧௯௫)

தலைமகள் தலைமகனைக் துறியிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

இடையா வருக்குந் தெரியாய் மதிரின் னெழின்முகத்துக்
குடையா வகன்றன னேவத னுலுன் னுறையுச்சற்று
மடையா திருந்தது வோமாசி லாமணி யாரருள்போற்
றடையாது மின்றிவர் தாபர சூர்வதைத் தண்டலைக்கே. (௧௯௬)

தலைமகள் ஆற்றினது அருமை நினைந்தீரங்கல்.

பைஞ்சூரன் மண்டிய கான்யாறுந் தீய பரனெறியும்
வெஞ்சூர் வழங்கு மிசம்புங் கடந்திருள் வேலையிடைத்
துஞ்சுரொம் மில்லிடைச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவளர்
மஞ்சூர் மலையன்ப நீவந்த வாரெங்நன் மாலறவே. (௧௯௭)

(பி - ம்:) கடந்திவ்வுருளெவரும்.

தலைமகள் தலைவியைத் தேற்றல்.

நீலார் முகின்மின் னுங் கைவேற் சுடருமுன் னீயெறிந்த
நாலாந்திக் குற்ற கவண்மணிக் காந்தியு நானிலத்து

மேலா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பி
 னூலான துண்ணிடை யாயந்த காரத்தை நுங்கியவே. (௧௬௮)
 (பி - ம்:) நுங்கியதே.

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

சோகந் தவிர்த்தருள் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையந்தேன்
 பாகந் தருஞ்சொல் லிவளைப் புணர்தொறும் பண்டையிலுந்
 தாகந் தவிர்ச்சக மேற்பட லாற்கொங்கை தன்னுளதி
 போகந் தருநற் குளிகைவைத் தான்கொலப் போதயனே. (௧௬௯)

புகழ்தல்.

இகத்திலு மெய்தும் பரத்திலு மன்பர்க் கிருந்துறைசை
 யகத்திருந் தின்பருள் செம்பொற் றியாக ரசலத்திந்து
 முகத்தினல் லாயுன் மிடற்றெழில் கண்டபின் மூரிமுந்நீர்ச்
 சகத்திடை யில்லை முகஞ்சரி யாதநற் சங்கங்கனே. (௨௦௦)

தலைமகனைத் தலைமகள் நுறிவரல்விலக்கல்.

சுவலையந் தாங்குங் குவலையத் தோளன்ப கோளரிபா
 யவலையுந் தாண்டி வினையேன் பொருட்டர சூரன்பர்பா
 சவலையைத் தீர்த்தருள் செம்பொற் றியாகர் சயிலத்திலவேய்க்
 கவலையி னூடு கவலையின் வரலிக் கங்குலிங்கே. (௨௦௧)

தலைமகள் தலைமகளை இவ்வயின்விடுத்தல்.

கற்பா ருமைபங்கர் செம்பொற் றியாகர் கலைமுழுதுங்
 கற்பார் துறைசைக் கரும்பன்ன சொல்லிநின் கைத்தனிராற்
 கற்பார் முகையுந் தனிநுங்கொய் யாதுன் கமலவில்லிற்
 கற்பா ரடிவைத்துச் சென்றுசெய்ம் மோவினிக் கண்படையே. (௨௦௨)

பாங்கி தலைமகளையெய்திக் கையுறைகாட்டல்.

முற்ற முலைக்கு நகைக்குநின் வாய்க்கு முழப்பகையாம்
 பொற்ற முழைமுல்லை சேதாம்ப லுங்கொய்து போர்தனன்கான்
 மற்று ரணங்குநின் வார்குழற் காமெழு வான்பொழிற்கும்
 பற்றார் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர் பருப்பதத்தே. (௨௦௩)

பாங்கி தலைமகளை இங்கோண்டகறல்.

செங்காவி வாவித் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பி
 லிங்கா ரிருளி லினபாங் குவளைகொய் திரொன்றன்னை
 யங்கா மனந்தற் குவளை விழித்தச் சுறுத்துமுன்னோ
 நங்கா யுனது திருமனைக் கொல்லை நடந்தருளே. (௨௦௪)

பாங்கி தலைமகனைப் பிசென்று வரவுவிலக்கல்.

ஆட்டுகந் தாடுந் துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பர்
 கோட்டிருஞ் சாந்து மகிலுங் குறவர் குறைத்தெரிவாய்

மாட்டும் புகையிற் றிகைதெரி யாவெல்லி வாரலிங்கே
பூட்டிடும் பொன்னுறை கோயிலுக் காயிரம் பொற்கதவே. | (௨௦௫)

தலைமகள் மயங்கல்.

எண்ணும்புகழ்த்துறை சைத்திருக் கோழுத்தி யீசர்வெற்பிற்
கண்ணு மணியுமொத் தம்மானு நானுங் கலந்துநல
முண்ணும் பரிசை யுணர்ந்துநெல் லிக்கனி யூடுநஞ்சு
நண்ணுமெட் டிக்கனி யிட்டனை போலு நறுறுதலே. (௨௦௬)

தோழி தலைமகள் துயரிகிளந்து விடுத்தல்.

அறியாமை நீக்குந் துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பா
நெறியாது மின்றிக் கருங்கேழல் கீண்டிடு நீண்டவிருள்
செறியாம முன்னிநை வாளுய்ய நின்னகர்ச் சேர்ந்தபின்னர்க்
• குறியாவெம் பாவைக் கறிவிக்க வேண்டுநின் கோட்டொலியே. (௨௦௭)

தீருமகட்புணர்ந்தவன் சேறல்.

உருவார்வண் டின்பெயர் பெற்றன வொன்றற வொன்றடினும் |
வெருவாதெம் மூர்செலற் கையமின் றேதைபன் மெய்யடியார்
மருவா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் வகையின்மங்கை
திருவாய் நகைவெண் ணிலாவிருள் சீத்திடுஞ் சென்னெறிக்கே. ()

இரவுக்குறி முற்றிற்று.

இரவுக்குறி இடையீடு.

இறைவிகீத இதனை இறைவரவுணர்ந்தல்.

பிடிவள மென்னடை யாயேது வெண்ணிகொல் பேட்டுடனே
கடிவளர் புன்னையங் காவிற் றுறைசைக் கதிர்மகுட
முடிவள வன்றொழுஞ் செம்பொற் றியாகரை முன்னலர்போல்
விடிவள வுந்துயி லாதலம் வந்தன வெள்ளன்னமே. (௨௦௯)

தான் துறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக் குணர்ந்தல்.

மாண்டகு பூங்குழல் வந்தே னயர்த்துமற் றோர்குறியை
யாண்டகை யின்குறி யாமென்று சென்றணி யார்துறைசைத்
தாண்டவ மாடிய சொர்ணத் தியாகர் சரணமலர்
காண்டலில் லாத கசடரைப் போலக் கருத்துடைந்தே. (௨௧௦)

பாங்கி தலைமகள் நீங்குகேடுத்தியம்பல்.

எனியார்க் கிரங்குந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசரடிக்
கனியார் மலரிட் டறியா தவரி னணங்குறின்கண்
னெரியாரத் தோள்வளை சோரநெஞ் சாரத் துணரிந்தரவிற்
நெனியாக் குறியினைத் தீயோர் நமக்கின்று செய்தனரே. (௨௧௧)

தலைமகள் புலந்துபோதல்.

என்புகல் வேனுண்ணை யேழைநெஞ் சேநன் ளிருளிலென்னைத்
துன்புற மற்றவ ணெஞ்சநின் போலெனச் சூழ்ந்தறியா
தின்புற வெண்ணித் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசரடிச்
கன்புசெய் யாதவர் தீவினை போல வலைத்தனையே. (உகஉ)

புலந்தபின் வறுங்களம் தலைவிகண்டிரங்கல்.

ஆர்ப்பர வஞ்செய் தடிதாழச் சங்க மலர்நகையாற்
கார்ப்பர வைத்துறை வாழ்புண்ணை கான்கைத காடுறைசை
யூர்ப்பரன் கோழுத்தி யீசற்கு நேசரி னெண்கழித்தன்
சேர்ப்பரன் போடெல்லி வந்தன ரோவுண்மை செப்புமினே. (உக௩)

தலைமகள் பாங்கியோடுரைத்தல்.

கடப்பந் தொடையிற் கைவே லொடுமன்பர் கானலிற்போந்
தடப்பம் பொழிவின்று சொன்னவை யாவும்பொய் டாயினவாற்
கெடப்பந்த நீத்தருள் செம்பொற் றியாகர் கிளர்துறைசைத்
தடப்பங் கயமுகப் பாவாயுள் சிற்றிடைத் தன்மையொத்தே. (உக௪)

தலைமகளவலம் பாங்கிதணித்தல்.

சென்னிக் கருள்செய்த சொன்னத் தியாகர் செழுந்துறைசைப்
பொன்னித்தெண் ணீத்தழு நம்மன்பர் வாய்ச்சொல்லும் பொய்ப்பதினரு
லுன்னிக் குறிபிழைத் தாரென் றிரங்க லொளிவளையாய்
கன்னிப்புன் னைக்கருங் காவிச்செங் காவியைக் காவியதே. (உக௫)

இறைவன்மேல் பாங்கி துறிபிழைப்பேற்றல்.

இங்கேத சாகரத் தெங்களை வீழ்வித்தங் கேகிச்சொன்ன
சங்கேதந் தப்ப விருந்தனை யேதண் டுறைசைமங்கை
பங்கேயுஞ் செம்பொற் றியாகர்வெற் பாவுன் பதிவினவி
யங்கே வரவெண்ணி னோப்பொன்னி யாற்றினுக் கஞ்சினமே. (உக௬)

இறைவிமேல் இறைவன் துறிபிழைப்பேற்றல்.

விறப்பறி யாமையை நீக்கியென் றீவினை வேருடனே
யறப்பறித் தாண்ட துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பிற்
சிறப்பறி வுள்ள திருமா தயர்ப்பினுஞ் சேயிழையான்
மறப்பறி யேன்மண்ணி லின்னுமொர் சன்ம மருவினுமே. (உக௭)

தலைமகளுதறியுண்டமை தோழி தலைமகந்துணர்த்தல்.

செறிதேம் பொழிலிற் சுணைக்கெண்டை பாய்தொறுந் தெள்ளிருளிற்
பிறிதேது நின்குறி யேயென்று சென்று பெருங்கரத்தின்
மறிசேர் துறைசை யணைத்தெழுந் தாரருள் வாய்த்திலர்போல்
வெறிதேபின் மீண்டன ளானின்று பார்த்தனப் பின்னிடையே. (உக௮)

அவன்மொழிக்கோடுமை சென்று அவன் அவட்கியம்பல்.

வார்க்கும்ப மென்முலை சாணுவெல் லாமெண்கு வண்குரும்பி
பேர்க்கு மிருள்வந் துறங்காது புள்ளினம் பேட்டொடழிந்
தார்க்கும் படிசெய் தலம்வந்து கோழுத்தி யப்பர
சூர்க்குப்பின் போயின மென்றாருன் னாசை யுடையவரே. (௨௧௯)

என்பிழைப்பன்றென்றிறைவிநோதல்.

தேமாங் கனிதண் கயத்திடை வீழ்தொறுஞ் சிந்தித்தெண்ணி
யேமான் மனத்தொ டிருந்தனன் யானள் ளிரவிலிங்கே
மாமா சிலாமணி யாரர சூரன்பர் வந்துகொன்னே
போமாறு செய்தன ரென்று லினியென் புகல்வதுவே. (௨௨௦)

நாய்துஞ்சாமை.

வெள்ளிப் பிறையணி செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசை
யுள்ளிப் பணிந்தறி யார்நெஞ் சழுக்கி னுலகடங்க
வள்ளிக்கொள் வன்ன நிறையிருள் யாமத்து மன்னைகண்க
ளெள்ளிற் பகவள அந்துஞ்சி டாவஞ்சி யென்செய்வமே. (௨௨௧)

நாய்துஞ்சாமை.

சீயாது செய்வனிப் பெண்ணென் பிறவிக்கென் செல்வர்வரத்
தூயார் துறைசைநஞ் சொர்ணத் தியார்க்குத் தொண்டுசெய்யாப்
பேயான வாதிகள் வாய்குரைத் தாங்கிப் பெருங்கங்குனா
யோயாதை யோகுரைத் தாய்துஞ்சி னாலு முறங்கிலவே. (௨௨௨)

ஊர்துஞ்சாமை.

தொழக்கேத நீத்தருள் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையுறர்
சமக்கே யுரைத்துச் சிலைத்தலை மானத் தயங்குவெள்ளி
கிழக்கே யுதிக்கும் வரையுமில் வூர் கெழுமிமத
வழக்கே யுரைத்துறங் கார்மறங் காலயின் மைக்கண்ணியே. (௨௨௩)

காவலர் கடுததல்.

செப்பிறை பூண்முலை செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
யொப்பறை வேன்மன்னர் தேரொலி கேட்கவொட் டாமனிதி
வைப்பறை காப்பவர் மானவீவ் வூர்வளை காவலர்தங்
கைப்பறை யோசைக் கடுங்கனல் வீழுநங் காதகத்தே. (௨௨௪)

நிலவுவேளிப்படுதல்.

வெட்டும் படைக்கண்ணி கோழுத்தி யீசர் விராமலர்த்தாள்
பெட்டும்பர் போற்றுந் துறைசைநம் வேந்தர்தம் பேரொலித்தேர்க்
கட்டும் பரிகள் கடந்தெங்ங னேவருங் கண்டதிக்கோ
ரெட்டும் கதிர்வெண் ணிலாவலை வீசி யிருக்கின்றதே. (௨௨௫)

கூகை தழறல்.

ஈகையர் வாழந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்மெய்ந்நூ
லோகையிற் றேரப் பெருமத்தர் பித்துரை யொத்துமின்னே
வாகையி லேறிநம் முள்ளந் திடுக்கிட மல்கிருள்வாய்க்
கூகையெல் லாங்குழ ருநிற்கு மானற் குறியல்லவே. (௨௨௬)

கோழி தூற்காட்டுதல்.

சேவார் பதாகைத் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பர்
பூவா ரயிலொளி கண்டே பொழுது புலர்ந்ததென்றே
வாவா வத்சயம் பாண ளிரவி லகனககாக்க
கூவா வெழுப்புஞ்செஞ் சூட்டுமுட் டாள்வன் குருகுகளே. (௨௨௭)

இரவுக்குறி இடையீடு முற்றிற்று.

வனாதல் வேட்கை.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல்வினாதல்.

தடுத்துரை யாதநல் லாயத்துண் டோசெய் தவ றுநெஞ்சங்
கடுத்தன ளோவன்னை சொர்ணத் தியாகர் கவிந் துறைசைத்
தொடுத்தவெண் முல்லை யிலம்பகஞ் சூட றுறந்தனைநெஞ்
சடுத்ததிங் கேது விரித்தருள் வாய்பெண் ணரசெனக்கே. (௨௨௮)

தலைமகள் அருமறைசேவிலி அறிந்தமைகூறல்.

நீதித் துறைசைநங் காதலர் தம்மை நினைந்துநின்
தாதித் தனைக்கண்ட வம்புலி போல வயர்ந்துமுகம்
பேதித் திருத்தலிற் கோழுத்தி யீசர் பிறங்கலன்னை
சோதித் தறிந்தவள் போலறிந் தாணந் தொடக்கினையே. (௨௨௯)

தலைமகள் தலைமகன்வருந்தொழிற்கருமைசாற்றல்.

சொரிந்தசொல் வாயன்னை ஞானியிவ் வூர்வழி துஞ்சினுமூர்த்
திரிந்தவெங் காவலர் சீறுவர் கான்றிடுந் திங்கணிலா
வரிந்தமென் கொங்கை குடிஞையுங் கோழியும் வாயடையா
பிரிந்தனங் கோழுத்தி யீசன் துறைசையெம் பெட்பணையே. (௨௩௦)

தலைவி தலைமகனுர்க்குச்செல்ல ஒருப்படுதல்.

அருங்கடி யாயி னெடுங்காவ னீவிரம் மாசைதள்ள
நெருங்கடி யார்தண் டுறைசையெங் கோழுத்தி நித்தர்வெற்பின்
மருங்கடி யார நடந்துவந் தென்னை மணந்தவருந்
கிருங்கடி யார்குழ லாய்செல்வ மோவுட னெய்துதற்கே. (௨௩௧)

பாங்கி இறைவனைப் பழித்தல்.

கடுக்கண்ட னையனங் கோழுத்தி யீசன் கனின் றுறைசை
வடுக்கண் டனைய விழிமொழி யாய்மற வார்மறந்தே
யிடுக்கண் டனைவினைத் தாரினி யாரரு ளெல்லிவழி
நடுக்கண் டனையறி யாதெய்தி நாமங்கு நண்ணுவதே. (௨௩௨)

தலைமகள் இயற்படமொழித்தல்.

துறந்தன ரேயென் றினையன்மின் னேகண் சொரிமழையு
நிறந்தபு மேனியு நீங்கா விருளு நனைத்தலின் நிச்
சிறந்ததென் னாவடு தண்டுறைச் செம்பொற் றிபாகர்வெற்பர்
மறந்தது வேறில்லை யாற்றொல்லை நாஞ்செய்த வல்வினையே. (௨௩௩)

தலைமகள் கனவுநலவுரைத்தல்.

அரிதார் துயிலென் றதீசய மாய்வர வங்ஙனப்பான்
பெரிதாய் வருந்தப் பிரிந்தார்வந் தொன்றும் பெற்றின்புற
தெரிதாங்கு கையர் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பிற்
சரிதாங்கு கைகொ டமளிதை வந்தனன் றுழ்குழலே. (௨௩௪)

கவினழிபுரைத்தல்.

தவத்தின்மிக் காமென் றலைவருண் னுமற் றடுத்திடையே
பவத்தின்மிக் காமென் னலத்தையெல் லாமிப் பசலையுண்டே
சிவத்தர சூர்வளர் செம்பொற் றியாகரைச் சேர்ந்திறைஞ்சா
வவத்தரைத் தேய்க்கு மருவினை போல வரிக்கின்றதே. (௨௩௫)

தலைமகள் தன்னுயர் தலைவந்தணர்த்தல்வேண்டல்.

ஆரத் தலர்முலை யாயிழை யூரற் கலம்புபொன்னித்
தீரத் தலர்தென் றுறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
பீரத் தலர்சில கொண்டின்ன ளாயினன் பெண்கொடியென்
றீரத் தறைகுநர் தாழுந ரேலுய்யு மென்னுயிரே. (௨௩௬)

துன்புறுபாங்கி சோல்லெனச்சோல்லல்.

நெறிவார் குழலி திருவா வடுதுறை நேசரென்னை
முறிவாங்கி யாட்கொண்ட செம்பொற் றியாகர்நம் முத்தர்வெற்பர்
பிறிவாரி னீங்கியென் னுள்ளே யொளித்தென் பினியையெல்லா
மறிவா ரவர்க்கென்கொல் யான்புதி தாவின் றறிவிப்பதே. (௨௩௭)

தலைமகள் அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

செய்யலர் வாசத் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பின்
மையலர் வீழு மதர்விழி யாயடன் மாமதனுர்
தையல ருங்கையின் வாயிற் றொடுத்திடுந் தையலர்க்குக்
கையலர் வண்டுக மைகிழித் தோடுமென் கட்புனலே. (௨௩௮)

(பி - ம்) 'வண்டுதமைக்கழித் தோடும்,

ஆறுபாரீத்துய் அச்சக்கிளவி.

ஆறுச் சினத்தரி யார்க்கின்ற சாரலி லாடருளி
யாறு யிரங்கடந் தன்பர்வந் தேகி லணங்கருகு
ராறுறுக் கப்புற மாய்நின்ற கோழுத்தி யப்பர்வெற்பி
லாறு ரிருட்டுணை யடிவர்கொல் லோவென வஞ்சதுமே. (௨௩௯)

காமமீக்க கழிபடர்கிளவி.

பானலம் போற்கண்டர் செம்பொற் றியாகர் பதியரசூர்க்
கானலம் போதினங் காள்வண்டு காள்கண்டல் காளெனையின்
றேனலம் போக வழுதியென் னீர்நன் றிருந்துறைவன்
முனலம் போதக் ககாவரு நாளென்று சாற்றுமினே. (௨௪௦)

தன்னுட் கையாறெய்தீடுகிளவி.

சத்தாமெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைத் தடந்துறைவாய்க்
கொத்தார்பைஞ் ஞாமல் கரியாட் புளினத்திற் றடிநம்மை
யெத்தாற் பிரிந்தவர் வாரா விடிவிங் கினிநெஞ்சமே
தொத்தா ரழற்றளி ராவதல் லாது சுகமுளதே. (௨௪௧)

தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்தல்.

தோட்டார் கதுப்பினர் தோகாய்பொற் பாதற் தொழுதுபொன்னி
நாட்டா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் நடநவிலுங்
காட்டார் கழுது மியங்கா விழுதிருட் கங்குலின்வாய்
வாட்டாணை வேந்தர் வருமா றொழிநம் மனையகத்தே. (௨௪௨)

தலைமகள் துறிவிலக்குவித்தல்.

அனீவா யரவும் பிறைபுஞ் சடைக்கணிக் தன்பர்துன்பத்
தனீவாங்கு கோழுத்தி யீசன் றுறைசைச் சயிலத்தன்னை
வினீவாந் தினையின் னுங் காக்கச்செல் கென்றனன் மெல்லியலா
யுனீவா யரையிருள் வாரன்மி னென்றன்பர்க் கோதுகவே. (௨௪௩)

வேறிவிலக்குவித்தல்.

உயருந் தவத்தினர் சொர்ணத் தியாக ரொராயிரநற்
பெயரும் பரசுந் துறைசைநன் னுடன் பெரிதருளாற்
றுயரும் படிசெய்த நோயறி யாதன்னை சூழ்வெறியாட்
டயரு மணங்கணங் கிற்றன் றெனவுரை யாயிழையே. (௨௪௪)

பிறிவிலக்குவித்தல்.

முத்தலை வேலர் துறைசையெங் கோழுத்தி முத்தர்வெற்பிற்
பைத்தலை நாகந் தருமணிப் பேழை பலவுங்கொண்டே
யத்தலை வந்தன ரேதில ரென்ன வழற்பகழி
தைத்தலை மானுமென் காதா டினவண்டு தாழ்குழலே. (௨௪௫)

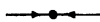
தாவரை வரைவேதிகோள்ளுவீத்தல்.

நிந்தை யுறுமனங் கற்பா நிமித்தமு நீகுதற்குத்
தந்தைநங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைத் தடஞ்சிலம்பி
லெந்தையுங் யாயு மறிவா னுணாத்தி யிப்பலையேற்
சிந்தைவெந் நோயிற் பழியுயிர்க் கேதமுஞ் சேருமின்னே. (௨௪௬)

வரைவுகடாதல் முற்றிற்று.

வரைவுகடாதல்.

வினவியசேவிலீக்த மறைத்தமை விளம்பல்.

அறைவாயி லன்னைமின் னேயயர் வேதென்ன வாரணங்க
ளறைவான் றுறைசைக் கனகத் தியாகர்வெற் பார்பளிங்கி
னறைவாய் மிதித்து வினையாதத் தான்கொப்பு ளாயிற்றென்று
ளறைவார் கழலண்ண லேபின்னை யென்செயு மாரணங்கே. (௨௪௭)

அலரறிவுறுத்தல்.

காரொன்று காலனைக் காய்ந்தருள் கோழுத்திக் கத்தர்பைஞ்சூற்
காரொன்று சோலைத் துறைசைவெற் பாவெங்கள் காரிகைக்கு
நாரொன்று கொண்டலர் நீதொடுத் தீந்தவந் நல்லருளா
னாரொன்றி லாம லலந்தொடுப் பாரிந் நகரவரே. (௨௪௮)

தாயறிவுறுத்தல்.

கிளியா கமங்கள் கிளத்திடப் பூவைகள் கேட்டுருகு
மனியா வடுதுறைப் புத்தரத் தியாகர்வெற் பாவளித்த
வெளியார் பருதி யிளங்கதிர் நாணவில் வீசுமணி
யொளியாற் களவையெல் லாமுணர்ந் தாளன்னை யுப்பொழுதே. ()

வேறியச்சுறுத்தல்.

மணிப்பாந்த ளாரத்தர் சொர்ணத் தியாகர் மலத்தளையைத்
துணிப்பார் துறைசைவெற் பாமுன்பு நீதந்த சூழ்மயக்கைப்
பிணிப்பால் வென்று பெருஞ்சங்கை பூண்டெம் பிராட்டிமெய்ந்நோய்
தணிப்பான் ரெடங்கி ரால்வெறி யாடலைத் தாயர்களே. (௨௫௦)

பிறீவரைவுணீத்தல்.

வயலாம்பல் புன்கலர் வண்டொலி தீப்பொரி மந்திரமா
வியலா யனமணஞ் செப்பொன்னி நாட வெழிற்றுறைசைக்
கயலாய கண்ணிக்குச் சொர்ணத் தியாகரிற் காணநல்க
ஸயலார் கருதுகின் றுர்முயல் வாயுன்னி னுவதின்றே. (௨௫௧)

வரைவேதிரீவுணர்த்தல்.

இழிவழி நாடி யிளைத்தேனை யாண்டவெங் கோன்றுறைசை
வழிவழி மாலயன் றெண்டுசெய் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பா
பிழிவழி தார்மறை யோருட னீதுன்னிற் பின்னருன்றன்.
மொழிவழி நிற்பொங் கேளிரொல் லாரு முகமலர்ந்தே. (உருஉ)

வரையுநாளுரைத்தல்.

ஆராயு நாண்மற்றென் வேங்கைகள் வேங்கை யளித்தனவேல்
வீரா துறைசையிற் செம்பொற் றியாகர்தம் வெண்குழையை
வாரார் சடைக்கொன்றை மாலைமுன் னுன்று வளைந்ததொப்ப
வேரார்வெண் டிங்களு முர்கோ ளடுத்துவர் தெய்தியதே. (உருஉ)

தலைமகளறிவு தலைமகந்த அறிவுறுத்தல்.

பண்ணையம் பார்க்குந் துறைசைப் பரமர்நற் பாண்டரங்கம்
பண்ணையர் கோழுத்தி யீசர்வெற் பாவன் பழியையன்னை
பண்ணையின் னொன வேயறி யாவகை பார்த்தெனையும்
பண்ணையுந் தேமொழி நாணு மறைத்தனள் பாங்குறவே. (உருச)

தறிபெயர்த்தீதேல்.

கோன்மாறி டாவில்லர் செம்பொற் றியாகர்தென் கூடன்மன்றிற்
கான்மாறி யாடிமுன் காத்தார் துறைசைகண் ணார்வினைகள்
போன்மாறி மாறி வருவார் சிலருண்டிப் பூம்பொழிநீ
தான்மாறி வேறொர் பொதும்பர்சென் ருடத் தயவுசெய்யே. (உருரு)

பகல்வருவாண இரவுவருகென்றல்.

முன்னந் தடவரை ஹிற்கொண்ட கோழுத்தி மூர்த்தியெங்கோன்
பொன்னந் தடந்துறை சைக்கா விரிப்புனல் போர்த்தநெய்தற்
பன்னந் தடம்படி முத்தீன் முட்டை பலமறைய
வன்னந் தடவுந் துறைவா பகல்வரி னும்பழியே. (உருசு)

இரவுவருவாணப் பகல்வருகென்றல்.

சிலவங்க மாலையர் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசைப்
பலவங்க மாருங் கடற்றுறை வாவின்னும் பைந்தளிர்ப்போற்
குலவங்க மாதின் மொழிக்கிடை கிள்ளைக் குழாம்பயிலு
மிலவங்க வெற்பிற் றினைகாத்து நீவந் தெமக்கருளே. (உருளு)

பகலிலும் இரவிலும் பயின்றுவருகென்றல்.

புகலுந் துதிக்கருள் செம்பொற் றியாகர்தம் பூந்துறைசை
யகலும் பராரைத் தடஞ்சிலம் பாமைக்க ணுவிசிந்த
விகலும் கரும்பன் பெரும்போர்க் கிளைக்கு மிவன்பொருட்டார்
புகலு மிரவும் பயின்றுவர் தின்னருள் பாஸிப்பையே. (உருஅ)

வரைவுகடாதல்.

பகலிலும் இரவிலும் அகலிவணைநீறல்.

பொற்பயன் மால்பணி புதரத் தியாகர் புகழ்த்துறைசை
வெற்பய னீவரல் வேந்தே பகலெங்கும் வீணலரா
மிற்பய நீக்கிடுங் காவலர் கொட்புற் றிராத்துயிலார்
நற்பய னேதுமின் றுலிரு போதினு நந்தமக்கே. (உருக)

உரவோனும் ஊரும் துலனும் மரபும் புகழும் வாய்மையும் கூறல்.

இருமைக்கு மின்பருள் செம்பொற் றியாக ரெழிற்றுறைசை
யொருமைக் குணத்தர் மருவுநின் னட்டிற்கு முர்க்குமுங்க
ளருமைக் குலத்திற்கு மாமர பிற்கு மளவில்புகழ்ப்
பெருமைக்கும் வாய்மைக்கு மேலாது நீகொண்ட பெற்றிமையே. ()

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சங்கூறல்.

கோதாடும் வெண்குழைச் செம்பொற் றியாகர்பைங் காத்துறைசைச்
சீதாரி வாசஞ் செறிவெற்ப நீயெல்லி சிற்றதரிற்
பாதாள மட்டவற் கான்யாறு நீந்தியெம் பால்வரலா
லேதாம் பழிகொலென் றெண்ணு தனவெண்ணு மிட்டிடையே. ()

ஆற்றத்தன்மை ஆற்றக்கூறல்.

தயங்கும் பிரசத் திறுன்மான் குளம்பினிற் றுய்த்துவைத்திட்
டியங்கும் பொருப்ப துறைசைத் தியாகரை யேத்தலர்போ
லுயங்கும் படிவெய் துயிர்க்கும் விழுமெழு முன்னருகு
மயங்குந் தெனியும் வளைசோரச் சோரு மலர்க்கொடியே. (உசுஉ)

காவன்மிகவுணாத்தல்.

திக்காடை யாக்கொண்ட கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்வெற்பா
வக்கார மென்மொழி யாள்பொருட் டாவரி யேறதிர்ந்து
மைக்கா ரிருள்வல்சி தேர்வேற் றுறதர் வாரறுடிக்
கைக்கா வலர்துஞ்சி னுலுந்துஞ் சாளன்னை கண்முகிழ்த்தே. (உசுங)

(பி - ம்:) இக்காலை யோசைத் துறையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பா.

காமமிகவுணாத்தல்.

நன்மா னிடம்வைத்த செம்பொற் றியாகர் நறுந்துறைசைப்
பொன்மா மணித்துறை லாவுன தன்பின் புனன்மடுத்து
நின்மாற்ப வெற்பண்ண வெண்ணும்வெங் காம நெடுங்கனலான்
மென்மாந் தளிர்வண்ணம் வெண்கொண்ட லாகி மெலிபவனே. (உசுச)

(பி - ம்:) என்மா லொழித்தருள் சொண்ணத் தியாக ரெழிற்றுறைசை.

கணவுநலிவுணாத்தல்.

சிரத்தார் தரித்த துறைசைத் திரவியத் தியாகர்தந்த
வரத்தா லுதித்தென்ன வந்தவட் கோர்துயில் வந்திடீ
கரத்தா லணைக்கமுன் கண்டன ளாய்ப்பின்னைக் கண்டிலளாய்
மரத்தா லியன்றதொர் பாவையொத் தேங்கினண் மன்னவனே. ()

கவினழிபுரைத்தல்.

தவமேரு வாந்தொண்டர் வாழ்திரு வாவடு தண்டுறையிற்
சிவமே தருமெங்கள் செம்பொற் றியாகர்தென் னஞ்சிலம்பா
நவமே கலைமங்கை கொங்கைபுல் லாமையி னாளுக்குநா
ளவமே தொலைகின்ற தாற்பசும் பீருண் டணிநலமே. (உசுசு)

வணாவுகடாதல் முற்றிற்று.

ஒருவழித் தணத்தல்.

தன்பதிக்ககழ்சி தலைவன்சாற்றல்.

ஒற்றைப் பொருவிடைப் புத்ரத் தியாக ருறைதுறைசைக்
கிற்றைத் தினஞ்சென்று காவிரி யாடி யிரவுதங்கி
மற்றைப் பகலிங்கி யான்வரு கேன்வரு மட்டுமின்னே
கற்றைக் குழலி கலங்காம லாற்றுங் கடனுனக்கே. (உசுஎ)

பாங்கிவிலக்கல்.

உன்னருஞ் சொர்ணத் தியாகேசர் கோமுத்தி யூர்மயிலு
மன்னமு மன்னவ ளல்குற் பெருங்கட லாடலன்றி
யின்னமும் மூர்வயின் வேறுசென் றாடு மிடமுளதேற்
றன்னமும் யாங்க டவிர்க்கறி யேஞ்செல்லுந் தாழ்வின்றியே. (உசுஅ)

தலைவன் நீங்கல்வேண்டல்.

இடர்கெடுத் தாளுந் துறைசையெங் கோமுத்தி யீசர்வெற்பிற்
சுடர்விளக் கன்ன மடந்தைநல் லாயொரு தொல்வினையேன்
பிடர்பிடித் துந்தலி னெம்பூ ரகஞ்சென்று பின்னருச்சி
யடர்கதி ரோன்வரு முன்வரு வேன்மனத் தையுறலே. (உசுசு)

தலைவனைப் பாங்கிவிடுத்தல்.

அழுந்தவிங் கேதமக் கியான்சொல்லு மாறென்று மாரருணீர்
செழுந்தளிர் வல்லிக்குப் பெய்கொண்ட னீரிது தேறிநிலாக்
கொழுந்தணி வேணியர் கோமுத்தி யீசர் குளிர் துறைசைக்
கெழுந்தருள் வீரன்ப ரேயெம்மை நெஞ்சி லெழுதிக்கொண்டே. (உசுசு)

பாங்கி தலைவிக் த அவன்செலவுணர்த்தல்.

வாளொன்று கண்மட மாதேயொன் றுட்கொண்டு மன்னர்நம்மை
நாளொன் றிடைவிட் டகலவும் வேண்டினர் நந்தலில்லாத்
தாளொன்று கஞ்சத் தயன்மால்புத் தேளிர் தடமுடிப்பொற்
றாளொன்று பாதத்தர் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையிலே. (உசுசு)

தலைவ நெஞ்சோடுபுலத்தல்.

தொண்டா நமைக்கொண்ட சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
கண்டாரொன் றுயென் முலைத்தட முழுகியென் காமநல
முண்டா ரளித்தஞ்ச லென்றொன் னெஞ்ச முறுகவலை
விண்டாரிப் போதொளித் தாரென்கொ லோவினை யாட்டவர்க்கே. ()

சென்றேனிடலிற் காமமிக்க கழிபடர்கீளவி.

கூற்றாண்மை மாற்றிய கோமுத்தி யீசரைக் கோதிலன்பர்
போற்ற வடுதுறைப் பொன்னித் துறைவர்க்குப் பொற்பசலை
யேற்ற னுடம்பெங்கு நீத்தா டியிலிடை யெல்லியிவ
ளாற்ற னினித்துய ரென்றுரை யீர்துஞ்ச மஞ்சங்களை. (உஎ௩)

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்.

வேண்டும் பதந்தருஞ் சொர்ணத் தியாகர் விமைமலர்த்தா
ளீண்டும்பர் போற்றுந் துறைசை யுறாரி னினையலிவ்வான்
றீண்டு நெடுமணற் குன்றேறி நாமன்பர் தேர்வரவு
காண்டுங் கனங்குழை வாவவர் தார்வம்புங் கந்தித்ததே. (உஎச)

பாங்கி தலைமகட்துத் தலைமகன்வந்தமையுணர்த்தல்.

தங்குவந் தாரணி மேலுயிர் தாங்கித் தரித்தினிநா
மங்குவந் தாரிய நாடுசென் றார்மயி லாடுபொழிற்
கொங்குவந் தார்தென் றுறைசையெங் கோமுத்திக் கூத்தர்வெற்பி
லிங்குவந் தாருன் பசலையு நோயு மிரிந்திடவே. (உஎ௫)

வந்தோன்றன்னோடு பாங்கி நோந்துவினுதல்.

மழுவல னேந்திய செம்பொற் றியாகர் மருவியபொற்
கொழுவலஞ் சேர்வயற் கோமுத்தி யூர்க்கொண்க கொல்வனையை
யுழுவலன் போடு மணப்பாயெவ் வாறங் கொழிந்திருந்தாய்
தழுவல ரோதிகண் முத்தந் துடைத்துத் தணர்தபின்னே. (உஎ௬)

தலைவன் பாங்கியோடு நோந்துவினுதல்.

திருவீற் றிருந்த துறைசைத் திரவியத் தியாகர்கஞ்ச
மருவீரத் தானை வணங்காரின் பாதர்கள் வாயிடத்திற்
பெருவீரை நஞ்சம் பிறந்தென்னத் தோன்றிடம் பேரலரோ
டிருவீரு மெம்மைவிட் டெவ்வண்ண மாற்றி யிருந்தனிரே. (உஎ௭)

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவித்திருந்த அருமை தலைமகத்துச் சொல்லல்.

ஏணித் தடங்கையர் கோமுத்தி யீச ரெழிற்றுறைசை
வாணித் திலங்க ளெறிபொன்னி நாடநின் வாய்மொழியைப்
பேணித் தனியிளங் கொம்பினை நீயுன் பெரும்பதியிற்
பாணித் திருந்தமட் டம்பாது காத்தனன் பாலிருந்தே. (உஎ௮)

ஒருவழித்தணத்தல் முற்றிற்று.

வகாவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்பொருட்பிரிவுணர்த்து ஏந்திழைக்கென்றல்.

மாவேரிக் கொன்றையர் செம்பொற் றியாகர் வளர்துறைசைப்
பூவேரி நாட்டகம் போயுமர் வேண்டும் பொருள்கவர்ந்து
துவே நிலங்கிழை யாய்பொன் முகந்து சுமந்துவருங்
காவேரி போல்வரு வேனிது கூறவன் காதினுக்கே. (உஎக)

பாங்கி நன்பொருட்பிரிவுணர்த்தியவட்கென்றல்.

துள்ளும்பெர்ன் மான்கையர் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பா
வுள்ளு மெவையுநின் மேலன வாநஞ்ச மொத்தவெண்ணந்
தெள்ளு மமிழ்திற் கணிந்தசொற் பாவை திருவூத்திற்
கொள்ளும் படிவல்லி யேற்சொல்லி யேகு குறித்ததற்கே. (உஅ௦)

நீடேனென்றவன் நீங்கல்.

தோடேறு கன்னத்தர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைப்பொன்னி
நாடேயொப் பாய்பரித் தேர்பண்ணி யின்று நடுச்சுரம்போய்
மாதே யிருநிதி யீட்டிதுங் கேளிர் வருத்ததும்மு
ருடே வருகுவல் யான்மலை யம்பொழு துண்மையிதே. (உஅக)

பாங்கி தலைமகட்துத் தலைமகன் செலவு ணர்த்தல்.

மெல்லத ரத்தங் கணையேயுன் கொங்கை விலைக்குறிதி
பல்லத ரத்தங்கள் செம்பொற் றியாகர் பதியரஞ்சர்
செல்லத ரத்தம் பொலிதழல் வெப்பஞ்சிச் சேர்ந்தறியாக்
கல்லத ரத்தங் கடந்தார் துணிந்துநங் காதலரே. (உஅஉ)

ஆடுமென் றோகை யணையாய் துறைசை யரசிடத்தி
னீடுமென் செம்பொற் றியாகேசர் வெற்பினென் னேசமுதங்
கோடுமென் றோசொல்லிற் கூடவந் தென்னுயிர் கொன்னெறிக்கண்
வாடுமென் றோவன்பர் வாளா கடந்தனர் வன்சுரமே. (உஅ௩)

(பி - ம்) ஆடும் பணிக ளணிமாசி லாமணி யார்துறைசை, நீடுந் தடத்
துறை செங்கயற் கண்ணி.

பாங்கி கொடுத்தோம் சொல்லல்.

உலம்பும் பருமணித் தேரேறி யன்பரின் றுன்பொருட்டுச்
சிலம்புஞ் சிலம்படிச் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
யலம்பும் பருமநல் லாயகன் றுரதற் கஞ்சிமிகப்
புலம்பும் பரிசென் வறிதேயின் ஆரலர் பொங்கையிலே. (உஅச)

வனாவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல். ௪௫

தலைவி கோடுஞ்சோழ் சோல்லல்.

வண்டார் செருந்தி தியாகேசர் நல்குல வாக்கிழிபோற்
றண்டா தவிழ்பொன் றருமா சூரர் தணந்திவளை
யிண்டார் கடங்கடந் தாரென்கி லார்மற் றெனைப்பசப்புக்
கொண்டர்னென் பாரன்றி யான்படு நோயைக் குறித்திலரே. (௨௮௫)

(பி - ம்:) வண்டார்பொற் கொன்றை வளைமர்சி லாமணி யார்துறை
சைத், தண்டா தருவி சொரிவெற்ப ரின்று தணந்து.

வருதுவரீமீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்.

எட்டார் திருவுருச் செம்பொற் றியாக ரெயிற்குலங்க
எட்டார் துறைசை யணங்கய ரேல்செவ் வரக்குருக்கி
விட்டா லனநெறி வெஞ்சுரத் தன்றில்விள் ளாமுயக்க
முட்டாது காண்குவர் மீள்வர்கண் டாய்கம் முதன்மையரே. (௨௮௬)

பருவங்கண்டு பேருமகள் புலம்பல்.

மருக்கொண் டிடக்கொன்றை வண்டொத் துயிர்த்ததன் மாமலர்போ
லுருக்கொண் டிடவென் முலையி லோகையுற் றாங்ககவத்
திருக்கொண்ட கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பிற்கொண்மூக்
கருக்கொண்டு வந்ததின் னம்வந்தி லார்நமைக் காப்பவரே. (௨௮௭)

இதுளை வம்பென்றல்.

ஐவனம் வித்திய செவ்வேட் பராய்நம ரார்த்திடரீ
ரைவன மேகஞ் சொரிந்தது கோழுத்தி யப்பர்வைரு
மைவன மாடத் துறைசையொப் பாயணங் கேலதுகண்
டைவனஞ் சேர்மயி லெல்லாஞ் சிறைவிநித் தாடினவே. (௨௮௮)

இறைமகள் மறுத்தல்.

அங்கோ கழிநகர்ச் செம்பொற் றியாக ரசலத்துவர்ச்
செங்கோட லுற்கையென் றார்கோப மாங்கதன் றீப்பொறியென்
றுங்கோ லிடக்கரை மீதேறு மோதமுள் வாங்கக்கண்டு
மெங்கோதை யோதிவம் பென்றாய்சென் றாற்சொல்லி னீதுமொன்றே.

அவர்தூதாகிவந்தடைந்தது இப்போழ்தெனத் துணைவி சாற்றல்.

நகிற்கொடி வாமத்தர் கோழுத்தி நாதர் நறுந்துறைசை
யகிற்புகை நாறுங் குழலாய் வெருவர லன்பரினனே
துகிற்கொடித் தேரின் வருவ ரவர்தூ துரைப்பமுன்னே
முகிற்குலம் வந்தன காண்மின்ன லோடு முழக்கங்கொண்டே. (௨௯௦)

தலைமகள் ஆற்றல்.

ஒன்று மிருதலைப் புள்ளி னிருவர்க்கு மோருயிரே
யென்றுசொன் னாரும் வினையாற் பிரிந்தன ரின்பதுன்ப
நன்று மவர்க்கு முளவாயிக் காரிடை நண்ணுவாரற்
றென்றுதொட் டாட்கொளுஞ் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையிலே. (௨௯௧)

சக திருவாவடுதுறைக் கோவை.

அவன் அவட்புலம்பல்.

காரொத்த வர்குழல் சோரக்கண் ணீர்குடங் கைவழியே
வாரத் தனித்து வழிதேயப் பார்த்து மறுகியர
சூரத்தர் சொர்ணத் தியாகர்த் தொழாரிற் றுவளுமின்னை
யாரத் தருணத்தி லஞ்சே லெனவெடுத் தாற்றுவரே. (உகஉ)

மீண்டுவருகின்றகாலத்துத் தலையகன் பாகனோடு சொல்லல்.

சுத்தருக் கின்பருள் செம்பொற் றியாகர் துறைசையில்வாழ்
சித்தர்தம் விஞ்சையின் வாசியைத் தூண்டினித் தேர்வலவா
வெத்தனை யோவுண்மை சொல்லிவர் தேன்முன்ன மென்னுயிருக்
கத்தனை சொல்லும்பொய் யாகாமற் செய்வதுன் னங்கைகளே. ()

தலைமகன் மேகத்தோடு சொல்லல்.

இரவியந் தேரெழு மாவிறு மாப்பற வீர்த்திடுமெம்
புரவியந் தேரினமுன் போமுகில் காள்பொற் கிழியளித்த
திரவியத் தியாகர் திருவா வடுதுறை சேர்ந்துநின்றென்
வரவியம் பும்பசம் பீர்பூத்த மேனி மயிலைக்கண்டே. (உகச)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

சலம்புரி செஞ்சடை மேல்வைத்த கோழுத்திச் சங்கரன்வாழ்
பொலம்புரி சைத்துறை சைப்பான்மின் னேயுன் பொருமலற
நலம்புரி யன்பர் வருகின் றனரென்று நன்மைசொல்லும்
வலம்புரி யோசை யமிர்தஞ் செவியில் வழிகின்றதே. (உகரு)

வலம்புரிகிழத்தி வாழ்த்தல்.

மூலாக மங்கண் முழங்குந் துறைசையின் முக்கணனார்
நாலா ணஞ்சொன்ன சொர்ணத் தியாகர்நல் லூர்தியெனும்
பாலாய சேக்கைப் பதத்தினில் வாழும் பணிலத்தினு
மேலா யவர்மெய் யருள்போல் விளங்குக வெண்சங்கமே. (உகசு)

தலைமகன்வந்துழிப் பாங்கி தம்மை நீனைத்தமைவினாதல்.

நந்தித் தனிவிடைச் செம்பொற் றியாகர் நறுந்துறைசை
வந்தித்துன் னாதவர் செல்லுங் கொடிய வனங்கடந்து
சந்தித்த வவ்வய னாட்டுழி வாகையந் தார்புனைவீர்
சிந்தித்து நெஞ்சி லறிதீர்கொல் லோவெங்கள் செல்வியையே. (உகௌ)

தலைமகன் நீனைத்தமைசெப்பல்.

சுவையா ரமிர்தன்ன சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
னவையாது மின்றி வளர்கொம்ப னீரும்மை நான்பிரிந்து
கவையார் மனத்தொடு மந்நாட்டிற் சென்றுழிக் கண்டகண்ட
வவையா வையுநின் மடந்தையு நீயு மலாதில்லையே. (உகஅ)

தலைமகளை ஆற்றுவதீந்திருந்த அருமை பாங்கிகூறல்.

நட்டும் வினைதவிர் தன்பர்க் கருளெனு மின்னமிர்த
மூட்டிடுஞ் செம்பொற் றியாகேசர் கோழுத்தி யூரவெங்கண்
மாட்டுற வேறென்றுங் கண்டில முன்றன் வடிவெழுதிக்
காட்டிடு மென்பணி யும்பொன்ன னுள்கண்ணிற் காண்பதுமே. ()

வனாவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல் முற்றிற்று.

வ ன ா வு ம லி வு .

காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதல்கீதுணர்த்தல்.

முடியாது கொண்ட துறைசையெங் கோழுத்தி முத்தர்வெற்பர்
முடியா மெனுநின் முலைவிலை யாகநம் முன்கடைக்கண்
முடியா நிதிய மளந்து சொரிந்தனர் முல்லையந்தார்
முடியா ரளகத்து மின்னிடையாகுக முன்வண்ணமே. (௩௦௦)

காதலி நற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

மாமன்றற் கைதையங் கன்னிதன் மொக்குள் வனமுலைமேற்
பூமன்றற் புன்னை யரும்புமுத் தேந்திடும் பூந்துறைவர்
சோமன் றலைக்கணி சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவரி
னாமன்ற னல்லணி கண்டின் புறுநம்மி னன்னையுமே. (௩௦௧)

பாங்கி தமர்வனாவெதிர்த்தமை தலைமகட்குணர்த்தல்.

பரசம் புயமலர்ப் பாவாய் பவளம் படரடம்பின்
பிரச மலர்மண மாறாத் துறைவர்க்குப் பேதமில்லா
தரசமர் கோழுத்தி யம்மான் றுறைசை யணிநகரின்
முரசறைந் தார்நம ருள்ளங் களிப்புற முன்னெதிர்த்தே. (௩௦௨)

தலைமகள் உவகையாற்றது உளத்தோடுகிளத்தல்.

இன்றள வுஞ்சொன்ன விவ்வு ரலருமற் றேதுக்களும்
பொன்றநின் பாலுள சிந்தையெல் லாங்குடி போகநெஞ்சே
நன்றருள் கோழுத்தி நாதன் றுறைசைநங் கண்ணையார்
மன்றன் மணமுர சார்க்கின்ற தானம் மணிநகர்க்கே. (௩௦௩)

(பி - ம்:) இன்றளவூரவர்துற்றலர்வாட.

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

மைப்போ தனமிடற் றுர்மாசி லாமணி யாந்துறைசை
யொப்போது தையலுக் கப்போ தலர்புனை யுன்கைநலங்
கைப்போதில் வேலனும் வள்ளியும் போலுற்ற காட்சியினு
லிப்போ தறிந்தன மாலென்றும் வாழி யிறையவனே. (௩௦௪)

தலைவி மணம்பொருட்டாக அணங்கைப் பராநிலை பாங்கி தலைமகந்தக்
காட்டல்.

சுராதிபர் போற்றிய சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
லராவன்ன வல்குனல் லாளுன் பொருட்டுமெய் யன்புடனே
மராவும் குராவும் லளர்கின்ற சாரலில் வாழணங்கைப்
பராய்வரம் வேண்டுதல் பார்த்தநுள் வாயெங்கள் பார்த்திபனே. (1)

அணங்கைப் பராநிலைகண்டதலைமகன் மகிழ்தல்.

முதுக்குறை விங்கிவட் கெவ்வண்ண முற்றது மூதரகூர்
விதுக்குறை சூடிய செம்பொற் றியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பிற்
பொதுக்குறை தீர்நம் மணம்பொருட் டாகப் புரிசூழலான்
மதுக்குறை யாமலர் தூஉய்த்தெய்வம் வாழ்த்தி வணங்குதற்கே. (1)

வணாவமலிவு முற்றிற்று.

அறத்தொடு நிற்றல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல்.

நல்லோர் பரசுந் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லில்லோர் செயிர்த்திடு மேதுவொன் றில்லை யிழைத்தவண்டல்
கல்லோலம் வந்து கரைத்தன வோகண் கரைவதென்னே
மெல்லோ திமநடை யாயுள்ள வாறு விளம்பெனக்கே. (௩௦௭)

(பி - ம்) நடையாய்வந்தகாரணம் விள்ளெனக்கே.

தலைவி கலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

சதுவேதர் செம்பொற் றியாகேச ராவடு தண்டுறையின்
மதுவே யலங்கற் சுடர்வேல் வயங்கிட வந்தொருவர்
புதுவேங்கை நீழற் றனித்துழி யென்னைப் புணர்ந்தொளித்தா
ரிதுவே கலுழ்கின்ற காரணங் காணென் னிளங்கொடியே. (௩௦௮)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித் தேளிப்பத் தேளிந்தமை எய்தக்கூறல்.

மெய்வரந் தந்தநுள் செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசை
நெய்வழி வேற்கொண்கர் தோய்த்தவஞ்ஞான் றுமுந் நீர்த்துறைவாய்த்
தெய்வமுங் காட்டித் தேளிப்பத் தேளிந்தனை சிற்றறிவேன்
பொய்வரு மென்றறி யேனவர் சொல்லினும் பூங்கொடியே. (௩௦௯)

தலைவி தலைமகன் இகந்தமை இயம்பல்.

சுகந்தாவி லாத்தமிழ் வேதங்க ளோதந் துறைசைநக
ருகந்தாளுஞ் செம்பொற் றியாகேசர் காவிரி யொண்டுறைவா
யகந்தாங் கரிநமக் கென்றே வருட்டி யருள்புரிந்தா
ரிகந்தா ரினியணங் கேயவர் போலில்லை யேதிலரே. (௩௧௦)

பாங்கி இயற்பழித்துணாத்தல்.

சேயழ லேந்திய செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
வாயழ காரு மரசினை நோக்கி மறைமொழிபோற்
காயழல் வேலன்பர் யானக லெனென்று கட்டுரைத்து
நீயழச் சென்றன ரேநன்று நன்றவர் நீதியதே.

(நகக)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

அடிகளெங் கோழுத்தி யீசன்முன் போதி யருள்பெறுவா
னெடியவ னின்றென நிற்குந் துறைசைநெய் தற்புலம்பர்
கொடியவ ராயினு மாகமுந் நீரிக் குவலயத்திற்
கடிகம ழோதி யவரே யெனதுயிர்க் காவலரே.

(நகஉ)

(பி - ம்:) உயிர்க்காதலரே.

தேய்வம்பொறைகொளச் செல்துவமென்றல்.

மூவா முதல்வரெங் கோழுத்தி யீசர் முருகலர்ந்த
காவா வடுதுறைக் காவலர் தாஞ்செய்த கைதவத்தா
லோவா வெகுளிகொள் ளேலெனத் தெய்வமு னொண்பலிதூஉய்
நீவா ழியவென வேத்துவம் வாசென்று நேரிழையே.

(நகந)

(பி - ம்:) முருக்கலர்ந்த.

இவ்வயிற்சேறித்தமை சொல்லல்.

நீருண்ட வாரசடைச் செம்பொற் றியாகர் நெடுந்துறைசைக்
காருண்ட வேலைக் கரைமணற் கொப்புறுங் கங்குலிலோர்
தேருண் டெனவினை யாடற் கினிப்புறஞ் செல்லென்றார்
வாருண்ட கொங்கைநல் லாயன்னை நின்னுரு மாசுகண்டே.

(நகச)

சேவிலி கனையிருளவன்வரக் கண்டமை கூறல்.

தொடைத்தே னறுமுடிச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைப்பண்ணை
மடைத்தேங் குவளைக்கண் ணாய்நென்ன லந்திமன் னுழையினோர்
புடைத்தே மலங்கலற் தோளா னொருவன் புகுந்திடக்கண்
டடைத்தேன் கதவென் றெனக்குரைத் தாளன்னை யையமுற்றே.

()

சேவிலி தலைமகன்வேற்றுமைகண்டு பாங்கியை வினாத்தல்.

குறிதாம் பிறைமுடிக் கோழுத்தி யீசர் குளிர்துறைசைக்
கறிதாவும் வெற்பிலென் காரிகை யாயிரு கண்ணுமெய்யும்
பிறிதாய்க் கரியுண்ட வெள்ளிற் கனியெனப் பெண்ணமிர்தம்
வறிதா யிருக்கின்ற தெனனோ வறிகிலன் வந்துற்றதே.

(நகசு)

வேறிவிலக்கல்.

ஒருகேள்வி கேட்ப லிவருடை யாவியை யுண்ணுதற்கோ
வருகே தரும்பலி யாலிவள பண்டைய ளாம்படிக்கோ

குருகேழும் வாவித் துறைசைக் கனகக் கொடையர்வெற்பின்
முருகே பெளியர் மனைவந்த வாறு மொழிந்தருளே. (௩௧௭)

(பி - ம்) கேட்கலுந் தோனின்ன யிம்மை யுயிருண்ணவோ.

வேறிவிலக்கியவழிச் சேவில தோழியைவினதல்.

பஞ்சுட்டு மெல்லடிப் பாவாயென் சென்னியிற் பங்கயப்பா
தஞ்சுட்டுங் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் தடங்கிரிமே
னஞ்சுட்டி யன்னகண் மாதர்முன் சூர னடுங்கக்கொன்ற
செஞ்சுட்டு வாரணத் தான்வந்த தேதென்ற சித்தமென்னே. (௩௧௮)

தோழி பூத்தநுபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநின்றல்.

நீடுநின் கண்ணுக்கு நேரிது பாரென்று நின்மகட்டு
நாடுமொ ராடவன் வந்தீறில் காவிரி நல்கினனாற்
ரோடுறு நீள்செவிச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையுள்ளா
ராடுமல் வாற்றின் றிலையெழுத் தாடுநின் றாடிடத்தே. (௩௧௯)

புனறநுபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநின்றல்.

மாணர் கடும்புன லாடபின் னாருடன் மங்கைகொங்கை
காணக் குமிழி யுடையத்தண் ணீர்பகை காட்டிடுங்காற்
சோனாடர் சூழ்கழற் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையின்கட்
புணை மாரத் தழீஇயெடுத் தானொரு புண்ணியனே. (௩௨௦)

களிறுதநுபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநின்றல்.

கருப்பாசந் தீர்க்குந் துறைசையெங் கோமுத்திக் கத்தர்வெற்பிற்
றிருப்பாவை கொங்கைக்குத் தன்கோடு தோற்றவத் தெவ்வைமதப்
பொருப்பா வயினொன்று தீர்ப்பா னெதீர்வரும் போதிவனே
யொருப்பா டுடனணைத் தத்தோல் பொருத வொருவருண்டே. ()

தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு நற்றயிச் சேவிலியைவினதல்.

சீரா டரவர் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பில்
வேறான சிந்தைய ளாயின னென்மகண் மெய்யுங்கண்ணு
மாறா யினமுன்னை வண்ணமன் றற்கண் மணியனையாய்
தூறா யிரமெண்ணு மென்னெஞ் சடங்க துவலுகவே. (௩௨௨)

சேவில நற்றயிக்கு முன்னிலைமொழியான் அறத்தோடுநின்றல்.

திருநா ணரவர் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பில்
வருநான் மதிதுத லாய்களி ரோடொரு மான்வினவித்
குருநான் மலர்ப்பொழில் வந்துநம் மாணிக்கக் கொம்பின்முலை
யொருநான் முயங்கின ரால்விதி கூட்ட வொருசெல்வனே. (௩௨௩)

அறத்தோடுநின்றல் முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

பாங்கி தலைவந்த உடன்போக்குணர்த்தல்.

ஆயிர மெண்ணமென் மின்னா ஞடனர சூர்க்கையரீ
யாயிரங் குன்றுங் கடந்தே சூகசண்பை யாண்டகைக்கோ
ராயிரம் பொன்னருள் சொர்ணத் தியாக ரருளினம்பொ
னாயிர நல்கினுங் கொள்ளார் முலைவிலை யாவெமரே. (௩௨௪)

தலைவன் உடன்போக்குமறுத்தல்.

கூற்றமு மஞ்சும்வெங் கானழ லுன்னிற் குடிகெடுந்தொண்
ணூற்றறு காதத்துக் கப்புற மென்னகர் நுண்ணிடையாய்
போற்றர சூர்வளர் செம்பொற் றியாகரைப் புந்திசெய்யா
மாற்றறு கண்ணரின் யாரே நடப்பரிம் மாதானே. (௩௨௫)

பாங்கி தலைமகனை உடன்படுத்தல்.

பரம்பு மலர்க்கொண்டை கொங்கையுந் தாங்கிப் பரற்பயம்பு
முரம்பு மிதித்துச் சுரம்போதும் போதின் முறையுங்கற்பு
வரம்புமுள் ளாளுக் கரகூரெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பா
நிரம்பு முனதரு ளேநிழ லாவெங்கு நின்றிடுமே. (௩௨௬)

தலைவன் போக்கு உடன்படுத்தல்.

வெப்பார் வடவைக்கும் வித்தார் தழலத்த மெல்லச்செல்ல
விப்பாவி நெஞ்ச மியைந்தன்று கோழுத்தி யீசர்க்கென்று
மொப்பார் துறைசையு ளன்னத்தின் னாவி யுறினும்பொன்னஞ்
செப்பார் முலையா ரடிகு சுதல்கண்டுஞ் சில்வனையே. (௩௨௭)

பாங்கி தலைவிக் துடன்போக்கு உணர்த்தல்.

அணைமலர்க் கஞ்சிய செஞ்சீ றடிகல் லழல்வழிச்சென்
றிணையிலெம் மூர்நல் லரசினைச் சூழங்கொ லென்றனர்பெண்
டுணையுட னீடிய சொர்ணத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
பணைமுலைப் பாவை யறியே னவர்மனப் பாவனையே. (௩௨௮)

தலைவி நாணழிபிரங்கல்.

வருமந்த மாதிரிலாமா சிலாமணி வள்ளற்பிரான்
பொருமந்த காரி துறைசை யுறாத புறத்தாப்போ
லருமந்த நாணர் துறப்பது வேண்டலி லப்பிறப்பிற்
றருமந்த வஞ்செய் திலென்பெண் னெனுமபவந் தள்ளுதற்கே. ()

கற்புமேம்பாடு பாங்கிகூறல்.

உயிரிற் சிறந்தன்று நாண்மட வார்களுக் கோததனிற்
செயிரற்ற கற்புச் சிறந்தன்று காண்செந்நெல் செங்கருப்பம்
பயிரிற் சிறந்த துறைசையெங் கோழுத்திப் பண்ணவனார்
வயிரத் தடவரை மேலெழு தாத மணிவிளக்கே. (௩௩௦)

தலைவ் ஒருப்பட்டேழ்தல்.

வன்புடன் சுட்டு விரன்மூக்கி னுச்சியில் வைத்துப்பெண்டிர்
கொன்பழி தூற்றப் பயந்தார் சினத்திக் குளித்துநின்றே
னென்பர வம்புனை செம்பொற் றியாக ரெழிற்றுறைசைக்
கன்பரொ டியான்செல்வ னிவ்வு ரொழிக வலர்சுமந்தே. (௩௩௧)

பாங்கி கரத்தியலுனாத்துழித் தலைமகள்சொல்லல்.

வெங்காள நஞ்சுண்ட செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசைக்
கங்காளர் காவிரி நாடனை யாயிது கண்டிலே
பொங்காவில் வுரவர் நாவாற் சடப்பட்ட புண்ணுடையேற்
கங்கா ரழற்சுரங் கங்கா சலமென வாயிடுமே. (௩௩௨)

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகோடுத்தல்.

ஒருதிருக் கோழுத்தி யூர்மா சிலாமணி யுத்தமனார்
சுருதியின் வாய்மைய னீயென் றிவனைத் தொழுதளித்தேன்
சுருதிகொள் வேலண்ண லுன்னருண் மாறவுங் கூடியதேற்
பருதியுந் திங்களுங் காணப் பெறுதிந்தப் பாரிடமே. (௩௩௩)

பாங்கி வைகிருள்விடுத்தல்.

புயலாய் மிளிர்கண்டர் புத்ரத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
வயலாம்பல் வாய்ச்சியிவ் வைகிரு ணீங்கண் மகிழ்ந்துசெல்லு
மியலான தாரிவந் தெய்துவல் யான்கிளைக் கேற்பவுனாத்
தயலாற் பழிசொல்லு மவ்வவர் வாயை யடக்குவித்தே. (௩௩௪)

தலைவியைத் தலைவன்குர்த்துய்த்தல்.

நிதிவளர் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்மெய்ந் நீற்றொளிபோ
லதிசய மாவொளிர் வெண்மணல் யாறு மவர்சடைநீர்க்
கதிர்வெண் டுளியிற் குளிர்கு ரிளமரக் காவுமுதிர்
வெதிர்முத்த முங்கண்டு நீமெல்ல மெல்லச்சென் மெல்லியலே. ()

தலைமகள் தலைமகளசைவறிந்திருத்தல்.

அக்குர கம்புனை செம்பொற் றியாக ரடிவணங்கித்
தொக்குர வோர்மன் றுறைசையன் னாய்நின் றுணையடிப்பு
மிக்குர மானகல் வேல்போலத் தைக்க வெதும்பியதா
லிக்குர வந்தருக் கீழிருப் பாஞ்சற் றினைப்பறவே. (௩௩௫)

தலைமகள் தலைமகளை உவந்தலுந் துட்டி உண்மகிழ்ந்துனாத்தல்.

நிவந்த மராமர நீழலிற் கோழுத்தி நித்தரொன்றாய்
நவந்தரு பேதமு மானார் னுறைசைநல் லுரணையாள்
சிவந்தபொற் காலு துதல்வேர்வு நீவிச் செறிந்தவைம்பாற்
சுவந்தலர் சூட்டவும் யான்செய்த மாதவ மொன்றல்லவே. (௩௩௬)

கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வை.

௩௩

கண்டோரயிந்தல்.

அகளனெங் கோழுத்தி யம்மான் றுறைசை யரோவரிக
ளுகளுமிக் கானிற்செல் வாரிவர் யாவர்கொ ளும்பர்பிரான்
மகளெனி னீங்கிவள் கற்பகஞ் சூடிலள் வள்ளலவன்
றுகளின் மருகனென் றுன்மார்பி னீபத் தொடையில்லையே. (௩௩௮)

கண்டோர் காதலின்விலக்கல்.

பூமாரன் றேவியும் போல்வரு வீரினன் புக்கொளித்தான்
மாமர் சிலாமணி யார்பூர் துறைசையை வாழ்த்திலர்போம்
பேமா ரணிய மினிச்செல் லொணுது பெருமரைப்பால்
வாமான் றசையுண் டிராததங்கு வீரெம் மனையிடத்தே. (௩௩௯)

கண்டோர் தம் பதியணிமைசாற்றல்.

*தேன்றுஞ்ச பூங்குழற் செல்வியு நீயுற் தெரியும்வெற்பு
மூன்றுங் கடந்துசென் றற்குளிர் காவு முழுமதியூர்
வான்றுங் வண்ண மதிலுங் கிடங்கும் வளைந்தெதிரே
தோன்றுங் கனகத் தியாக ரரசுந் துறைசையுமே. (௩௪௦)

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்.

வேர்குழந்த கானந் தொலைத்துவந் தெய்தின மெல்லியலாய்
சீர்குழந்த பொன்னியு மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர் திருமடமு
மோர்குழந்த செய்குன்று மாடமுஞ் சூழ்ந்தொளி ரிப்பதியே
தார்குழந்த செம்பொற் றியாகேச ராவடு தண்டுறையே. (௩௪௧)

உடன்போக்கு முற்றிற்று.

கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வை.

சேவில பாங்கியைவினுதல்.

கொங்குற்ற கூந்தலென் பிள்ளை மதிதுதற் கோகிலமின்
றெங்குற் றதுதனி யேயொப் பிலாமுலை யேந்திழையோர்
பங்குற்ற கோழுத்தி யீசன் றுறைசை பணிந்திலர்போற்
சங்குற்ற செங்கைநல் லாயென்கொல் வாடித் தளர்கின்றதே. (௩௪௨)

பாங்கி சேவிலிக்குணர்த்தல்.

தானையன் பார்க்கருள் செம்பொற் றியாகர் சமரமத
வேளைமுன் காய்ந்தவர் கோழுத்தி யூர்விரும் பாரினன்னே
வானையர் கேளிர் மறுத்தார் மணமென்று வள்ளிலவேற்
கானையின் பாலைக் கடங்கடந் தானுன் கனிமொழியே. (௩௪௩)

(பி - ம்) மணமென்று மங்கையங்கோர், கானையின் மாலைகைக் கொண்
டுசென் றுளக் கடுஞ்சுரமே.

பாங்கியினுணர்ந்தசேவில தேய்வார்க்கு எதிரழிந்து மொழிதல்.

மஞ்சன மாட்டி முலையமிர் தூட்டி மணிவிழிகட்
கஞ்சனர் தீட்டி யறிவே கொளுத்தி யளித்ததற்கோ
வெஞ்சல மாற்றுந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பிர்
நஞ்சினென் றுவெனைக் கண்டே கினளென் னறுநுதலே. (௩௪௪)

சேவில தன்னறிவின்மைதன்னை நோந்துணாத்தல்.

வேலைநஞ் சுண்டருள் செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசைச்
சோலையம் பூங்குழ னுளையன் னேகுளிர் கோயமுறப்
பாலேவன் னிக்கு விவொயென் றுளென்னைப் பார்த்துநென்னன்
மாலையில் யானச்சொ லோர்ந்திலன் பேதையன் வஞ்சமென்றே. ()

சேவில தேய்வம்வாழ்த்தல்.

பற்றேது மின்றி யலமரு வேனுய்யப் பையவஞ்சங்
கற்றே திலன்பின் னடந்தாளே மீட்டின்று காட்டுதியாற்
பெற்றேறு கோழுத்தி யீசன் றுறைசைப் பெருவரைமேற்
குற்றேவல் கொண்டென்று மெங்களைக் காக்குங் குலதெய்வமே. ()

சேவில நற்றிய்க்கு அலத்தோடுநீற்றல்.

அந்நாள் வருங்களி றட்டுயிர் காத்த வவனிருக்க
விந்நாட் பிறர்கைப் பொருளேற்று நல்க விசைந்தனமென்
றுன்னாக் கனகத் தியாகேசர் கோழுத்தி யூரன்னநின்
பொன்னு னவன்சுரத் தூடே விடலைபின் போயினளே. (௩௪௭)

நற்றிய பாங்கிதன்னோடுபுலம்பல்.

அன்றுமென் பூத்தந் தவற்குரி யேனென் றணங்குணாத்தா
ளென்றுள் மையையியம் பாமலன் றோசுரத் தேகவிட்டாய்
நன்றுநன் றுந்மதி கோழுத்தி நாதர் துறைசைநல்லா
யொன்று நீனைக்கமற் றென்றாய் முடிந்ததென் னாழ்வினையே. ()

நற்றிய பாங்கியாதம்மோடுபுலம்பல்.

கல்லா லுகந்தவர் செம்பொற் றியாகர் கவின்றுறைசைத்
தொல்லாய் முற்று மிங்கவெங் கானிற் சுடர்நெடுவேல்
வல்லா னொருவன்றன் வாய்மொழித் தெய்வ மதிமயக்க
நில்லா தகன்றன னோநங்கை மீரென் னிரைவனையே. (௩௪௯)

நற்றிய அயலாந்தம்மோடுபுலம்பல்.

தெற்றிய வார்சடைச் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
யுற்றிடு மாதவர் போலத் தவஞ்செய் தொருமகன்யான்
பெற்றிருந் தேனவ னோர்காளை பின்பெருங் கள்ளியும்பால்
வற்றிய பாலையிற் சென்றான் மறுகவிம் மாநகரே. (௩௫0)

இதுவுமது.

அரங்கவை யேகொண்ட புத்ரத் தியாக ரரசடிக்கீழ்
வரங்கிடந் தேழை யுயிர்த்தே நொருமகண் மற்றவடோ
ரூரங்கெழு காளைபி னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடுங்கொடுந்தீச்
சுரங்கடந் தாளம்ம வந்தியென் பார்க்கித் துயரில்லையே.

(௩௩௧)

நற்றய் தலைமகள்பயிலிடந்தம்மோடுபுலம்பல்.

நடமே செயவல்ல செம்பொற் றியாகரை நல்லரசூர்
வடமேரு வில்லரை வாழ்த்தாரி நென்னைவைத் தாளெழுதும்
படமே படம்வைத்த சிற்றில்ல மேநொச்சிப் பந்தர்களே
தடமே யுமதிட மேபாடு மோவின் னுந் தையல்வந்தே.

(௩௩௨)

நீமீத்தம்போற்றல்.

பணிக்கட கம்புனை செம்பொற் றியாகர்பைம் போதிவனத்
தெணிக்கட மான்பைந் நிணப்பலி யென்று மிடுவல்பசிப்
பிணிக்கொடி யாதுண்ண லாமிரு கண்ணும் பிறமுமொரு
மணிக்கொடி யேயென் மடக்கொடி தன்னை வரக்கரையே.

(௩௩௩)

நற்றய் சுரந்தணிவித்தல்.

நளியற்ற வெஞ்சுர நாடுதண் காவிரி நாடெனலாய்த்
தெளியுற்ற நீர்த்தண் டிறைசைத் தியாக திருவருளா
லொளியுற்ற நின்வலப் பார்வையி னாலுயங் காதவண்ணங்
குளிருத் திடச்செய்க மாகொடி யேன்பெற்ற கொம்பினுக்கே.

()

நற்றய் தன்மகள்மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

சிரமலை பூண்ட துறைசைத் திரவியத் தியாகர்முன்னுட்
புரமாயக் கொண்ட குறுநகை போலழல் பொங்குவெங்காட்
டரமாய கற்றிரட் காற்றின வோபொன்னி னம்மனைசேர்
விரன்மானின் பஞ்சிக்கு மஞ்சிப்பின் வாங்கிய மெல்லடியே.

(௩௩௪)

நற்றய் தன்மகள் இளமைத்தன்மைக்கீத உளமெலந்தீரங்கல்.

ஆடவ ரீர்குர வம்பாவை காளென் றழைத்துமுத்தஞ்
சூடவ ரீரென்னு மென்னினம் பாவை துறைசைமன்று
ஊடக மாடிய செம்பொற் றியாகர்நன் னுட்டவன்பாற்
பாடக மான தொடர்புற வெங்ஙன் பழகினளே.

(௩௩௫)

நற்றய் தன்மகள் அச்சத்தன்மைக்கீத அச்சமுற்றிரங்கல்.

வில்லிலங் கும்புரு வத்தா ணடக்குமவ் வெஞ்சுரத்திற்
கொல்விலங் கொல்லென் றதீர்குரல் கேட்டொறுங் கோட்டிமலத்
தொல்விலங் கைத்தெறுஞ் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையன்னுள்
பல்விலங் கற்கண் வெருஉமென்றென் னெஞ்சம் பதைக்கின்றதே.

()

கண்டோரீரக்கம்.

கார்திகொள் பூண்முலைப் பாங்கிய ரேங்கிக் கவலைவெள்ள
நீந்தறி யாரெமை நீத்தகன் றுளென நீர்ச்சடிவ
வேந்தனெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசை விளக்கணையா
ளேந்தினம் பாவையைக் கண்டியிர் சோர்ந்திடு மீன்றவனே. (௩௩௮)

சேவிலி ஆற்றத்தாயைத் தேற்றல்.

ஒள்ளொளி மன்றத் தலர்தூற்று மாதர்முன் னோங்கரகூர்
வெள்ளொளி நீற்றுருச் செம்பொற் நியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பின்
றெள்ளொளி பாய்ந்த திகந்தமும் போய்நளி தேர்ந்துகண்டியா
னள்ளொளி மேகலை யானைத் தருவ லணங்கலன்னே. (௩௩௯)

ஆற்றிடை முக்கோற்பகவனா வினாநல்.

செப்பநன் மாளிகைக் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பின்
மைப்படி நோக்கிளங் கொம்பொரு காளைபின் வன்கரத்தே
வெப்பழ லாற்றெதிர் சென்றன னேகுடை மேற்கவித்து
முப்பகை யுங்கெட முக்கோல் பிடித்த முனிவர்களே. (௩௪௦)

மீக்கோர் ஏதுக்காட்டல்.

வருணத்திற் போதுந் தருத்தரும் போது மலர்ந்தவந்தத்
தருணத்திற் சூடுநர்க் கல்லா தவைக்கவை தாமென்செயுங்
கருணைத் திரவியத் தியாகேசர் கோகழிச் காரிகையா
யருணத் திலவித ழாருமந் நீர்மைய ரன்பினர்க்கே. (௩௪௧)

சேவிலி எயிற்றியோடு புலம்பல்.

அயிற்றிரி சூற்படை யார்மா சிலாமணி யாந்துறைசை
வெயிற்றனி வேலொர் விடலையொ டென்மகள் வேட்கையென்னுங்
கயிற்றினிற் கட்டுண்டிக் கான்போகக் கண்டனை யேபுலியி
னெயிற்றிருந் தாலிக் கழுத்தி னெயிற்றி யெனுமகளே. (௩௪௨)

சேவிலி தூவோடுபுலம்பல்.

விழிகாட்டு நெற்றியர் கோழுத்தி யீசர் விளங்குபொன்னிச்
சுழிகாட்டு முந்தியெந் தோகையொர் தோன்றல்பின் றெல்குடிக்கோர்
பழிகாட்டி யிந்தச் சுடுபாலை நீந்திப் படர்ந்தவந்த
வழிகாட் டிடாய்பல பாவைக ளோடிங்கு வாழ்குரவே. (௩௪௩)

சேவிலி சுவடுகண்டிரங்கல்.

கவையே யழற்கண் ணெயினரி னஞ்சங் களிற்றடி
ளவையேயெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையக் கள்வனடி
யுவையேசெம் பாரிடைப் பொற்றா மரையி னுதித்திருந்த
விவையே வினையே னெடுத்தமின் பொன்னடி யின்சுவடே. (௩௪௪)

சேவிலி கலந்துடன்வநுவோர்க் கண்டுகேட்டல்.

எம்போ லினங்களு மீன்றாளுந் தேடி யிடாழுந்த
தும்போல் வனப்பெய்தி யிச்சுரம் போயினர் நோக்கினிரோ
வெம்போர் முழுப்படைச் செம்பொற் றியாகர் வியன் றுறைசைக்
கம்போ கழுக்கோ வெனுங்கழுத் தாளுமொர் காளைபுமே. (௩௬௫)

கலந்துடன்வநுவோர் புலம்பறேற்றல்.

அதரெதிர் யான்கண்ட சிங்கமன் னானு மழகியவென்
மதர்விழி மான்கண்ட மானனை யானு மதிக்கிலன்னே
கதழெறிக் காள்சென்ற வெப்பாறச் சீதளக் காவிரிதோயர்
திதழறக் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையை யெய்துவரே. (௩௬௬)

சேவிலி புதல்வியைக்காணுது கவலைகூர்ந்தல்.

தூண்டற் கருஞ்சடர் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையுறத்
தூண்டற் கரும்வினை யோரிற் றிரிந்து சலித்தவென்கா
லீண்டற் புடன்கலந் தேகுநர்ப் பார்த்துக்கண் ணீடிழந்த
காண்டற் கரிதரி தான்மட மாணியிக் கானகத்தே. (௩௬௭)

கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வை முற்றிற்று.

மீ ட் சி.

தலைவி சேணகன்றமை சேவிலி தாய்க்குணர்ந்தல்.

தண்டுறை சைத்திருக் கோழுத்தி யீசர் தமைப்பணியாப்
பண்டுசெய் தீவினை யோர்குடி வாழும் பழுவத்தும்போய்
வண்டுறை பூங்குழன் மாதைத் துரீஇயன்னை வாடிவந்தேன்
கொண்டுசென் றுனெண்ணிசையுங் கடந்தொரு கொற்றவனே. (௩௬௮)

தலைவன் தம்முரிசார்ந்தமை காற்றல்.

காம்பாள் வரையின்முன் னீதோய் சிவமது கங்கையிது
பூம்பா திரிமலர் கொய்யும் பொழிலுவை பொன்னியிதே
யாம்பாடுங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையை யேத்தலர்போற்
றேம்பா தெழுந்தருள் சேல்விழி யாய்நந் திருநகர்க்கே. (௩௬௯)

தலைவி முன்சேல்வோர்தம்மோடு தம்வரல் பாங்கியர்க்கு
உணர்ந்திவ்வித்தல்.

ஒருவது வைக்கிசை யாரைத் தணந்துசென் றுற்றரசந்
தருவது சேர்திருக் கோழுத்தி யீசர் தமிழ்த்துறைசைத்
திருவது லன்னுமற் றியானுமிக் கானகந் தீர்ந்தினிதா
வருவது கூறுமுன் செல்வீரென் னாய மடந்தையர்க்கே. (௩௭௦)

முன்சேன்றேர் பாங்கியர்க்கு உணர்த்தல்.

முன்வரக் கண்டறி யாதவொ ரோகையின் மூழ்குவிராற்
பொன்வரக் கண்டன பூங்குழ லாளொர் புரவலன்றன்
பின்வரக் கண்டனஞ் செம்பொற் றியாகர் பெருந்துறைசை
பின்வரக் கண்டபொற் பூண்முலை யீர்நல் விருந்தென்னவே. (௩௭௧)

பாங்கியர்கேட்டு நற்றய்க்குணர்த்தல்.

சரியோ மறுகிடை யென்றிருந் தேமச் சமழ்ப்பறவே
யுரியோ நெருவன்பி னுன்மகள் கானிகந் தொண்பொழில்சூ
ழரியோசை நம்பதிக் கம்பொற் றியாக ரணியரகூர்ப்
பெரியோர் வருமென்று சொற்றனர் கேட்டின்பு பெற்றனமே(௩௭௨)

நற்றய் தலைமகனுளங்கோள் வேலனவினுதல்.

மணந்தரு கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் வரையிலெல்லா
முணர்ந்தருள் வேல சுரம்போகி மீளு மொருவனின்னே
கொணர்ந்திடு மோவென் மனைக்கேயென் மாதைக் குறைவில்வளர்
தணந்தறி யாத்தன் மனையுய்க்கு மோவொன்று சாற்றுகவே. (௩௭௩)

மீட்சி முற்றிற்று.

த ன் ம னை வ ன ா த ல்.

பணமோழி நற்றய் மணையர்வேட்கையிற் சேவலியை வினுதல்.

காதரந் தீர்த்தருள் செம்பொற் றியாகர்கண் ணாந்துறைசைப்
பூதர மேலன்பர் தாமாக மேவினும் பூங்குழையாய்
மாதர்நல் லாளைநம் மாமனைக் கேவந்து மன்றல்செய்வா
னூதர வாயவர் தாயருக் கோதிலெ னங்கணைந்தே. (௩௭௪)

சேவலிக்கு இதுளை வரைந்தமை யுணர்த்தல்.

நற்றூபக் கினியன்னை யென்னென் றியம்புல நாந்துறைசைப்
புற்றூ டரவணி புத்ரத் தியாகர் பொருப்பின்மன்ன
ருற்றூர்க ளோடின்று நம்மட மாதை யுவந்துநன்னாட்
பற்றூ வரைந்துகொண் டாரென்று தூதர் பகர்ந்தனரே. (௩௭௫)

வரைந்தமை சேவலி நற்றய்க்குணர்த்தல்.

ஆன்றவர் வந்துதின் ருற்ற மணநல மங்கணெய்தித்
தோன்றல்பின் னுகநஞ் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையன்னு
ளின்றவட் காணிய விம்மனைக் கேவரு மென்று நல்லா
பூன்றரு வாட்சில வொற்றர்முன் னேவந் துடைத்தனரே. (௩௭௬)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைந்தமை நுமர்க்கியம்புகேன்றல்.

பெருந்தவர்க் கின்பருள் செம்பொற் றிபாகப் பிரான் றுறைசைத்
திருந்தெம தூரகம் போய்மீண்டு வன்னிமுன் செவ்விளநீர்
பொருந்தன பாரங்கொண் மங்கைக்குப் பொன்னுண் புனைந்ததிறங்
கருந்தடங் கண்ணிவின் கேளிர்க்கெல் லாஞ்சென்று கட்டுளாயே. ()

பாங்கி தான் அது முன்னேசாற்றியதுதாதல்.

செங்கைத் தினத்தர் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பா
மங்கைப் பருவ மயிலைக்கொண் டேகிதின் மாமனைவா
யங்கைத் தலம்பற்றி நுங்கேண்முன் னீபொன் னணிந்ததுநான்
சங்கைப் படாதறிந் தன்றே யுரைத்தனன் றுயருக்கே. (௩௭௮)

தன்மனைவதைத் முற்றிற்று.

உடன்போக்கிடையீடு.

நீங்குங்கிழத்தி பாங்கியிதமகித்த தன்சேல வுணர்த்திவிடுத்தல்.

என்போ டணியுந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பில்
வன்போ தகத்திரி கானங் கடந்தொர் வனைகழலான்
பின்போ யினளென்று சொல்வீரெம் மூர்ச்செலும் பேரந்தணிர்
துன்போ டிரங்கித் தெருமந் திடுமென் னுணைவியர்க்கே. (௩௭௯)

தலைமகள் தன்சேலவு ஈன்றுட்துணர்த்திவிடுத்தல்.

கையாற நும்மைத் தொழுதிரந் தோதுவல் காமரம்பு
தைபாத மாதவத் தாழ்சடை யீர்சென்று சாற்றுமின்யான்
மெய்யாகக் கோழுத்தி நாதன் னுறைசையொர் வீரனொடே
யையாறு தேர்மிசைச் செல்வதென் னீன்ற வவடனக்கே. (௩௮௦)

நற்றய்க்கு அந்தணர்மோழ்தல்.

பரிவேமருவி வரிசிலை பேந்துகைப் பார்த்திப்பன்பின்
பரிவே கருதிப் புலிவழங் கத்தநின் பேதைசென்று
ளரிவேதன் போற்றர சூர்மாசி லாமணி யாயாயுன்னித்
திரிவேது மின்றி யுணையே யிருந்திடு தேற்றமுற்றே. (௩௮௧)

நற்றய் அறத்தொடுநிற்பலின், தமர் பின்சேறலைத் தலைவந்துணர்த்தல்.

தேனக்க பூங்கொன்றைக் கோழுத்தி யீசனைத் தென்றுறைசை
யாணைப் பரசு மரசவிவ் வாரணி யத்திறவா
தூனக்க வாண்மின் னுடன்பற் கடித்திடித் தொண்பகழிச்
சோனைப் படைமுகில் பொற்றேர்ப் பருதியைச் சூழ்கின்றதே. ()

தலைவியைத் தலைவன் விடுத்தகமல்.

கமரேயிக் காண்வருங் கானவ ராமைக் கடலையென்கைச்
சமரோய் கணைத்தெய்வ மொன்றே குடித்திடுந் தையனல்லாய்
சுமரேச ரத்தர் துறைசையெங் கோழுத்திக் கூத்தர்வெற்பி
னுமரேற் கொலைக்கஞ்ச வேன்செல்க நீயிது நோக்கினின்றே. (௩௮௩)

தமநுடன்கேல்பவன் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றரற்றல்.

ஏதத் துடனஞ்ச மெற்புறங் காத்தலி னேந்தரகூர்ப்
பூதத் திரட்படைக் கோழுத்தி யீசர் புலியெங்குமூர்
வேதத் துரகத்தின் வாழிய வெம்மையர் வில்வனையாத்
தீத்தந் தோன்றிட வென்றந்த வீரன்றிண் டேர்ப்பரிபே. (௩௮௪)

உடன்போக்கிடையீடு முற்றிற்று.

வ ரை த ல்.

சேன்றேன் மீண்டுவந்து அத்தணரையும் சான்றேரையும் முன்னிட்டு
வரைந்து கொண்டேழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துகூறல்.

ஆனார் துவச னணைத்தெழு நாயக னாத்திமுடி
யானா தரவுறுந் தென்னா வடுதுறை யாண்டகைபோ
லானாத காதலின் பார்மணம் வேட்டன ராழிவைப்பி
லானா னிவன்றிரு மாலாயி னுண்மங்கை யச்செல்லியே. (௩௮௫)

வரைதல் முற்றிற்று.

இ ல் வ ரு ம் க் கை.

தலைவன் தலைவிழன் பாங்கியைப்புகழ்தல்.

பேதாதி பேதங்கொள் சோபான நீத்துப் பிறழ்வரிதாம்
ஆதார முற்று மலாத்தவி சேறினம் யாமரகூர்
நாதாந்தர் செம்பொற் றியாகேசர் வெற்பிலந் நாண்முதலா
நீதா னெடுத்த வழப்பினிவ் வாறு நிலைபெற்றதே. (௩௮௬)

தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தல்.

முன்னுண் மறையென்ன நீசொன்ன வஞ்சின முற்றுவித்தே
யிந்நாட் கதிரவ னெங்கெழி லென்னெ னு மின்புகந்தாய்
பொன்னார் துறைசை யணைத்தெழு நாயகர் போற்பிரியா
தெந்நாளு மெம்பெரு மான்வாழி வாழி யிவளுடனே. (௩௮௭)

இல்வாழ்க்கை.

வளையு நாளளவும் வநந்தாதிநந்தமை பாங்கி தலைவியை வினாதல்.

வரையும்பொற் றாணும் பொருபுய னுண்ணை வரையுமிந்நான்
வரையுமெவ் வாறிட ராற்றியிருந்தனை மாதர்தொய்யில்
வரையுந் தனத்தி துறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பில்
வரையுமிக் கும்புரை தோளியர் தூற்றலர் வாளிகொண்டே. (௩௮௮)

தலைவி வநந்தாதிநந்தத்துக் காரணங்கூறல்.

ஏயும் வீரக விடத்தையெல் லாங்கொக் கிறகறுகு
வேயுந் துறைசைக் கனகத் தியாகர்தம் வெற்பர்தந்த
பாயுங் கதிர்மணி யாலவர் சொன்ன பதமனுவால்
நீயும் மொருமருந் தாயுற லான்மெல்ல நீத்தனனே. (௩௮௯)

பாங்கி தலைமகனை வளையுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய நிலைமை
வினாதல்.

புரைவிடை யப்பகை வென்றார்க் கருடரும் பூந்துறைசை
நரைவிடை யம்பொற் றியாகேசர் வெற்பிலிந் நாருளநீ
வரைவிடை வைத்தக ணண்முத லாகவிம் மாதினவாத்
திரைவிடை கொண்டதெங் கேகின்ற தெங்குன் றிருவுளமே. (௩௯௦)

பாங்கி மணமனைச்சேன்றசேவிலிக்கு இருவரன்பு முளைத்தல்.

தலைவனெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைநந் தண்கொடிமென்
முலைமுகை காட்டி முகமலர்ந் தார்வ முருகுபொங்கத்
தொலைவரு செவ்விதழ்த் தேன்றர லாலன்னை தோய்ந்தன்பர்தா
மலைவில் வண் டாயுண் டகமகிழ் கூரு மனுதினமே. (௩௯௧)

பாங்கி இல்வாழ்க்கைநன்றுென்று சேவிலிக்குளைத்தல்.

ஆலடி யார்தென் னரகுரர் கோழுத்தி யங்கணனார்
வாலடி யார்க்கன மிட்டில் லறத்தியல் வாய்ந்துகஞ்சம்
போலடி நின்மக டன்கேள் வனையென்றும் பொற்கலத்திற்
பாலடி சின்மிசை வித்துடல் பூரிக்கும் பான்மையனே. (௩௯௨)

மணமனைச்சேன்றுவந்தசேவிலி பொற்றெடி கற்பியல் நற்றுய்க்
குணர்த்தல்.

சிரமங்கை யாண்டவர் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
வரமங்கை யாங்கற்பை யென்சொல்லு கேன்மனை வாழ்க்கையிற்கந்
தரமும் பொழிகவென் றுற்றாரை கான்றிடுஞ் சாய்ந்துபட்ட
மரமுந் தழைகவென் றுன்மலர் பூத்து மணந்தருமே. (௩௯௩)

சேவிலி நற்றுய்க்து மனைவாழ்க்கைத்தன்மையுணர்த்தல்.

வானும்ப ரன்புற்ற செம்பொற் றியாகர் வயல்வளைமுத்
தீனுந் துறைசையி னீயுநின் கேள்வனு மேவல்செயும்
யானு மிருப்பதின் மிக்காமில் வாழ்க்கையி னின்மகடேத்
தானுந் தன்பனுந் தன்னைப் புணிகின்ற தையலுமே. (௩௯௪)

கூஉ . . திருவாவடுதுறைக் கோவை.

சேவில நற்றுய்க்த இருவர்காதலும் அறிவித்தல்.

பல்கிய சீரர சூரொப்பி லாமுலை பாகர்வெற்பி
 லொல்கிடை யாளும் பிறிதொரு தெய்வ முளத்துமெண்ணுள்
 மல்கிசை யார்கடல் போல்வருந் தெம்முனை மாட்டுறினு
 மல்கி வரலறி யாதண்ண நேர்மற்றொ ரல்கலுமே. (௩௯௫)

இல்வாழ்க்கை முற்றிற்று.

பரத்தையிற் பி ரி வு.

காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்கு ஏதுவிதாயிவ் விறைவிக்கேற்றல்.

விடைக்கண் ணெழுந்தருள் செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசை
 யிடைக்கண் ணகல்வய லூரன் பவனி யினிதுவரப்
 படைக்கண் வலையிற் பகற்குறை யாடிடும் பாவையர்க்குக்
 கடைக்கண் ணருளசெய்த லாலாகு மாதயர் காரணமே. (௩௯௬)

தனித்துழியுறவி துனித்தழிநீங்கல்.

உமையா னெனுமொப்பி லாமுலை நாயக ரோங்கரகு
 ரமையாத காத லுரியோன் பிரிய வரியவெப்பாற்
 கமையாது கண்மழை யாலனை மூழ்கிடக் கங்குலெல்லா
 மிமையா தழுங்குநர் யாரெனைப் போற்சில ரேழையரே. (௩௯௭)

ஈங்கிதுவென்னென்ப பாங்கியினுதல்.

எம்பர மானந்தர் செம்பொற் றியாக ரிடங்கொடிசை
 யம்பர நாதர் துறைசைநல் லூர னனுதினமுங்
 கம்பமி லாமற் கவசம தாயுனைக் காக்கவுரீ
 கொம்பரி லாத கொடிபோற் றவிப்பதென் கோமளமே. (௩௯௮)

இறைமகன்புறத்தோடிக்த இறைமகளுணர்த்தல்.

கிள்ளையஞ் சொல்லிநஞ் சொர்ணத் தியாகர் கிளர்துறைசை
 புள்ளல ரிற்கொடி பேணையப் பொன்மார் புலந்தளித்தான்
 பள்ள வயற்செந்நெல் வீழ்த்தேகி மேதிப் பகடருகே
 வள்ளை குதட்டி யருந்தூரன் சேரி மடந்தையர்க்கே. (௩௯௯)

தலையியைப் பாங்கிகழறல்.

உவருந்தி நீருண் டொவிய மேக முவந்துதன்பால்
 நவரும் படிவரிற் பாற்கட லானது காயந்தடுமோ
 துவருந்து வாய்மங்கை சொர்ணத் தியாகர் துறைசையன்ப
 ரவின்ன ரென்பது கற்பினிற் பாருக் கழகல்லவே. (௪௦௦)

சேவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்து அவ்வணி உழையர்கண்டு
அழங்கிக்கூறல்.

கலரா லறிதற் கரியவெங் கோழுத்திக் கண்ணுதலார்
சலராசி யன்ன கிடங்கெயில் சூழ்தண் றெறசையன்னீர்
மலராய் மணந்தரு துங்குல முல்லையில் வந்தவம்மா
னலராம் பெரிய சமர்தொடுப் பார்க்கெங் ககப்பட்டதே. (௪௦௧)

பரத்தையர்கண்டு பழித்தல்.

இருங்கல னோடுகொள் செம்பொற் றியாக ரெழிற்றுறைசை
நெருங்கலங் காரநல் லூரனில் லத்துறை நேரிழையா
ரருங்கல னாகிய நாண்போக்கிச் சேரிவந் தாய்தொடியீ
ரொருங்கலர் பூத்த முருக்கிளங் கொம்பி னுதித்தனரே. (௪௦௨)

பரத்தையர் உலகியனோக்கிவிடுத்தலன், தலைவன்வரவுகண்வேந்தி
வாயில்கண்மொழிதல்.

ஒண்ணந்தி கோழுத்தி யீசன் றுறைசை யுறார்களின்மண்
விண்ணந் தினுமழி யாதகற் பாட்டி விடநடந்த
வண்ணந் திகழுருச் சேடியைச் சேரி மனையிற்கண்டு
தண்ணந் திரைப்புன லூரன்வந் தானிது தக்கதுவே. (௪௦௩)

தலைமகன்வரவு பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

சதிர்கொண்ட வர்க்குமொர் தாழ்வுள தாந்தணர் தாரெனினு
மதிர்கொண்டல் சூழா சூர்மாசி லாமணி யார்க்கன்பர்போற்
கதிர்கொண்ட லேலன்பர் தேர்மீது வந்துன் கடையினின்ற
ரெதிர்கொண்டு போற்றவர் குற்றங்கொ ளாதினி யேந்திழையே. ()

தலைவனைத் தலைவி எதிர்கொண்டுபணிதல்.

கலந்தார் பெருநலங் கூறுந் தரமன்று காதலர்தாங்
கிலந்தான் பிரியிற் பசப்புமற் றேயின் கிளிமொழியா
யலந்தாரைக் காக்கு மரகூரர் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பிற்
புலந்தாவ தெவ்வன்முன் பொன்பூத்த கொங்கை புளகித்ததே.

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

துடியிடை யாள்கொங்கைக் கோடுக னென்செங்கைத் தோணியதா
மடிவறு மோதத் திரையென்ன முத்து வடநுடங்கக்
கொடிமதிற் கோகழிச் செம்பொற் றியாகரைக் கூடியசீ
ரடியவர் போலவின் றுனந்த மாக்கட லாடினமே. (௪௦௪)

வேள்வணியணிந்துவிடுத்தல்.

விரையார்ந்த மல்லிகைத் தாருமுத் தாரமும் வேய்ந்துபொன்னி
றுரையா மெனும்வெள் ளுடுக்கை யுடையன்பர் நோற்குநல்லா
திரையானெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையிற் சேயுதைய
முரையாட மாதர்முன் னோடின ரோகைகொண் டேனுக்கே. (௪௦௫)

வேள்ளணியணிந்துவிடுத்துத் தலைமகள் வாயில்வேண்டல்.

இலவிதழ் மாதர்நல் லாருட னீசென் நிறைஞ்சியென்பார்
பலவித மாக்குறை யெண்ணி மறாத படியரஞர்
நிலவிய கோழுத்தி யெம்மான்னைகம் மானை நிகர்விழியான்
புலவியை யாற்றுதி கூற்றுதித் தன்னகட் பூங்கொடியே. (௪௦௮)

தலைவி நெய்யாடியது இதுளை சாற்றல்.

ஐயா னனத்தையர் செம்பொற் றியாக ரருட்டுறைசைப்
பையா டரவல்குல் பாலற் பயந்து பரிமளங்கூர்
நெய்யா டினளவண் மெய்யாற வேண்டு நிகழ்துனியுஞ்
சையா சலம்பொரு மார்பா தணியவும் வேண்டுமின்றே. (௪௦௯)

தலைவன் தன்மனத்து உவகைகூறிதல்.

பாராட்டு நல்ல தவஞ்செய்த நானவன் பச்சுடம்புஞ்
சீராட்டு செங்கையிற் பாலனும் பான்முலைச் செப்பழகுந்
தாராட்டு மார்பர் கனகத் தியாகர் தடந்துறைசை
யேராட்டி நெய்யிட்ட கோலமுங் காண்குவ னின்றுசென்றே. (௪௧௦)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கி சாற்றல்.

தென்கோ கழிநகர்ச் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பில்வெள்ளை
யென்கோலங் கண்டனர் சொல்லுமுன் னைகடை யெய்திநின்று
ருன்கோலக் கையுங் குழவியுங் காணநம் மூரர்நல்லாய்
வன்கோடை யார்வெப்ப மோதப்ப மோவுன் மனத்துற்றதே. (௪௧௧)

தலைவியுணிந்து தலைவனோடுபுலந்தல்.

முறுவற் படையிற் புரமாய்த்த கோழுத்தி மூர்த்தியெங்கோ
னுறுவர்க் கருளர சூரி ருமக்குரி யாரிடைப்போஞ்
சிறுவற் பயந்தவென் மேனியி னையவித் தேர்வைபடின
மறுவற்ற வுமுமுடை மார்பணி வீணை மறுப்படுமே. (௪௧௨)

பாணனைமறுத்தல்.

மடக்கொடி பாகன் றுறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பர்
தடுக்கரு மன்புநின் பாலுள ரென்பதென் றண்ணமும்பூத்
தொடுக்குந் துறையிற் றொடாக்கள்ளி வீவிநகத் தோன்றினையோ
விடக்குதின் னிப்புலை யாபோக வேறொரு வீடறிந்தே. (௪௧௩)

வாயின்மறுக்கப்பட்ட பாணன் கூறல்.

அறிந்தில னென்னக் கொதித்துப் புகையுயிர்த் தம்மவென்மே
லெறிந்தகற் போது மிணிக்கல் லெடேலெம் பிராட்டிபந்தம்
பறிந்திடச் செய்தருள் கோழுத்தி யீசர் பதியரஞர்ச்
செறிந்தவர் போலுன தாள்பணி வேன்கதந் தீர்த்தருளே. (௪௧௪)

விறலி வாயின்மறை.

மூளா வழலினுள் ளங்கனல் வேன்கண்கண் மூடுதுயி
லாளாவன் றேயர சூர்மா சிலாமணி யாற்புகழைக்
கேளார் செவியிற் குணம்போன தென்செவி கேழுலம்போற்
றோளார்க் குகந்தவர் பாற்பாடு பாடினி தோடியையே. (சக௫)

கூத்தன் வாயின்மறை.

வீரிய மாக வெனைப்பணி கூத்திதென் வெவ்விருட்கோர்
சூரிய னாகிய கோமுத்தி யீசன் றுறைசையென்னும்
பேரிய லூர்முன் சேரிப் பரத்தையர் பின்றொடர
வாரிய நீயுன் னவினயக் கூத்தையங் காடுகவே. (சக௬)

பாங்கி வாயின்மறை.

தண்ணூர் சிறுபறை கொட்டி யுலாமித் தனிமகவைக்
கண்ணாகப் பெற்றபின் செம்பொற் றியாகர் கவின்றுறைசை
யொண்ணு ரியர்முனின் றவ்வோசை கேட்டுநம் மூர்வந்தார்
புண்ணுன நெஞ்சடை யேன்பெற்ற பேறிது பொற்றொடியே. (சக௭)

விறந்தோவேந்துழிப் பொறுத்தல்கண்டு தலைமகன் மகிழ்தல்.

போர்க்குஞ் சரவுரிப் புத்தத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
யீர்க்கு நடுதுழை யாமுலை யாளிடத் தெய்துதுனி
தீர்க்கும் படியவன் செங்கனி வாயிற் சிறுமுறுவல்
பார்க்கும் படிவிருந் தாய்வந்த தாலென்பண் டைத்தவமே. (சக௮)

விறந்துகண்டொளித்தலூடல் பள்ளியிடத்துவேளிப்படத்
தலைமகனேக்கிச் சீறேலென்றவன்சீறடிதொழ்தல்.

ஏறேறு கோமுத்தி யீசன் றுறைசையி லெங்கடவப்
பேறே யெனவரு பேராட்டி யின்றென் பிழையையெண்ணிச்
சீறேலுன் சீறடி பற்றினன் யான்சிறி யோர்பிழையோர்
நூறே செயினும் பொறுப்பரன் றேயரு னோக்கினரே. (சக௯)

● ஈது எங்கையர்காணின் நன்றன்றேன்றல்.

கங்கையஞ் செஞ்சடைச் செம்பொற் றியாகர் கவின்றுறைசை
மங்கைய ராட மணங்கூர்பொன் னித்துறை வாவெனது
கொங்கை முயங்க வணங்கிச் சிறத்திற்கை கூப்பிரிற்ப
தெங்கையர் செங்கழு நீர்க்கண்கள் காணி னினிதல்லவே. (ச௨௦)

நின்னலது அங்கவாயாயும் அறியேனேன்றல்.

ஆவியொன் றேயிவ் வுடலிரண் டார்வ மறப்புலந்தாற்
பாவியென் னேசெய்வன் பைந்தொடி யேபடி யேயெழுதா
வோவிய மேதிருக் கோமுத்தி யீச ருறைதுறைசைக்
காவிரி தோய்ந்துவப் பார்தோய்வ ரோசிறு காற்புனலே. (ச௨௧)

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமைபகர்தல்.

பொன்மறு கோடித் தனிவினை யாடும் புதல்வற்புல்ல
வன்மக னேயிவ னையுற னீயு முவனன்னையே
நின்மனை யேயிது வாவென நாணி நிலங்கிளையாச்
சொன்மறந் தேகினள் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையின்னே. (௪௨௨)

தலைவியைப் பாங்கிபுலவிதணித்தல்.

ஆடிச் சிவந்தருஞ் செம்பொற் றியாகருக் கன்பருன்றான்
சூடிச் சிவப்பொழி யென்னவும் பாராய் துறைசைநல்லாய்
சேடிச் சிறுமியர் சூழ்தெய்வ சூஞ்சரி தேங்கடம்பன்
வேடிச்சி கொங்கை தழீஇவந்த போதும் வெறுத்திலனே. (௪௨௩)

தலைவி புலவிதனியாளாகத் தலைமகனுடல்.

கருங்காலற் செற்ற துறைசைமெங் கோழுத்திக் கத்தர்வெற்பிற்
பெருங்காதல் பூண்டபர் பேதைநெஞ் சேவஞ்சம் பெற்றவிவ
ளொருங்காய நீத்தன் றுயிர்த்துணை யாரம் முடன்கலவா
வருங்கான கத்தி லடிநோவ வந்த வநிர்தல்லனே. (௪௨௪)

பாங்கி அன்பிலேகோடியையென்று இணர்த்தார்ப்பனையிகழ்தல்.

பாம்பார்த்த கோழுத்தி யீசன் றுறைசைப் பனிவனாமேற்
றேம்பார்த் தமிழ்தென்ன வந்தா ளருந்தினிர் தேரிநீர்நான்
வேம்பா யுவர்த்தனி ரெங்கன்பான் னுளைமென் கோவியர்கைத்
தாம்பா லடியுண்ட மாயனொப் பீரும்ப தன்மைநன்றே. (௪௨௫)

பாங்கி தலைவந்து மகப்பொறைகூர்ந்தவண்ணமுடைத்தல்.

நவ்வியங் கையொங் கோழுத்தி யையர்நன் னீர்த்துறைசைக்
கொவ்வையஞ் செங்கனி வாயாண் மகப்பொறை கூர்ந்தவந்தச்
செவ்வியிற் றத்தநற் செவ்வியைப் பெற்றன செவ்விலவு
மைவிரி காவியு மாயோ னமளியும் வான்மின்னுமே. (௪௨௬)

தலைவன் புதல்வனைக்காண்டல்.

ஆடுந் திரவியத் தியாகேசர் கோகழி யந்தனார்க்கு
மாடுங்கற் றுவு மளித்திமை யோர்க்கு மலர்களுந்விண்
முடும் புகையும்பெய் தெல்லோரும் வாழ்த்தச்செய் முற்றவத்தாற்
கூடும் புதல்வனைக் கோவுங்கைக் கொண்டுகொண் டாடினனே. (௪௨௭)

தலைவன் பள்ளியிடத்து அழங்கல்.

சுரும்புறங் காத்தொடைச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைநன்னுட்
டிரும்புற வப்பதி யொப்பாய்செப் பான விருதனமுங்
கரும்புறத் தோளு மணையா மணையக் கவினெழுதற்
கரும்புற மானமெய் யோவினை யேனுக் கருளியதே. (௪௨௮)

காமக்கிழத்தி வாயில்வேண்டல்.

மாமனை நீறு படக்கண்ட கண்ணர் வளர்துறைசை
யாமனை யாதருள் கோழுத்தி யீச ரவர்க்குரிய
பேரனை யாபுன் னகத்தே கறுப்புப் பிறத்தறகா
தூரனை யாதுவப் பாயெங்க ணீர்மைகொ லுன்னருளே. (சஉ௯)

மகளும் சூற்றமையும் வாயிலாகத் தலைமகன்வந்துழித் தலைமகள்
எதிர்கோடல்.

சூழ்ந்தார் கலியிற் பெருவேட்கை யோங்கினுந் துப்புரவோர்
தாழ்ந்தா ரிடைமணர் தாழ்ப்புர்கெழல் லோசன்ம சாகரத்தில்
வீழ்ந்தாரை யேற்றுமெங் கோழுத்தி யீசர் விரும்பரஞர்
வாழ்ந்தாரும் வாழ்த்து வயலார் காம மதிப்பதன்றே. (சஉ௦)

• தலைமகன்புணர்ந்துநீங்கியபின் வந்தபாங்கியோடு தன்மகனைப்
புகழ்தல்.

உம்மைப் பிறவிக்கொன் னேபோய வேழ்பவத் தொன்றுமின்பு
மிம்மைப் பிறவியி லெய்தவந் தான்மைந்த னேந்திழையாய்
சும்மைப் புனற்சடைச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையொப்பாய்
மும்மைப் புனியும் புகழ்நன் மீண்டு முயங்கிடவே. (சஉ௧)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.

செந்நாப் புலவர் துதிக்குந் திரவியத் தியாகரென்று
மன்ன வடுதுறை மன்ன கியநம் புகழ்கநம்பா
லந்நாளுண் டாயநட் பிந்நாளு மோவில மாதலினு
னன்னுளிற் கொண்டவன் போலொரு கேளிநு நாடினின்றே. (சஉ௨)

பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

புனலுற்ற பூம்பொய்கை பூரன் கொடுமை புரிந்தவெல்லா
மனமுந் றிடாமன் மறந்தெம் டிராட்டி வணங்குதலாற்
றுனதற்ற சிந்தைய் சூழ்திரு வாவடு தண்டுறைவாழ்
கனகத் தியாகர்தஞ் சேரு னேயன்ன காட்சியனே. (சஉ௩)

பரத்தையிற்பிரிவு முற்றிற்று.

ஒ த ற் பி ரி வு.

கல்வியிற்பிரிவு பாங்கிக்குத் தலைவன் அறிவுறுத்தல்.

பொருவொன் றிலாதது புண்ணியக் கல்வி புகன்றிடினேர்
திருவு மமிர்துந் தருங்கடல் போலுந் தெரியிழையா
யருவு முருவுமுன் ளார்மாசி லாமணி யாந்துறைசை
மருவுந் தவத்தினர் போல்வள ராகிற்பர் வாய்த்தவவே. (சஉ௪)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

சேதாம்பல் வாவித் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்செய்ய
பாதாம் புயத்தைப் பரவப்பெற் றுர்பெயும் பாக்கியமின்
றோதா தவர்க்கில்லை யென்றுரைத் தேகின ரொள்ளமுற்சான்
வேதா ரணியமன் னாயுன்றன் மேல்வைத்த மெய்யன்பரே. (௪௩௫)

கார்ப்பநுவங்கண்டு தலைவிவருந்தல்.

கத்திகைக் கூந்தனல் லாயென்செய் கோவினிக் காத்துறைசைப்
புத்திர த்யாகரைப் போற்றுர் மனத்திருள் போலக்கொண்ட
லெத்திசைக் கண்ணுமுற் றென்னா ருமிருண்ண வெய்தியதான்
முத்திறக் கல்விக் கடனீந்தப் போனவர் முன்னிலரே. (௪௩௬)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

மகரக் கருங்கட லூடன் நெழுந்து வருவிடமே
நிகரக் குயின்வந்த தேதுவென் றேநீனை நீவடபொற்
சிகரப் பொருப்புவிற் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசைத்
தகரக் குழலணங் கேயன்பர் தேரின்று தான்வரற்கே. (௪௩௭)

ஓதற்பிரிவு முற்றிற்று.

கா வ ற் ப் ரி வு.

காவற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்குஅறிவுறுத்தல்.

தேக்கந் தருவெள்ள மார்சடைச் செம்பொற் றியாகருந்
ளாக்கந் தழைத்த துறைசையன் னாய்நல் லுறப்புறங்கள்
காக்கவு மல்லவை நீக்கவுஞ் செவ்வது கட்டளையா
மூக்கம் படைத்தினி தாநாடு காவ லுரியவர்க்கே. (௪௩௮)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

மலங்கா வகையுயிர் யாவையுங் காத்து வளர்துறைசைத்
தலங்காவல் கொண்டருள் செம்பொற் றியாகர் தமதருளா
னிலங்காவல் கொள்ளு நீனைவின ராயினர் நீமழைக்
குலங்காவல் கொண்டவைம் பாலெம் பிராட்டிநங் கொற்றவரே. ()

தலைவி கூதர்ப்பநுவங்கண்டு வருந்தல்.

கறைகொண்ட கண்டர் கனகத் தியாகர் களின் றுறைசை
யிறைகொண்ட கோல்வளை மால்பொழிந் திட்டபி னெஞ்சுநின்ற
வுறைகொண்டு வாடையலைக்குமிந் நான்சற் றுணர்ந்திலர்கொ
ற்றைகொண்டு கோல்செலுத் தாநாடு காத்திடுஞ் சிந்தையரே. (௪௪௦)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

சொல்லும் பெரும்புகழ்ச் சொர்ணத் தியாகர் துறைசையர்போ
லல்லுந் தியமலர்க் கோதாய் தழைக வடியுறையா
வொல்லுநர் வைத்தவு மொல்லார் விருது மொருங்குகொண்டு
வெல்லும் படைமுர சோடன்பர் தேர்மிசை மீண்டனரே. (௪௪௧)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூ தி ர் பி ரி வு.

தூதிற்பிரிவு தலைவர் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

நீந்தா நெடும்பகை கூர்திரு வேந்தர்க ணேர்ந்தமரின்
மாந்தா வகைசென்று மாற்றுதற் கேகி வருமளவுந்
சாந்தார் வனமுலை செம்பொற் றியாகர் தடந்துறைசைத்
தேந்தா மரைமுகத் தாங்கவ ளாவகை தேற்றுகவே. (௪௪௨)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

போதார் புரிசுழற் பொன்னேவன் றெண்டர்க்குப் பொங்கிரவிற்
றுதாய் நடந்தவர் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைநமர்
கோதார் மிகைதணி யாவிரு கோக்கள் குறித்தசமர்த்
தீதாம் பகைதணித் தற்கேக லுற்றனர் சித்தம்வைத்தே. (௪௪௩)

தலைவி முன்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

சுடுங்கார் விடமுண்ட சொர்ணத் தியாகர் துறைசையொப்பாய்
கடுங்கா வலர்பகை நீக்கப் பிரிந்தவர் கண்டிலரோ
வொடுங்கா ரொடுங்கத்தென் றிக்கோட மேக முருக்கமலம்
படுங்கால மென்னக் கருகப் பெருகும் பனியினையே. (௪௪௪)

தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

அங்குங் குமமுலை மாதேவன் துற்றன ராழிவைய
மெங்கும் பொழிந்திடு முன்பனி நாளென் னிருதயத்திற்
றங்குந் துறைசைத் தியாகேசர் தாணினை யார்வினைபோற்
பொங்கும் பகைமன்னர் போர்தணிப் பானன்று போனவளோ. ()

தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

இருந்துணை யாய்மன்னர் போர்முனை மேற்சென் றினிதினிங்கே
வருந்துணை யுங்கயற் கண்ணாய் துறைசையில் வாழ்ந்துயிர்கட்
கருந்துணை யாய்நின்ற கோழுத்தி யீச ரருளெனக்கை
தருந்துணை யாய்த்தைய லாள்வருந் தாவகை தாங்குகவே. (௪௪௬)

தோழி அத்ந்த உடம்படாமல் மறுத்தல்.

சேர்தற்கு மாமன் மகனார் செருவிற் றிகைக்குமெங்கள்
சார்த்தக் தனத்திக் குதவிசெய் தாலென்ன தாழ்வுழைக்கன்
றேர்த்தகன் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையெண் ணுரின்வெம்போர்
வேந்தர்க் குதவிசெய் வான்பிரிந் தேகுமின் வேலண்ணலே. (௪௪௭)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

தீவாய வெஃகம் வலந்திரித் தேமன்னர் தெம்முனைமேற்
கோவாத முத்தனை யாய்படர்ந் தார்நமர் கொண்டலுலாள்
சோவா வடுதுறைச் சொர்ணத் தியாகரைச் சூழ்கிலர்போன்
மேவா ரிடுநொச்சி யாதுகொ லாக விளைகின்றதே. (௪௪௮)

தலைவி பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருத்தல்.

குனித்தருள் கோழுத்தி நாதன் றுறைசைக் குரீஇக்குலமுந்
தொனித்திடுந் தம்பெடை யோடினங் கூடுபு துள்ளிருட்கூர்
பனித்திர டுங்கவென் கண்ணுறங் காமற் பனித்திரங்கித்
தனித்திருந் தேங்குக வென்யமிந் தாளனைத் தாய்சுமந்தே. (௪௪௯)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவதித்தல்.

என்பனி யென்முதி ராமுலை கோழுத்தி யீசனன்பர்க்
கன்பனி மாசலை கேள்வன் றுறைசையை யாதரிபா
வன்பனி யாயரைப் போலே நடுக்கஞ்செய் வாடைமிகும்
பின்பனி நாளின்வந் தார்முன்பு நம்மைப் பிரிந்தவரே. (௪௫௦)

துணைவயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

இந்நா னிலத்திலை யேமத்தின் மேம்பட்ட தீட்டிலது
தன்ன லெவருஞ் சிறப்பின்மிக் காவர் தடந்துறைசை
நன்ன வியங்குழ லாயொப் பிலாமுலை நாயகரும்
பொன்னுலன் ரோபுகழ்ப் பேர்படைத் தாண்டனர் பொற்பரசே. ()

பாங்கி மறுத்தல்.

நிரைக்கும் பகிரண்ட கோடியர் கோழுத்தி நின்மலனார்
திரைக்கு மரிவளர் தென்னர சூர் சிறையளிசூழ்ந்
திரைக்குள் குழலி யுரையாத் தனக்குன் நிரண்டுபெற்று
முரைக்குந் தனத்துக் கருஞ்சரம் போக வுரைப்பதென்னே. (சுரு௨)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

தழலத்த மேந்திய செம்பொற் றியாகர் தமிழரசூர்
நிழலத்த மன்ன கபோலத்தி சீர்த்த நேடிக்கொள்ளார்
விழலத்த மன்னரென் றெண்ணிவெண் டேனாவெம் மான்புனலென்
றுழலத்த நீர்தலுற் றுருனை யேபொன்னென் றேதினரே. (சுரு௩)

தலைவி இளவேனிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

தைக்கின்ற ஹைகண்ணி தென்னர சூர்த்தம தன்பபாத்தாள்
வைக்கின்ற கோழுத்தி யீசர்த் தொழாத வரினமக்கோர்
திக்கின்று வேறினி யந்தோ தளிர் த்துச் சிறைநிறைந்த
கொக்கின் றலையிற் குயிலின் மேறுபு கூவினவே. (சுரு௪)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

தொம்மென வாட்டபர் சொர்ணத் தியாகர் துறைசைநல்லாய்
நம்மனங் கன்வசந் தத்திரு நாளிது நாட்டெவரும்
வம்மினென் றுங்கவன் காகள மார்ப்பது வார்செவிகேட்
டிம்மெனு முன்னணைந் தார்பொருட் கேகியிருந்தவரே. (சுரு௫)

தலைமகளைக்கலந்திருந்ததலைமகன் முகிலோடு மகிழ்ந்துகூறல்.

மருவளர் கோதை மயிலனை யாங்கொங்கை வண்டரளக்
குருவன் ராக முயங்கினம் யாந்திருக் கோழுத்தியூ
ரொருவன் றிரவியத் தியாகேசன் பல்லுயிர்க் குஞ்சரக்குந்
திருவருள் போல வினிப்பொழி வாழி செழுங்கொண்டலே. (சுரு௬)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

வாழி திருவர சூரொப் பிலாமுலை வாழிபொன்னி
வாழி திரவியத் தியாகேசர் பொன்னருள் வாழியன்பர்
வாழிய வெங்கன்பஞ் சாக்கர தேசிகன் மாமரபு
வாழி துறைசைத் திருக்கோவை வாழிய வாழியவே. (சுரு௭)

திருவாவடு துறைக்கோவை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரும்பதவுலா.

விநாயக வணக்கம்.

க. கோவையன்ன - கொவ்வைக் கிய அறையிலெழுந்தருளிய சிவபெரு
கனியையொத்த. கோவை அக்கு - மான்.
கோக்கப்படுதலையுடைய அக்குமணி கோ - பசு. அழகிய நற்குஞ்சரம் -
கன். மன அறைக் கோ - மனமா அழகிய விநாயகர்.

நூல்.

உ. அமோகத்தவரும் மயலாதலு
றும். கோமுத்தி - திருவாவடுதுறை.

க. பொதும்போதும்போதுமென
எண்ணும்மை விரிக்க. இல் - இல்லே.

ச. பொன்னாழி-திருப்பாற்கடல்.
மின்னார்கடல் - தலைவியின்கண்கள்.
இரண்டு - விடமும் அமுதமும்.

டு. வம்பிற்புதைக்குந் தண்கள்-
சிலேடை.

சு. இறவு - இறமீன்.

அ. கொல்லியம்பாவை - கொல்லி
மலையில் அமைந்துள்ள பாவை. மே
கம் - கூந்தல். மின் - இடை.

க. நூல் - நூல்போன்ற இடை
யும் படித்தற்குரிய நூல்களும். இருள்-
கூந்தல். கண்ணி - மாலையும் விலையும்.

க 0. கள் தார். கட்டா - கட்டி.

கக. கோகழி - திருவாவடுதுறை.
கண்டிரவம் - சிங்கம். பிற - அசை.
உகம் - யுகம். இடைதல் - பின்னிடல்.

கக. கால்விழுந்த செல்லார் - கா
லிறங்கிய மேகம், வணங்கிய பகைவர்.
அசோகம் - சோகமின்மை, ஒருமரம்.
போர்க்குணம் - கற்பு.

கச. வனம் - நீர், காடு. அத்தம் -
கை. கோ-கண்கள், பசு. சிவபெருமான்
அம்பிகையின் பசுவடிவத்தை நீக்கி
யருளியகதையை இக்கவியில் அமைத்
துக்கூறியஅழகு மிக வியக்கற்பாலது.

கடு. வைத்திருக்குமுழுவதும் -
கூரிய கண்கள்முழுவதையும், வைத்
திருக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும்.

உமதாகமுன்றத்தத்தை - உம்முடைய
மார்பினிடத்தேயுள்ள யானைக்கொம்பு
போன்ற தனங்களை. உமக்கே யுரித்
தாகக் கொடுத்தபொருளை.

கசு. புத்திமான் - புத்தியாகிய
மான், அறிவுடையவன் (தன்மை).
கண்வலை - கண்களாகிய வலை, கண்
களையுடைய வலை. ஓட்டந்தர - ஓட.
ஓட்டம் - உதவி. எப்போது உண்பது.

கஎ. ஆணர் - அன்புடையவர்,
மகனார் - மனமதன்.

உ 0. மருங்கு அண்ணி. கொம்
மைக்கோட்டை - கொங்கைகளாகிய
கொம்பினை, வட்டமாகிய கோட்டை
யை. கை - கையும் சேனையும்.

உக. மட்டி - கள், அளவு.

உஉ. சக்கரவாகம் - கொங்கைக்கு
உவமமான ஒரு பறவை.

உக. புனைய வாய்த்ததென்க.

உச. சிற்றிடை - விளி.

உசு. பால் - நல்வினை.

உஎ. என்னுக்கு - யாதினுக்கு.
சுடர் - தீபம்.

உஅ. பறவாக்குளவி - மலைமல்
லிகை, அல்லது மலைப்பச்சை. வண்
டோடு - வண்டுகளோடு, வளவிய
தோடு. பணித்திட வருவலென்க.

உக. நஞ்சிக்கு-நமது சிக்கை. கொ
டியிடை - விளி.

க 0. தேப் பானலங்கண்ணி -
தேனையுடைய கருந்குவளை மலர்போ
லுங் கண்களையுடையாய்.

௩௧. தேற்றுவித்திட்டு - தெளிவித்து, தேற்றங் கொட்டையால். உணக்க - சொல்ல, தேய்க்க. நீர் - குணம், புனல்.

௩௨. நத்து - சங்கு. மின் அத்தர் - உமையை இடப்பாதிவிலுடையார். சஉ. வாசம் - மணம், தங்குதல். பொறி - யந்திரம்.

சச. சித்தசன்றேர் - தென்றல்.

சரு. கூந்தல் - விளி. இருநான்கு கண்ணான் - பிரமன். பன்னிருதோளன் - முருகக்கடவுள்.

சஎ. திருத்த - பண்ணிய தீர்த்தம், மருத்துப்பயோகம் - அமுதத்தை யுடைய கொங்கை, காற்றோடு கூடிய மேகம். அநங்காங்கி - காமத்தி.

சஅ. வடித்தோ - ஆராய்ந்தோ.

சக. பேரெழிலி - பேரழகையுடையான், பெரியமேகம்.

ரு௦. நிலவரசு - படர்ந்த அரசமரம் அல்லது கொடியரசு. அம் சைவலம் - அழகியபாசி.

ரு௧. கோகனகை - திருமகள்.

ரு௨. கன்னி - ஓரிராசி. தேசிகப்பொன் - ஒருபொருட் பன்மொழி. ஊசிலை - ஊசியின்கூர்மை.

ரு௩. குற்றம் - பறிக்கப்படும். கோகண்கள். கலன் - கப்பல்.

ரு௪. சூல் - சூலம். அரசு - அரசமரம், தலைவன். மின்மால் - மின்னலையுடைய மேகம், தலைவியாலுண்டாகிய காம மயக்கம்.

ரு௫. குளம் - வெல்லம்.

ரு௬. போதி - அரசு. ஒறுக்கும் போதித். கொடுமரம் - வில், மேரு. கோல் - அம்பு, திருமால். அம்போதி - கடல். வம்போதி - மணத்தை யுடைய கூந்தல்.

ரு௭. பளிக்கறை - பளிங்குப் பறை. வாழ்வான் - வாழும்பொருட்டு. என்ன நிற்றி.

ச௧. பதி - அரசன்.

ச௨. தடம் - மலை, வழி.

ச௩. நோய்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்த நோயாவது காமம். ஐவாயில் - ஐம்பொறி.

ச௪. பக்கம் குறையாத சோமன் - தலைவனுக்கும் சந்திரனுக்கும் சிலைடை.

சரு. தென் - அழகு, தென்னை.

ச௬. இதழி - இசையுடையான். சோரும் உயிர் புரக்கும் சஞ்சீவினி - மிருதசஞ்சீவினியென்னும் ஓஷதி.

சஅ. செங்கிடையார் - செந்நெட்டி.

ச௯. ஆல் - ஆலமரம். நேமியான் - திருமால்.

எ௦. புடை - பருத்தல்.

எ௧. அவ்வெழுத்தின் - அகரத்தோடு. அவைக்கு - அவ்வெழுத்துக்களுக்கு.

எ௨. கா விரி - சோலைகளில் விரிந்த. இருக்கு ஆலம் - வேதங்கள் முழங்கும்.

எ௩. மழை - கூந்தல். கந்தம் - மணம். எழுவகைத் தன்மை - மழை தருங்கந்தம் முதலியன.

எ௪. கோடு - பன்றிக்கொம்பு.

எ௫. முக்கோ - மூன்றுகண்கள். சொக்கு - பேரழகு.

எ௬. முத்தம் - கீழுதல். இக்கோவை - இக்கண்களை. அக்கோவையதா - அந்தக் கொவ்வைக்கனியாக.

எ௭. முருக்கின்பூ - கீழ்தல்.

எ௮. நடக்குமொருவரை - யானை. கொம்பாற் குத்திற்று.

அ௦. சித்திர தீபம் - தலைவி.

அ௧. மாராயம் - மகிழ்ச்சி.

அ௪. பத ஆரணம் - பதங்களை யுடைய வேதம். இத் வார் அணவும் - இன்பத்தைச் செய்யும் கச்சைப்பொருந்திய. சடு - வலி. சிதவாரணம் - வெள்ளிய சங்கம். கையான் - திருமால். மத வாரணம் - மதயானை.

அ௫. சே யானம் - இடப்பாகிய ஊர்தி. புனத்தால் - புனத்தின்கண். பாயாத வேங்கை - வேங்கைமரம்.

அ௭. பொன் ஒதி - பொன்மலை; மேரு. வில் அத்தர். வன்றி - பன்றி.

அ௮. ஒற்று இடை ஆரும் அதி - அத்தி = யானை.

அ௯. வரை ஆரங்கள் - மூங்கிலிற் ரோன்றிய முத்தங்கள்.

௧௦. முதுமை யானை.

௧௧. முறி - தளிர்.

கஉ. வள்ளிக்கொடி - வள்ளியம்

மை. தெய்வப்பிடி - தெய்வயானை.

கக. கைம்மலை - யானை.

கசு. காயத்திருஞ்சிறை - தேச பந்தம். சிதாகாயம் - ஞானாகாயம், நாகம் - மலை. காய் அத்தி - காய்த்த அத்திமரம், கோபிக்கப்பட்ட யானை.

கரு. ஆம்பல் - யானை.

கசு. ஒற்று - ஒற்றியெடுத்தவை.

கஎ. தாராகணத்தைக் கழற்சிக் காயாகவும் திங்களைக் கண்ணாடியாகவும் கடைந்து கொடுக்க வல்லேன்.

கஅ. தள்ளாடும் - தள்ளும்.

கக. திருமகள் - தெய்வயானை.

கஓ. மங்கை யார்.

கஓ. வல்லார் - வல்லமையுள்ளார், வல்லமையில்லார்.

கஓ. சரி - ஒப்பு.

கஓ. வெப்பம் நீங்கரிது.

கக. ஆதரவு கருதலொப்பாம்.

கக. சஞ்சீவனி - மிருதசஞ்சீவியென்னும் ஓஷதி; (மோனை.)

கஉ. வெண்சாந்தம் - திருந்து.

கஉ. வெள்ளாங்குருகு - நெய்தனிலத்துக்கு உரியதோர் பறவை.

கஉ. வேழத்தன் - மன்மதன்.

காகளவீ - குயிற்பறவை. கொடி - காக்கை. புல்லார் - புறக்காழையுடைய பனை, புன்மையை யுடையார்.

கஉ. முல்லைப் பெண்ணை - கற்பையுடைய தலைவியை, பெண்ணை - பனை. மதி - முன்னிலையகை.

கக. உள்ளீடு - அறிவு.

கக. பன்னி - பத்தினி. தரும் வெற்பு - இமயம்.

கசு. காழிமன்னர் - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி.

கக. உத்தியானம் - சோலை.

கசு. இன்னம் ஆய்.

கசு. வஞ்சிக்கு அரசு ஆரம் - பனை.

கசு. அவர் - பலரறிந்து கூறும் பழிமொழி. வன்னித்தழை - வன்னி மரத்தின் இலை.

கசு. ஊரு - துடை, ஊர்.

கசு. தேனிருனுக்கு மதி உவமம்.

கரு. தோணிபுரம் - சோழி.

கரு. படி - ஒப்பு.

கரு. மூரல் - பல், சோறு.

கசு. என்றின் தேர் - சூரிய னுடைய தேர்.

கசு. ஆர - நிறைய. வெய்யோன் - சூரியன், கொடியோன்.

கசு. எம்மையர் - எனது தமையன்மார். திமில் - மீன்பிடிக்கும் படகு.

கசு. பூத்தாங்கு அரசு - பூமியைத் தாங்கும் அரசன், மலர்களைத் தாங்கும் அரசென்பது மற்றோர் பொருள்.

கசு. கட்சுடர் - சந்திர சூரியர். தருந்தன்மை - தட்பமும் வெப்பமும்.

கசு. தால் - நா.

கஎ. வேங்கை - வேங்கைமரம். இது பூத்தால் தினைக்கதிர் கொய்வர்.

கஎ. கணியார் - வேங்கைமரம், சோதிடநூல் வல்லார். போது - மலர், காலம். குரல் - கதிர்.

கஎ. தண் தாதசி - தண்ணிய திருவாத்திப்பூ. வரைக்கோதண்டா - மலையை வில்லாக வுடையாய். தண்டாமல் - தணியாமல், வல் இதன் அலாது - வலிய பரணை யல்லாமல்.

கஎ. மருது ஆளும் ஊர் - திரு விடைமருதூர். தாள் - அடி.

கஎ. செம்மல் நையாமல் - தலை வன் வருந்தாத வண்ணம்.

கக. அஞ்செழுத் தெங்குரு நாதன் - ஸ்ரீபஞ்சாக்ர தேசிகர்.

கஅ. பமரம் - வண்டு. மதன னுடைய துரகதம் - கிளி.

கஅ. இஞ்சி - மதில்.

கஅ. கந்தரம் - கழுத்து. கந்தருடைய அன்பன்.

கஅ. பருகம் - பருத்த தலை. கங்கு (பருந்து) உலாவும் கறைவேல். அரி - சிங்கம். ஒருங்கு அங்கு உலாவும். மால் - மேகம்.

கஅ. இடை இரண்டடிகளும் நிரல் சிறை. முதுகுன்று - விருத்தாசலம்.

கஅ. நாகம் - சுரபுண்ணை.

கஅ. அறை - பாறை. கண் தீர்ந்து - தாட்சணியமொழிந்து.

கஓ. கைதந்து அலையேலென்று.

ககக. எண்கு - கரடி, கோடு - தந்தம், கிளை. கோட்டி - கூட்டம், துன்பம். தந்தவர் வந்தார்.

ககச. ஆழி - மோதிரம், சக்கரம், கடல். கி யாழின் இன் மொழி - அழகிய யாமோசை போலும் இனிய சொல்லாய். பொழிற்குப் போதுகம்.

ககரு. பல்லவம் - தளிர்.

கக௭. குரல் - பிரம்பு. பரல் - பருக்கைக்கல். குர். தெய்வப்பெண். இசம்பு - வழக்குநிலம்; ஏற்றிழிவையுடைய நிலமுமாம்.

ககக. குளிகை - சித்தகுளிகை; அது மாத்திரை வடிவாக வுள்ளது.

உ௦க. குவலயம் - பூமி, குவளை பூ. அவல் - பள்ளம். பாசமாகிய வலையை. கவலை - கவர்த்த வழி, துன்பம்.

உ௦உ. கற்பு ஆர் உமை. கற்பார் - படிப்பவர்கள். கற்பு - முல்லைக்கொடி. கல் பார் - கலையுடைய பூமி.

உ௦க. முதலிரண்டடி நீர்னிறை.

உ௦ச. அனந்தந்தற்குவளை - துயிலுதலையுடையகண்ணைய குவளை; உருவகம்.

உ௦ரு. திகை - திசை.

உ௦௭. கோட்டொலி - கொம்பின் ஒசை.

உ௦அ. வண்டின்பெயர் - தும்பி, அரியென்பன். பெற்றவைகள் முறையே யானையும் சிங்கமும்.

உ௦க. வளவன் - கோச்செங்கட் சோழநாயனார்.

உ௦க. சங்கம் அடிதாழ.

உ௦ச. கடப்பந் தொடையர் - முருண்கடவுள்.

உ௦ரு. கருங்கா - கரிய சோலை. செங்காவி - செங்கழுநீர். காவியது - சுமந்தது.

உ௦௭. விறப்பு - நடுக்கம். அற - அறம்படி.

உ௦க. சானு - மலைப்பக்கம், குரும்பி - புற்றும்பழுஞ்சோறு.

உ௦௦. எண்ணியே மாலுகின்ற மனத்தொடு.

உ௦க. வெள்ளி - வெள்ளை.

உ௦உ. சீ - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

உ௦க. சழக்கு - வழக்குக்கு மாறு பட்டது. சிலைத்தல் - முழங்குதல். வெள்ளி - சக்கிரன்.

உ௦௭. கூவா - கூவி. முந்தான் வன்குருகுள் - கோழிகள்.

உ௦அ. கடித்தனளோ - கியமுற்றாளோ. முல்லை இலம்பகம் - முல்லை மலராலாகிய நெற்றிமாலே.

உ௦௦. திங்கள் நிலாக் கான்றிடம். வரிந்த - கோலஞ்செய்த. கொங்கை - விளி. குடிகை - கோட்டான். பெட்பன் - விருப்பமுடைய தலைவன்.

உ௦க. அருங்கடி - அரியகாவல். அடியார் நெருங்கு. மருங்கு - இடம், பக்கம்.

உ௦உ. கடுக் கண்டன் ஐயன். வடுவைப்போன்ற விழியையும், கண்டைப்போன்ற மொழியையுமுடையாய். இடுக்கண் தனை - துன்பத்தை. நடுக்கண் தனை - நடுவிடத்தை. அங்கெய்தி நாம் நண்ணுவது யாராள்.

உ௦ச. சரி - கைவளை. தைவந்தன்ன் - தடவினேன்.

உ௦ரு. சிவம் - நன்மை, மங்களம். அவத்தர் - பொய்யர், வீணர்.

உ௦ச. பீரத்தலர் - பீர்க்கம்பூ; இது பசிலைக்குவமம்.

உ௦௭. முறி - அடிமையோலை. பிறவாரின் - பிரிவார்போல; (எதுகை.)

உ௦அ. செய் - வயல். மையலர் வீழும் - கருங்குவளை மலலையொக்கும். மதன்கையாற் றெடுத்திடம் மலர்ப்பாணம்; தையலர் (மகளிர்) வாயாற் றெடுத்திடம் பழிமொழி; தையலர் - தைக்கும் மலரம்பு, தங்கும் பழிமொழி. வண்டு - விளையல்.

உ௦க. ஆறுதக்கு - மூப்பத்தாறு தத்துவத்திற்கு. ஆரூர் நின்ற. ஆறு - வழி. இருட்டுணையாவர் ஆர்.

உ௦௦. பாணல் - கருங்குவளை மலர். காணல் - கடற்கரைச் சோலை. நலம்போக என் அழுதி. துறைவன்றன் அலம்பு ஒதக்கரை.

உ௦க. ஞாழல் - புலிநகர்க்கொன்றை. எத்தால் - ஏய்ப்பால்.

உ௦உ. கழுது - பேய், இழுது - நெய்.

உசக. அனே - புற்று. தனாவாங்கு-
பந்தத்தை நீக்குகின்ற. உனாவாய் -
வருத்தமுடையாய்.

உசச. ஆயிரம்பெயரையும் தவத்
தினர் பரசும். அணங்கு அணங்கிற்
மன்று - தெய்வம் வருத்தவில்லை.

உசரு. முத்தலேவேல் - சூலம்.
மணிப்பேழை - மானிக்கப்பெட்டி.

உசக. நிமித்தமும் நீ உரைத்தி.

உசஎ. அறைவாயில் - அறையின்
வாயில். அறை வாய் - பாறையின்சண்.
அறை - ஒலிக்கின்ற.

உசஅ. நார் - மலர் தொடுக்கும்
நார், அன்பு. அலர் - பூ, பழிமொழி.

உருக. ஆம்பல் சீயாக, உலர் பொ
ரியாக, ஒலி மந்திரமாக. காணம் - பொ
ற்காசு.

உருக. வேங்கை - ஒருமரம், பெண்.

உருச. பண்ணை அம்பு ஆர்க்கும் -
வயல்களில் நீர் முழங்கும். பண் ஐயர்.
பண்ணை - கூட்டம். பண் னையும் -
இசை வருந்தும்.

உருச. பல் நந்து அடம்பு அடி -
பலசங்குகள் அடப்பமரத்தினடியில்.
உருஎ. மொழிக்கு இடை -
சொல்லுக்குத் தோற்ற. காத்தும் -
காப்பேம்.

உசக. சீதாரி - ஒருவாசனைமரம்.
அவல் - பள்ளம்.

உசஉ. தாலிக்குளம்பினில் இறு
லைத் துவைத்திட்டு மான் இயங்கும்
பொருப்பு.

உசரு. ஆர் தரித்த - ஆத்திப்பு
வை யணிந்த.

உசச. பீர் - பசலை.

உஎக. இடை எல்லி - பாதியிரா.

உஎச. இனையல் - வருந்தாதே.
கந்தித்தது - மணம் வீசியது.

உஎரு. ஆரியநாடு - வடக்குள்ள
தோர் தேயம்.

உஎச. கொழு அலம் - கொழுவை
யுடைய கலப்பை.

உஎஅ. ஏணி - மான், பாணித்து -
தாமதித்து.

உஅஉ. மெல் அதரத்து அங்களை
யே, பல்லதர - பலவற்றைக் கொணர.

செல்லது - மேகமானது; அது - பரு
திப்பொருள் விருதி. அரத்தம் - செம்
மை. கல் அதர் அத்தம் - கற்கள்
செறிந்த வழியையுடைய காடு.

உஅச. உலம்பும் - முழங்கும்.

உஅரு. செருந்தி - ஒருமரம்.
இண்டு - ஒருவகை முட்கொடி.

உஅஅ. ஐவனம் - மலைநெல்.
பராய் - வழிபட்டு. நீரை அழகியமேக
ம் சொரிந்தது. ஐவனமாடம் - அழ
கிய எழுத்துக்களையுடைய மாடம்.
ஐ வனம் - ஐந்து நிழம்.

உகக. விஞ்சை - வித்தை

உகச. சேகை பதத்தினில் -
புட்பத்தின் கையிடத்தில். 'சேக்கைப்
பதுமத்தில்' என்றும் பாடம்.

க 0 0. முடி ஆறு கொண்ட -
திருமுடியில் ஆகாய கங்கையை யணி
ந்த. முடி-கிரீடம். முடியா-அழியாத.
முடி ஆர் அளகம் - முடித்தலையுடைய
அரிய கூந்தல்.

க 0 ச. மைப்போது - கருங்
குவளைமலர்.

க 0 ச. விதுக்குறை - சந்திரநிலை.

க 0 எ. கல்லோலம் - அலை.

க 0 0. சுகம் - கிளி.

க 0 ரு. நூழை - சிறுவாயில்.

க 0 ச. கறி - மிளகுகொடி. கரி -
யானை யென்னும் பெயரினதொரு
நோய்.

க 0 க. இவ் வருடை ஆவியை-இந்த
ஆட்டினுயிரை.

க 0 அ. பாதம் சூட்டும்.

க 0 க. ஈறில் காவிரி - காவி; அது
கருங்குவளை, அவ்வாறு காவிரியென்
பது; தலையெழுத்து - காச்சோலை.

க 0 க. மதப் பொருப்பு - யானை.
தெவ்வைத்தீர்ப்பான் - பகையை ஒழிக்
கும் பொருட்டு. ஒருப்பாடி - ஒருமைப்
பாடி.

க 0 ச. ப் பு - பள்ளம். முர
ம்பு - பருக்கை. களாலாகிய மேடு.

க 0 உ. ம் - கருமை.

க 0 ச. தாரி - வழி.

க 0 ச. தொக்கு-கூடி. உரவோர்-
அறிவுடையோர். உரமான - வலியை

யுடைய. பூ வெதும்பியது. குரவர் தரு - குராமரம்.

ககஅ. உரோ - உசை.

ககக. மாரனும் தேவியும். பேம் - அச்சம்.

கசஉ. சங்கு - வளைவல்.

கசக. வாள் ஐயர் - வாட்படையையுடைய தமையன்மார்.

கசரு தோயமுரூப் பாலை வன்னிக்கு வீடுவாய் - நீர் கலவாத பாலனைக் கிளிக்கு வீடுவாய்; நீரில்லாத பாலை நிலத்தின் தீவெப்பத்தில் என்னைச் செல்லவீடுவாய் என்பது மற்றொருபொருள்.

கசசு. பெற்று - இடபம்.

கசஎ. விடலை - பாலைநிலத்தலைவன்.

கசக. வாய்மொழித்தெய்வம் - மந்திரம்; சிலப். நாடு - க 0 0.

கரு 0. காலை - பாலைநிலத்தலைவன்.

கருக. எணி - எண்ணி. ஒடியாது - மெலியாமல். ஒருமணிக் கொடி - ஒரு கண்மணியையுடைய காக்கை.

கருச. வலப்பார்வை - சூரியன்.

கருசு. குராமாத்தின் பூவைப் பாவையென்றல் மரபு. (கசுக.)

கசு 0. செப்பம் - செம்மை. முப்பகை - காமவெகுளிமயக்கம்.

கசுக. வருணம் - நீர்.

கசக. தோன்றல் - பாலைநிலத்தலைவன்.

கசச. கள்வனென்றது தலைவனை.

கசக. சிவமதுகங்கை - ஒருதீர்த்தம். பொன்னி - காவிரி.

கஎஉ. மறுகிடைச் சரியோம். சமழ்ப்பு - நாணம்.

கஎச. காதரம் - அச்சம்.

கஎஅ. செங்கைத்தினம் - திருவாதிவரநாள்.

கஎக. என்பையும் ஒட்டையுமணிந்த. போதகம் - யானை.

கஅஉ. இறவாது - கடவாதபடி.

கஅச. தீது அத்தம் - வெம்மையையுடையதாகிய அருநெறி.

கஅரு. ஆத்திமுடியான் ஆதரவு

றும். ஆதை - அமையாத. இவன் திருமாலானான். மங்கை அச்செல்லியாயினான். (செல்வி - திருமகள்.)

கஅஅ. வரை - மலை. இந்நாள் வரையும் - இந்நாள் காறும். தொய்யில் வரையும் - கோலமெழுதப்பெய்தும். வரையும் இக்கும் - மூங்கிலும் கரும்பும்.

கக 0. புரை - குற்றம்.

ககஉ. வால் - தூய்மை.

ககரு. பங்கிய - பெருகிய.

ககசு. ஊரன் - மருதநிலத்தலைவன். பகற்குறை - பகற்கொள்ளை.

ககஎ. கமையாது - பொருது.

ககஅ. திசையம்பரநாதர் - திகம்பரர்.

ககக. கொடியென்றைய. செந்நெல் தலைவிக்கும் மேதிப்பசு தலைவனுக்கும் வள்ளை பரத்தைக்குமுடிவமை.

ச 0 0. உவருந்தி - உவரையுடைய கடல்; உவர்க்கடல் பரத்தைக்கும் மேகம் தலைவனுக்கும் பாற்கடல் தலைவிக்குமுடிவமை.

ச 0 க. கலர் - கீழ்மக்கள். குலமுல்லையில் - குலமாகிய முல்லைநிலத்தில். மாணென்றது தலைவியை. சரம் - அம்பு.

ச 0 உ. ஒட்டினை உண்கலனாகக் கொண்ட. முருக்கிளங்கொம்பு - முண்முருக்கையின் இளங்கொம்பு.

ச 0 ரு. கிலம் - அற்பம். அலந்தார் - மெலிந்தார்.

ச 0 எ. உடெ - உடுத்தி. நல்ஆதிரையான் - நல்லதிருவாதிரைநாயுடையவன்.

ச 0 க. சையாசலம் - சையகிரி.

சகஉ. உறுவர் - முனிவர். ஐயவத்தேய்வை - சிறுககை அகாத்துக் கலந்தகுழம்பு; ஐய இத்தேய்வையெனப்பிரித்து, நின் மேனியிலுள்ள அழகிய இந்தச் சந்தனக் குழம்பெனினும் பொருந்தும்.

சகரு. பாடினி - பாடுபவன். தோடி - ஓரிராகம்.

சகசு. கூத்து இது என்.

சகஅ. தீர்க்கும்படி, பார்க்கும்படி தவம் விருந்தாய்வந்தது.

சஉக. படி - ஒப்பு.

சஉக. சிவப்பு - கோபம். தெய்வ குஞ்சரி - தெய்வயானை. கடம்பன் - முருகக்கடவுள். வேடிச்சி - வள்ளியம்மை.

சஉச. அன்று - உடன்போன அந்நாள்.

சஉரு. தேம்பார்த்து - இடநோக்கி. உவர்த்தனார் - வெறுத்தீர். மாயன் - கண்ணன். உம்ம - உம்முடைய.

சஉசு. முன்னமே தலைவியின் அதரம், கண்கள், வயிறு, இடைஎன்னும் நான்கிற்குத் தோற்று அழகிழந்திருந்த செவ்விலவம்பூ முதலிய நான்கும் இவள் கருவுற்ற இந்நாளில் தமக்குரிய பண்டைக்கவின்பெற்றன; இவளுறுப்புக்கள் வேறுபட்டிருந்தன என்றபடி.

சஉஎ. மரடு - பொன். புகை - ஒழத்திற் புகைக்கப்படும் பொருள்கள்; ஆகுபெயர். வாழ்த்தக் கைக்கொண்டு.

சஉஅ. புறவப்பதி - சீகாழி. அணையார் - படுக்கை. இச்செய்யுள் புறங்காட்டற்றறையென்றுங் கூறப்படும்.

சஉக. ஆரன் - ஆத்திமாலையை யுடைய சோழன். பேர், மாசிலாமணியென்பது. பேரணையாய் - குற்றமற்ற மாணிக்கம்போல்வாய்.

சரு. துப்புரவு - தூய்மை. தாழ்ப்பார் கொல்லோ - தங்கச் செய்வாரோ.

சருக. தனகு - விடயக்களிப்பு.

சருசு. கத்திகை - பூமாலை. முத்திரக்கல்வி - இயல்பைநாடகம்.

சருஎ. குயின் - மேகம்.

சச. உறை - துளி.

சசக. ஒல்லுநர் - நட்பினர். ஒல்லார் - பகைவர்.

சசக. வன்றெண்டர் - ஸ்ரீகந்தரமூர்த்தி நாயனார். இருகோக்கள் - இரண்டரசர்கள்.

சசச. மேகம் தென்றிற்கு ஓடக் கமலம் கருக.

சசஎ. சேந்தன் - முருகக்கடவுள். மகனார் - மன்மதன். உழைக்கன்று - மாண்கன்று. மின் வேல் - ஒளியை யுடையவேல்.

சசஅ. படர்ந்தார் - சென்றார். சோ - மதில். நொச்சி - மதில்.

சசக. குனித்தருள் - நடித்தருள்கின்ற. குரீஇக் குலம் - குருவியினிம். பனித்து - நடுங்கி.

சரு. என்பணி - என்னபணி. அன்பன், இமாசலை (உமை) கேள்வன். வன்பு அனியாயரை.

சருக. எம்ம - பொன். புகழ்ப்பேர் - சொன்னத் தியாகரென்பது.

சருஉ. உரையாத் தனக்குன்று - கொங்கைகள். உரைக்குந்தனம் - பொன்.

சருக. அத்தம் - கை, கண்ணடி, பொன், காடு, அருநெறி. வெண்டேர் - கானல்.

சருச. கொக்கு - மாமரம், ஓர்பறவை.

சருரு. அவன்காகளம் - குயில்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.		ஆறுச்சின்	௩ அ	எ.	
அக்குரகம்	௫௨	ஆறேந்துசென்	௧௫	எட்டாந்திரு	௪௫
அகலெனங்கோ	௫௩	ஆன்றவர்வந்து	௫அ	எண்கோட்டு	௩௧
அங்குங்கும	௬௬	ஆளுந்துவச	௬௦	எண்ணிய	௧௩
அங்கோகழி	௪௫	இ.		எண்ணும்பு	௩௩
அடிகளென்கோ	௪௬	இகத்திலுமெய்	௩௨	எம்பரமா	௬௨
அடையார்புராஞ்	௧௨	இங்கேதர	௩௪	எம்போல்னங்	௫௭
அணைமலர்க்கஞ்சி	௫௧	இடர்கெடுத்தா	௪௨	எளியார்க்கிரங்	௩௩
அதரெதிர்	௫௭	இடையாவரு	௩௧	என்பனி	௭௦
அந்நாள்வரு	௫௪	இணையார்திரு	௧௬	என்புகல்	௩௪
அப்பற்ற	௨௬	இந்நாளிலத்	௭௦	என்போடணி	௫௬
அம்பலம்புஞ்	௨அ	இரவியந்தே	௪௬	என்னுதிய	௨௪
அயிற்றிரி	௫௬	இருகோடிவர்	௧௨	ஏ.	
அரங்கவை	௫௫	இருங்கல	௬௩	ஏணித்தடங்	௪௩
அரந்தொட்ட	௧௬	இருங்கன்னி	௪	ஏத்ததுட	௬௦
அரிதாந்துயி	௩௭	இருந்தாமரை	௨	ஏயும்விரக	௬௧
அருங்கடி	௩௬	இருந்தாரணி	௨௪	ஏதேறுகோ	௬௫
அருளாவடு	௧௬	இருந்துணையா	௭௦	ஐ.	
அழுந்தலிங்	௪௨	இருமைக்கு	௪௧	ஐயானன	௬௪
அள்ளற்பழை	௪	இலங்கியவா	௨௪	ஐவனம்வித்	௪௫
அலைவா	௩அ	இலவிதழ்	௬௪	ஓ.	
அறிந்தில	௬௪	இழிவழிநாடி	௪௦	ஒண்ணந்தி	௬௩
அறியாமை	௩௩	இறைவனையாய்	௩௦	ஒருகேள்வி	௪௬
அறைவாய்	௩௬	இன்பார் துறக்	௨௪	ஒருதிருக்	௫௨
அன்றுமென்பு	௫௪	இன்றளவும்	௪௭	ஒருவதுவை	௫௭
அனமும்பிடியு	௨௩	ஈ.		ஒள்ளொளி	௫௬
ஆ.		ஈகையர்வா	௩௬	ஒற்றைப்பொரு	௪௨
ஆசிலக்கன்னி	௧௦	ஈட்டிம்வினை	௪௭	ஒன்றுமிரு	௪௫
ஆட்டுகந்	௩௨	உ.		ஓ.	
ஆடவரீர்	௫௫	உம்பர்க்கரசென்	௧௪	ஒங்கியசெம்	௫
ஆடிச்சிவந்	௬௬	உம்மைப்பிறவி	௬௭	ஒங்குமெங்கு	௨௧
ஆடுந்திரவி	,,	உமக்கேழுன்	௧அ	ஓராழியங்கை	௧௪
ஆடுமென்றோ	௪௪	உமையாளெனு	௬௨	க.	
ஆயவெண்ணீ	௨௩	உயருந்தவத்	௩அ	கங்கையஞ்	௬௫
ஆயிரமெண்	௫௧	உயிரிற்சிறந்	௫௧	கட்டாரணி	௩
ஆயினங்கோ	௨௩	உரக்கும்வண்	௧௨	கடப்பந்தொடை	௩௪
ஆர்ப்பரவ	௩௪	உரற்காற்	௩௧	கடுக்கண்ட	௩௭
ஆரத்தலர்	௩௭	உருவார்வண்	௩௩	கத்திகை	௬அ
ஆராகவென்	௨௦	உலம்பும்	௪௪	கமரேயிக்	௬௦
ஆராயுநான்	௪௦	உவருந்தி	௬௨	கருங்காலற்	௬௬
ஆலடியார்	௬௧	உள்ளாரை	௧௬	கருப்பாசந்	௫௦
ஆவித்துணை	௭	உள்ளீட்டினர்	௨௧	கல்லாலுக்	௫௪
ஆவியொன்	௬௫	உன்னருஞ்	௪௨	கலந்தார்	௬௩

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கலராலறி	௬௩	சி.		சே.	
கவையேயழ	௫௬	சிட்டர்கொண்	௪	சேதாம்பல்	௬௮
கற்கண்டு	௮	சித்துக்கியான்	௨௬	சேந்தற்கு	௭௦
கற்பாருமை	௩௨	சிரத்தார்	௪௧	சேயழலேந்	௪௯
கறைகொண்ட	௬௮	சிரமங்கை	௬௧	சேயானமே	௧௪
கா.		சிரமாவை	௫௫	சேலாடுகண்	௮
காதரந்தி	௫௮	சிலவங்க	௪௦	சேவார்பதா	௩௬
காதாமெவண்	௪௧	சிலமேரு	௨௭	சேவேறுசெம்	௧௮
காதும்பரசு	௧௮	சீ.		சோ.	
காந்திகொள்	௫௭	சீயாது	௩௫	சொரிந்தசொல்	௩௬
காம்பர்வணா	௫௭	சீரியலா	௨௫	சொல்லும்பெரு	௬௯
காயத்திரு	௧௬	சீரேறுயர்	௧௮	சென்னலந்	௨௬
கார்நாட்டி	௧௮	சீரொப்பில்	௭	சொன்னேசருக	௧௨
காரொத்த	௪௬	சீரூடரவர்	௫௦	சோ.	
காரொன்று	௩௨	சு.		சோகந்தவிர்	௩௨
காழிமன்ன	௨௨	சுகந்தாவி	௪௮	சோனூடர்	௪
கி.		சுகுங்கார்	௬௯	த.	
கிள்ளையஞ்	௬௨	சுத்தருக்கின்	௪௬	தக்கோர்பணி	௧௩
கிளியாக	௩௯	சுராதிபர்	௪௮	தங்குவந்தார	௪௩
கு.		சுரும்பாடு	௨௨	தடக்கும்பராசி	௧௪
குயிலாய	௩௧	சுரும்புறங்	௬௬	தடித்துளையாத	௩௬
குயிற்குல	௭	சுவையாரமிர்	௪௬	தண்டாதகி	௨௮
குவலயந்	௩௨	சுழியொன்று	௧௯	தண்டுறைசை	௫௭
குழையேறு	௨௨	சுற்றியவார்	௧௫	தண்ணங்குமுத	௨௧
குறிதாம்பிறை	௪௯	சுற்றுஞ்சடி	௧௦	தண்ணூர்சிறு	௬௫
குனித்தருள்	௭௦	சூட்டம்பு	௪	தயங்கும்பிரசுத்	௪௧
கூ.		சூட்டழற்க	௩௦	தரையவர்	௩௦
கூத்தாடவல்	௨௬	சூடாமணி	௧௭	தலைவனெங்	௬௧
கூற்றமுமஞ்சு	௫௧	சூலேந்துசெம்	௧௦	தவத்தின்மிக்	௩௭
கூற்றாண்மை	௪௩	சூழந்தார்கலி	௬௭	தவமேரு	௪௨
கூ.		சூளாமணியெங்	௨௬	தழலத்தமே	௭௧
கையாரதும்	௫௯	சே.		தழையெடுத்தா	௨௩
கையாழி	௩௧	செங்காவி	௩௨	தனத்தோடணை	௨௭
கோ.		செங்கைத்	௫௯	தா.	
கொங்குற்ற	௫௩	செந்நாப்புவ	௬௭	தாயிலுமின்ப	௧௧
கொய்யாள்	௨௧	செப்பநன்	௫௬	தாளையன்பர்	௫௩
கோ.		செப்பறைபூண்	௩௫	தி.	
கோங்கேரின	௧௭	செம்பாதபத்	௨௫	திக்காடை	௪௧
கோன்மாறி	௪௦	செம்மலர்மா	௩	திண்ணுதரண	௨௫
சு.		செய்யலர்வாச	௩௭	திருக்காவிரி	௧௩
சுத்தாமெங்	௩௮	செழிக்குந்துறை	௨௪	திருநாணரவர்	௫௦
சுதிர்கொண்ட	௬௩	செறிதேம்பொழி	௩௪	திருவாவடுதறை	௨
சுதுவேதர்	௪௮	சென்னிக்கரு	,,	திருவீற்றிருந்த	௪௩
சுரியோமறு	௫௮			தியையார்புனற்	௧௫
சுலம்புரி	௪௬				

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

அக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தினைக்காகொக்	க சு	தொம்மென	எ க	நிலக்கோற்பசும்	கூ
தினைபோக	உ கூ	தொல்லாவடு	க எ	நிவந்தமராமர	ரு உ
தி.		தொழங்கேத	நு ரு	நின்றிறைசை	க
திவாயவெஃ	எ 0	தொழுதவர்க்	நு	நீ.	
து.		தொழுப்புசெய்	க சு	நீடுநின்கண்	ரு 0
துடியிடை	சு நு	தொளிகொண்ட	க கூ	நீதித்துறைசை	நு சு
துண்டப்பிறை	உ	தோ.		நீந்தாநெடும்	சு கூ
துத்தியராவணி	நு	தோட்டார்கது	நு அ	நீர்கொண்ட	க
துதிப்பார்	க சு	தோட்டெருக்	க எ	நீருண்டவார்	சு கூ
துதியைப்பெறுங்	க க	தோடேறுகண்	சு ச	நிலார்முகின்	நு க
துப்பார்திரு	ரு	தோணலிரண்	கூ	நே.	
துய்யவெண்	க கூ	தோற்றமுங்கேடு	க கூ	நெறிவார்குழலி	நு எ
துவ்வாவிட	உ 0	ந.		ப.	
துள்ளும்பொன்	சு ச	நகிற்கொடி	சு ரு	பஞ்சமதாம	க எ
துளவேயணி	க 0	நஞ்சமுதா	உ கூ	பஞ்சுட்டிமெல்	ரு 0
துறந்தனரே	நு எ	நஞ்சிக்கொ	சு	பண்ணையம்	சு 0
துறைசையுண்	உ ச	நடந்கொண்ட	க க	பணிக்கடகம்	ரு ரு
து.		நடத்திற்சிற்	சு	பதவாரணத்த	க ச
துண்டற்கரு	ரு எ	நடமேசெய	ரு ரு	பதியாதென்	க ரு
துவேதவாசி	உ 1)	நத்தையா	எ	பரசம்புயமலர்	சு எ
நே.		நத்தலேவாவி	நு 0	பரம்புமலர்	ரு க
தெற்றியவார்	ரு ச	நத்தாவனத்	உ ச	பரிவேமருவி	ரு கூ
தென்கோகழி	சு ச	நத்தித்தனி	சு சு	பருக்குந்தன	க நு
தென்னாருர்	உ க	நம்மனையாந்	உ அ	பருங்குங்கு	உ கூ
தென்னவர்	க க	நம்மாசிலாமணி	க கூ	பல்கியசீ	சு உ
தெனாவடுதுறைச்		நல்லாவடு.....நளி	க உ	பல்லாரவண்ட	சு
செம்.....சிலம்	எ	நல்லாவடு.....நம்	நு	பற்றேதுமி	ரு ச
தெனாவடுதுறைச்		நல்லோர்ப்ப	சு அ	பன்னாமத்தெய்	கூ
செம்.....செழுங்	உ	நலம்பாவுந்	உ உ	பணிச்சந்திர	க
நே.		நவ்வியங்கை	சு சு	பா.	
தேக்கத்தரு	சு அ	நளியற்றவெஞ்	ரு ரு	பாட்டரியாலி	நு
தேமாங்கனி	நு ரு	நற்பலதேவ	எ	பாதலமோ	க
தேமாணிவீதி	க க	நற்றயங்கினி	ரு அ	பாம்பார்த்த	சு சு
தேனருந்	க 0	நறைக்கோவை	க	பாராட்டுநல்	சு ச
தேன்றுஞ்ச	ரு நு	நறையாரிதழியர்	க கூ	பாறோர்விண்	உ சு
தேனக்கபூங்	ரு கூ	நன்மானிடம்	சு க	பானத்துலா	கூ
தேனுங்கிழங்கு	உ ரு	நன்னத்தின்	சு	பானலம்போ	நு அ
தை.		நா.		பி.	
தைக்கின்றவேற்	எ க	நாகத்திரு	உ	பிடிக்கத்தகு	உ உ
தோ.		நாவியம்	உ எ	பிடிவளமென்	நு நு
தொங்கலேம்	நு 0	நானேதுமெண்	அ	பிரியாதுவன்	க ரு
தொடுக்குங்	ரு	நீ.		பிறவாநெறி	ரு
தொடைத்தே	சு கூ	நிதிவளர்கோ	ரு உ	பிறைவார்துத	உ 0
தொண்டாநமை	சு நு	நிந்தையுரும	நு கூ	பு.	
தொத்திட்ட	க ரு	நிராக்கும்பகி	எ க	புகலுந்துதி	சு 0

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
புயலாய்மி	௫ உ	மன்னிருவாணி	அ	வண்டார்	ச ௫
புளாவிடையப்	சு க	மனையாவடி	க கூ	வண்டிலுதா	கூ
புள்ளிப்புலியத	உ அ	மா.		வண்ணச்சடா	கூ
புனலுற்றபூ	சு எ	மாசிசைக்கா	அ	வயலாம்பல்	கூ கூ
பூ.		மாட்சியென்	உ எ	வருணத்திற்	௫ சு
பூமாரன்றே	௫ கூ	மாண்டகுபூ	கூ கூ	வருமந்தமதி	௫ க
பே.		மாணாகடு	௫ ௦	வளையும்பொற்	சு க
பெண்ணுழை	க கூ	மாமன்றற்கை	சு எ	வன்புடன்	௫ உ
பெருந்தவர்	௫ கூ	மாமேனிக்	க கூ	வா.	
பே.		மாரனைந்து	சு எ	வாடாதபோ	உ
பேதாதிபேதங்	சு ௦	மாவேரிக்	சு ச	வாமத்திலோர்	கூ ௦
பை.		மாற்கந்தரணி	உ கூ	வார்க்கும்ப	கூ ௫
பைஞ்சுரன்	கூ க	மீ.		வார்தங்கு	உ எ
பைம்போதி	க ௦	மின்னுக்கதிர்	௫	வாழிதிருவர	எ க
பொ.		மின்றோது	உ க	வாளொன்று	சு உ
பொருவொன்	சு எ	மு.		வானும்பான்	சு க
பொற்பயன்	சு க	முடித்திட	உ ௦	வி.	
பொற்றேர்	௫	முடியாறு	சு எ	விடவான்	உ சு
பொன்மறுகோ	சு சு	முத்தமிழ்	அ	விடைக்கண்	சு உ
பொன்னணியாது	கூ ௦	முத்தலவே	கூ அ	விடையார்	க உ
பொன்னோதி	க ௫	முத்தியென்	க ச	விண்ணாற்ற	சு
போ.		முதுக்குறை	சு அ	விரையார்	சு கூ
போதார்புரி	சு கூ	முற்றமுலை	கூ உ	வில்லாரவே	உ ௦
போர்க்குஞ்சர	சு ௫	முறுவற்படை	சு ச	வில்லிலங்கு	௫ ௫
ம.		முன்வரக்கண்	௫ அ	விழிகாட்டு	௫ சு
மகரக்கருங்	சு அ	முன்னந்தடவரை	சு ௦	விளக்கமற	க ௦
மஞ்சனமாட்டி	௫ ச	முன்னுண்மறை	சு ௦	விற்படும்	க அ
மடக்கொடி	சு ச	மு.		விறப்பறியா	கூ ச
மடங்காத	உ உ	மூப்பாயின	சு	வி.	
மணந்தரு	௫ அ	மூலாகமங்	சு சு	வீணர்க்கருமை	சு
மணிப்பாந்த	கூ கூ	மூலாமுதல்வ்	சு கூ	வீரியமாக	சு ௫
மதிவைத்த	உ கூ	மூளாவழலி	சு ௫	வே.	
மயில்போனட	க க	மே.		வெங்கட்கரி	க
மருக்கொண்டிட	சு ௫	மெய்வரந்	சு அ	வெங்காள	௫ உ
மருதானுமூர	உ அ	மெல்லதரத்	சு ச	வெட்டும்படை	கூ ௫
மருவளர்கோதை	எ க	மை.		வெப்பார்வட	௫ க
மருவியகாதலர்	உ எ	மைப்போதன	சு எ	வெள்ளாங்குரு	உ ௦
மல்லார்மலை	உ ௫	மையார்கருங்	உ அ	வெள்ளிப்பிறை	கூ ௫
மலங்காவகை	சு அ	மைவண்ணவார்	உ உ	வே.	
மமூவலனேந்தி	சு கூ	வ.		வேண்டிம்பத	சு கூ
மழைதரு	க கூ	வடிக்கணல்	க எ	வேய்வந்த	உ கூ
மறைக்கட்கரிய	க எ	வடியிட்ட	உ ௫	வேர்குழந்த	௫ கூ
மன்றேறி	உ எ	வடிப்பான்	உ கூ	வேலைஞ்சு	௫ ச

